

unamalakrishna
20/8/32

శ్రీరామకర్ణామృతము

పూర్వకవి:

ఆదిశంకరుని విరచితము.

ప్రకాశకుడు:

కొండవల్లి వీరవెంకయ్య

బుక్సెల్లరు, రాజమండ్రి.

రాజమహేంద్రవరము:

శ్రీ సత్యానంద ప్రెస్ నంబూరి

ముద్రింపబడినది.

1932

కాపీరైటు

వెల రు 1—0—0

పీఠిక.

ఇయ్యది వీరాధిపతులలో మొట్టమొదటివారగు శ్రీజగద్గురు శంకరాచార్యగురువరేణ్యులచే రచియింపఁబడినది. ఈశ్లోకములు నారి కేళపాకములో సర్వజనవిదితంబుగా రచించఁగలిగిన మేఘాశక్తిగల శంకరాచార్య శక్తిధీయుక్తులు పాఠకులకు పూర్వపరిచితములే! యెచ్చట జూచినను భక్తియే తాండవించుచున్నది. యేపదంబుగనుగొన్నను భక్తియే. అద్వితీయ వీరాధిపీరుండగు రామునికథ మనశంకరాచార్యవాగ్దోరణిలో తాండవించినది. దీనికి సిద్ధకవియను పూర్వమహాత్ముండు తెలుగు పద్యంబులు తననేర్పుమెయిగూర్చి కృతార్థత్వమునొందినాడు. ఈయనకవిత్వముకూడా నారికేళపాకమునే యనుసరించుచున్నది. ఇట్టి చిత్తశుద్ధిగల మహాత్ములు రచియించిన కావ్యములు యాంధ్రదేశమున యడుగునబడి, యే మవరాసు చెత్తపుస్తకాలయములలోనే తప్పలు కుప్పలుగా యచ్చొత్తింపఁబడి యూరును బేరునులేని పద్ధతులతో స్వల్పక్రయమునకు విక్రయింపఁబడుచున్నవి. వెలనులభమైన దనుటతోడనే మనవారలకమితసంతోషము. అంతియేకాని యందుల గలతప్పలు గమనించువారరుదు. ఈపొత్తమట్లుగాక తప్పులుసరిజూడబడి, గంగాఝర్పరీ ప్రవాహవేగముగల ఆదిశంకరుని శ్లోకములతో సిద్ధకవి తెనుగుపద్యములతో, తాత్పర్యసహితముగా యచ్చొత్తించి పాఠకమహాశయలకరకమలంబులందుంచితిమి. ఇందలి రామనామామృతసుధావేశలంబులగ్రోలి ధన్యత్వంబు నొంద పాఠకులకు ధన్యవాదంబు లర్పించుచున్నారము.

అట్టియఖండకేషముషీవిభవంబులగు శంకరుని శ్లోకములు జదివి సంతనే ప్రతిమానవుండును తన్మయత్వంబును జెందకమానను. అమ్మ తంబుగా రసోచితం బలవరచి, భక్తిచిత్తంబుల కత్తునట్లు, చిత్తచాంచల్యము నశించునట్లు, మనోహంకారముల యవసరము ద్రోసివేసి, జ్ఞానవైరాగ్యంబులకు నిధివలె రచనముగించి కృతకృత్యత్వంబునొందిన శంకరుని దివ్యజ్ఞాన సంపన్నము పాఠకులు భట్టిబట్టుట కవసర మయ్యెనధతి యనియే మాయూహ. మాయూహకతీతంబులగు నవియే సిద్ధకవి తెలుగుపద్యంబులు. ఇట్టి లోకోత్తరములగు ప్రబంధములే యిప్పుడు మనభాషాయోషకు ముఖ్యావసరము. ఇట్టియుద్గ్రంథము లన్నియు సాధ్యమైనంత త్వరలో ముద్రింపఁగలమని మనవి.

శ్రీరస్తు.

శ్రీ రామ కర్ణామృతము.

మంగళశ్లోకములు.

మంగళం భగవాన్విష్ణో ర్మంగళం మధు సూదనః

మంగళం పుండరీకాక్షో మంగళం గరుడధ్వజః.

౧. శ్రీరామున్ భువనాభిరాము ఘనరాజీవాస్తథామున్ పరం
ధామున్ పావననాము పాలితమునీంద్రస్తోము నీలాంబుద
శ్యామున్ సన్నతనాము భానుకులదుగ్ధాంబోధిస్తోము మహేశా
ద్ధాము ప్రాభవైత్యభీము నతసుత్రామున్ మదిన్ గొల్పెదన్.

తా॥ శ్రీలచేరమ్యంబై నవాడును పట్టునెశ్వర్య సంపన్నుండును
పధ్వాసురునకు శత్రుండును తెల్లతామరపద్మంబుల వంటినేత్రం
ంలుకలవాడును గరుడధ్వజుండును నగునీలమేఘంబురీతి చామనచా
కులవాడును సూర్యకులంబను సముద్రంబునకు చంద్రుడువంటివా
ంనునగు శ్రీరాముని నాహృదయంబున గొల్పెదను. 1

౨. మంగళం కోసలేంద్రాయ మహనీయ గుణాబ్ధయే
చక్రవర్తితనూజాయ సార్వభౌమాయ మంగళం
వేదవేదాంత వేద్యాయ మేఘశ్యామల మూతయే
పుంసాంమోహన రూపాయ పుణ్యశ్లోకాయ మంగళం.

౩. ప్రకటితకోసలేంద్రునకు భవ్యగుణాబ్ధికి జక్రవర్తిపు
త్రకునకు సార్వభౌమునకు రామునకున్ నిగమాంతవేదికి

సకమల మేఘవర్ణనకు సర్వజగజ్జన మోహనస్వరూ
పకునకు బుణ్యకీర్తికి గృహనిధి కెప్పుడు భద్రమయ్యెడున్.

తా॥ కోసలదేశంబునకధీశ్వరుండును గొప్పగుణంబులుకలవాడు
నుచక్రవర్తిపుత్రుండును సార్వభౌముండునువేదంబులనువేదార్థంబులను
నెరింగినవారికి దెలియువాడును జగంబులమోహపెట్టు రూపసియు
దయాసముద్రుండును సగుశ్రీరామునకు మంగళమగుగాక :— 2

శ్లో॥ విశ్వామిత్రాంతరంగాయ మిథిలానగరీపతేః

భాగ్యానాం పరిపాకాయ భవ్యరూపాయ మంగళం.

పితృభక్తాయనతతం భాతృభిస్సహసీతయా

నందితాఖిలలోకాయ రామచంద్రాయమంగళం.

చ. ప్రకటవిదేహభాగ్య పరిపాలునకున్ ముదితాంతరంగకౌ
శికునకు పితృభక్తునకు శీలికి భూమినుతా మమిత్రపు
త్రకసహిత ప్రకాశునకు ప్రస్తుతసాధుజనైకభవ్యమూ
తికీరఘురామచంద్రున కరిస్ఫుటపాణికి భద్రమయ్యెడున్.

తా॥ విశ్వామిత్రుని సంతోషపెట్టినవాడును జనకునిభాగ్యము
నకు బరిపాకమైనవాడును మంగళస్వరూపుండును తల్లితండ్రులందుభ
క్తికలవాడును నెల్లప్పుడు తమ్ములతోనుభార్యలతోను గూడియుండు
వాడునునగు రామచంద్రునకు మంగళమగుగాక :— 3

శ్లో॥ త్వక్తసాక్షేతవాసాయ చిత్రకూటవిహారిణే

సేవ్యాయసర్వయమినాం ధీరోధారాయ మంగళం.

సౌమిత్రిణాచజానక్య చాపబాణాభిధారిణే

సంసేవ్యాయ సదాభక్త్యా సానుజాయాస్తు మంగళం.

ఉ. హరికయోధ్యసౌఖ్య పరిహారికినందిత చిత్రకూటసం
చారికుదారికిన్ వినుతసంయమికి శరచాపధారికి

త్యైరమణీజలక్మణ సమన్వితమూర్తికి భవ్యకీర్తికి
శ్రీరఘరామచంద్రునకు సేవకసేవధికి శుభంబగున్.

తా॥ అయోధ్యయందలిసౌఖ్యములను విడిచిచిత్రకూటంబున
సంచరించువాడును మునులసేవించువాడును సీతాలక్ష్మణులతోనదాకూ
డియుండువాడును నగుశ్రీరామమూర్తికి మంగళంబగుగాక :— 4

శ్లో॥ దండకారణ్యవాసాయ ఖండితామరశత్రవే
గృధ్రరాజాయ భక్తాయ ముక్తిదాయాస్తుమంగళం.
సాదరంశబరీదత్ర ఫలమూలాభిలాషిణే
సౌలభ్యపరిపూర్ణాయ సత్వోద్రిక్తాయమంగళం.

మ. అరివిధ్వంసికి దండకానన విహారామోదికి గృధ్రశే
ఖర నిశ్రేయనదాయికి శబరి సాకాత్యర్పితారణ్యమా
ధురిశోధ్యత్పల భోక్తన్ ప్రవిలసద్దోస్ఫారికి శౌరికి
వరసౌలభ్యగుణప్రపూర్ణునకు నానాభద్రముల్ జేకురున్.

తా॥ దండకారణ్యమునందుండియనేక రాక్షసులజంపినవాడును
జటాయువునకు ముక్తినిచ్చినవాడును శబరియొసగిన కందమూలఫ
లాదులను దినువాడునుమిగులబలవంతుడును నగురామచంద్రమూర్తికి
మంగళమగుగాక :— 5

శ్లో॥ హనూమత్సమవేతాయ హరిశాభీష్టదాయినే
వాల్మీప్రమథనాయాస్తు మహాధీరాయమంగళం.
శ్రీమతేరఘవీరాయ సేతూల్లంఘితసింధవే
జితరాక్షసరాజాయ రణధీరాయమంగళం.

ఉ. సాలితవాయుసూనునకు భక్తకపిప్రవరేష్టదాయికిన్
వాల్మీవిదారికి ధృతికివారిధిసేతునిబంధనక్రియా
కాలికివీరరామునకుచండవరాక్రమఘంకికంతని
ర్మూలనకేళికిన్ నృపతిముఖ్యులలామునకున్ శుభంబగున్.

తా॥ హనుమంతుడు మొదలగు తనభక్తులైన కోతులకు వరం
 బులాసంగినవాడును వాలిని జంపినవాడును మహాధైర్యవంతుడును
 సముద్రంబునకు నేతువు గట్టినవాడును నగు రామచంద్రునకు మంగ
 ళమగుగాక :—

9

శ్లో॥ ఆసాద్యనగరీందివ్యా మభిషిక్తాయనీతయా
 రాజాధిరాజరాజాయ రామభద్రాయమంగళం
 విభీషణకృతేప్రీత్యా విశ్వాభిప్రదాయినే
 జానప్రాణనాథాయ సదారామాయ మంగళం.

శ్రీ రామ కర్ణామృతము.

ప్రథమాశ్వాసము.

—శ్లోకములు—

మ. ప్రకటాయోధ్యపురిన్ ధర్మాతనయతో బాలించిరాజాధినా
యకసంసూయధాభిషేకమునిజంబయియున్నలోకాధినా
యకరత్నంబునకున్ విభీషణప్రపంచాభీష్ట సంధాయికిఁ
మకుటాకల్పవిభూషితాంగునకు నానాభద్రముల్ జేకురుఁ.

తా॥ సీతతోనయోధ్యాపురంబున పట్టాభిషేకమైనవాడును విభీ
షణునకు లంకారాజ్యము నొసంగినవాడును జానకీ ప్రియుండును నగు
రామునకు మంగళమగుగాక :—

7

శ్లో॥ శ్రీరామం త్రిజగద్గురుం సురవరం సీతామనోనాయకం
శ్యామాంగం శశికోటి పూణవదనం చంచత్కలాకొస్తుభం
సౌమ్యంసత్వగుణోత్తమం సరయూతీరేవసంతంప్రభుం
త్రాతారంసకలార్థ సిద్ధిసహితం వందేరఘూణాంపతిం.

౧

శా. శ్రీరామున్ శతకోటికాంతివదనున్ సీతామనోనాయకున్
ధీరున్ విశ్వగురున్ బరేశుసరయూతీరప్రచారిఁహరిఁ
ధారాభృత్సమనీలుకాస్తుభధరున్ ద్రాతన్సుపర్యేశ్వరున్
శౌరిన్ శర్వఫలప్రదున్ గొలిచెదఁ సత్యాత్మసౌమ్యాకృతిఁ.

౧

తా॥ మూడులోకంబులకు గురుండు సీతాపతియును ప్రపంచ
మునకు గురుడైనవాడును, సరయూతీరంబున సంచరించువాడును నగు
శ్రీరామమూర్తికిదే నమస్కరించుచున్నాను.

1

శ్లో॥ శ్రీరాఘవందశరధాత్మజమప్రమేయం
సీతాపతిరఘవరాన్వయరత్నదీపం

అజానుబాహుమరవింద దళాయతాక్షం

రామంనిశ్కారవినాశకరంసమామి.

౧

ఉ. శ్రీరఘువీరుదాశరథి జన్మయసూర్యకుల ప్రదీపకున్
సారసపత్రనేత్రుదితినంభవజై తృమహీనుతాననాం
భోరుహమిత్రుదీర్ఘకరు పుణ్యచరిత్రజగత్పవిత్ర శృం
గారగుణాభిరాము త్రిజగత్స్వభునెతు హృదంతరంబున.

౨

తా|| రఘుకులసంజనితుండును దశరథపుత్రుండును సీతకుభర్త
యు రఘువంశంబునకు దీపమువంటివాడును మోకాలివఱకు వ్రేలాడు
చేతులు కలవాడును పద్మదళంబులవంటి నేత్రంబులుకలవాడును రా
క్షసులకు నాశన కరుండునుగు రామచంద్రునకు నమస్కరించు
చున్నాను.

2

శ్లో|| శ్రీరామంబలవైరినీలచికురం స్మేరాననం శ్యామలం
కర్ణాంతాయతలోచనంసురవరం కారుణ్యపాథోనిధిం
శోణాంభోరుహపాదపల్లవయుగం క్షోణితనూజాయతం
రాజత్కుండలగండభాగయుగళం రామంసదాహంభజే.

3

మ. హరినీలాలకుసంస్మితానను ఘనశ్యామాంగు దేవేశునం
వర్ణాంతవిలోచనున్ రఘువరున్ ధాత్రీతనూజాధిపున్
గరుణాంభోనిధిరత్నకుండల లసద్గండస్థున్ నన్యభా
సురతామ్రంబుజ పల్లవాంఘ్రియగునుశ్లోకున్ బ్రశంసిం చెదన్.

3

తా|| మేఘునివలె నల్లనగుముంగురులుకలిగి చిఱునవ్వుతోనొ
ప్పమొగంబుకలవాడునునల్లనిదేహంబుకలవాడును చెవులవరకుపొడవు
గానున్న నేత్రంబులు కలవాడును దేవతలలో నుత్తముండును దయాస
ముద్రుండును ఎఱ్ఱనితామర పద్మములవలె మృదువగుపాదంబులును
కుండలములుగలవాడును నగు రామునియెల్లప్పుడు సేవించుచున్నాను.

3

శ్లో॥ శ్రీరామంజగదేశవీరమమలం సీతామనోరంజనం
సల్యావరనందనంరఘుపతిం కాకుత్స్థవంశోద్భవం
లోకానామభిరామమంగళఘనవ్యాపారపారాయణం
పందేహంజనఘోరపాపనికర ధ్వంసంవిభుంరాఘవం.

౪

శా. శ్రీరామ౯జగదేశవీరునమరున్ సీతామనోరంజనున్
కారుణ్యాకరుగోసలేశ్వరసుతాగర్భాబ్ధిచంద్రోదయున్
ఘోరాగౌఘతమిప్రకంజసఖి గాకుత్స్థాన్వయుర్నరాఘపుణ్
శూరున్లోకపవిత్రరామ విభుసుశ్లోకున్మదిన్ గొల్చెదన్.

౪

తా॥ జగంబునందలి వీరులలో ముఖ్యుండును సీతామనో హ
రుండును కౌసల్యకు గారాబుబిడ్డఁడును కాకుత్స్థవంశంబున పుట్టినవాఁడును
మనోహరమగు శుభంకరమగు వ్యాపారంబుకలవాఁడును గొప్పపా
పంబుల పోగొట్టువాఁడును నగు రామునకు నమస్కరించుచున్నాను.

శ్లో॥ శ్రీరామంజగదీశ్వరంజనకజా జానింజనానందనం
జంతూనాంజనకంజనార్తహరణం లోకేశ్వరంశాశ్వితం
అబాల్యాదిమునీశ్వరైఃపరివృతం జాజ్వల్యమానంసదా
జంఘాలంజమదగ్నిసూనుహరణం జాతానుకంపంభజే.

౫

శా. శ్రీరామ౯జగదీశ్వరున్ జనకపుత్రీనాదుమానీంద్ర సు
ఘారూణామృతుసజ్జనాతిన్ హరిజంగాలున్ పరీభావ కృ
ద్వారీప్రాభవభార్గవున్ సకలజంతుప్రాణ రక్షనున
ర్వారాధ్యున్రఘువర్యుశాశ్వత జనాహర౯భజింతుమదిన్

౫

తా॥ జనకునల్లుండును జగత్తులకు ప్రభుండును జనులకు సు
తోషంబు కలుగజేయువాఁడును జనులకష్టములను బోగొట్టువాఁడును
బాల్యమునుండియు మునులతో పరిచయంబు కలవాఁడును సదాకాంతి
కలవాఁడును పరశురాముని జంపినవాఁడును నగు రాముని నాహ్వాదయం
బున దలంచుచున్నాను.

5

శ్లో॥ శ్రీరామారఘునాయకోరఘువరోగాజీవ నేత్రాంచితో
రాజేంద్రోరఘుపుంగవోరఘుకులూత్తంసోరఘూణాంపతిః
రామోరాక్షసనాశనోమితబహోరా కేందుపూర్ణాననో
రాజత్కింకిణికంకణాంకితకశోరామస్సదాపాతునః.

౬

శా॥ రాజీవాయతపత్రనేత్రువిలస ద్రాకేందుబింబాననుక
రాజేంద్రుకరఘుపుంగవుక రఘుకులున్ రాత్రించరారిన్ మహా
తేజున్ రాఘవునప్రమేయబల సందీప్తుక రఘూత్తంసునిన్
రాజత్కింకిణికంకణాంకితకరున్ రామప్రభున్ గొల్పెదక.

౬

తా॥ రఘువంశమున కలంకారుండును పద్మంబులవంటి నేత్రం
బులు కలవాడును రఘువంశమున బుట్టినవారిలో నుత్తముండును రా
క్షసులను జంపువాడును చేతులందు రత్నంబులను స్థాపించిన కంకణం
బులుకలవాడునునగు రాముడెప్పుడును నన్నరక్షించుగాక.

6

శ్లో॥ శ్రీరామచంద్రకరుణాకరరాఘవేంద్ర
రాజేంద్రచంద్రరఘువంశసముద్రచంద్ర
సుగ్రీవనేత్రముగళోత్పలపూర్ణచంద్ర
సీతామనఃకుముద చంద్రనమోనమస్తే.

2

చ. మనుకులవార్ధిప్రాగుదిత మానితపూర్ణిమ చంద్రసర్వస
జనసుతకీర్తిసాంద్ర మహిజానయనోత్పల పూర్ణచంద్రశో
భనగుణరామచంద్రుని విభాకరజాక్షకుబాలచంద్రు
నమ్మనినుతురాఘవేంద్రు భవమోచనుగారుణికున్ భజించెదన్.

7

తా॥ మనువంశంబును సముద్రంబున నుదయించిన పౌర్ణమినా
టిచంద్రునివంటివాడును, సజ్జనులు పొగడదగిన కీర్తికలవాడును, ను
గ్రీవుని నేత్రంబుకు చంద్రునివంటివాడును సీతాదేవిహృదయపద్మంబు
నకు చంద్రునివంటివాడును నగు రామునకు నమస్కారము.

7

శ్లో॥ శ్రీరామంకరుణాకరంగుణనిధిం సీతాపతింశాశ్వతం
పారావారగభీరమబ్జనయనం ప్రావృష్టనశ్యామలం
వీరశ్రేష్ఠమనామయం విజయసం విశ్వప్రకాశాత్మకం
ఘోరారిప్రహరాధికప్రహరణం కోదండరామంభజే.

౮

శా. వీరశ్రేష్ఠనామయుజయకరుణ విశ్వప్రకాశాత్మకున్
సారాచారగభీరుగంజనయనున్ ప్రావృష్టనశ్యామలున్
ఘోరారిందముశాశ్వీతున్ రఘువరున్ కోదండదీక్షాగురున్
శ్రీరామున్ గరుణాకరున్ గుణనిధిన్ సీతేశు బ్రాహ్మచేదన్.

౯

తా॥ దయకలిగి గుణంబులతో నొప్పి శాశ్వతుండై సముద్రు
నివంటి గంభీరత్వంబును పద్మంబులవంటి నేత్రంబులును వర్షాకాల
మేఘమువంటి దేహంబును కలిగి వీరుడనుపించుకొనుచు జగంబునంత
ను కాంతింపజేయు కోదండరాముని సేవించుచున్నాను.

8

శ్లో॥ శ్రీరామచంద్రేతిసలత్కణేతి నీలోత్పలశ్యామలకోమలేతి
ఆకోశతామస్తవమధునై వజ్రహ్వో సీతాపతేరాఘవరాఘవేతి

ఉ. శ్రీరఘురామరాఘవ వశిష్టచరిత్రచరిత్రసద్య బృం
దాకరనాథనీలసమధాను సుమిత్రసుతానుయుక్తధా
త్రీరమణీసుతాధిపసుధీజనవందిత పాదపద్మశృం

గారనిధీయటంచు గలకాలమపెచారసనాస్మరింపుమా.

౯

తా॥ ఓ నాలుకా ; నీవెప్పుడును ఆరామచంద్రుని, రామచం
ద్రాయనియు లక్ష్మణునితో నున్నవాడాయనియు, నల్లకలువలవలె కో
మలమై చాచునచాయతో నొప్పదేహము కలవాడాయనియు, రా
ఘవ, రాఘునాయనియు, సీతాపతేయనియు స్మరింపుచుండుము.

శ్లో॥ శ్రీరామచంద్రేతమతామనోమే, రమాంగనాగోవిపదాంవిరామే
జితారిరామే ప్రణతారిరామే, గుణాభిరామే భువనైకరామే.

౧౦

చ. వరసుగుణాభిరాముడు భవస్తవనాహ్వయుడాపదాటవీ
స్ఫురదనలుండువైరిజన పుణ్యసతీప్రణతుండుశత్రు బం

ధురవిభవావహుండును దోర్బలు డబ్బకరాభిరాముడున్
హరిరఘరాముడై వశము నందనిశంబురమింపుచి త్రమా. ౧౦

తా॥ ఓ మనస్సా; సుగుణాభిరాముండును లోకంబులునుతిం
పదగిన పేరుకలవాడును కష్టంబులను నడపుటకు దావాగ్నివంటివా
డును వైరిజనులను పుణ్యస్త్రీలను నమస్కరింప తగినవాడును భుజ
బలంబుకలవాడును నగు రాముని సదా స్మరించుచుండుము.

శ్లో॥ శ్రీరామచంద్ర రఘుపుంగవ రాజవర్య
రాజేంద్రరాజ సురనాయక రాఘవేశ
రాజాధిరాజ రఘునందన రామభద్ర
దాసోన్మ్యహంచ భవతశ్శరణాగతోస్మి. ౧౧

మ. ధరణీనాధశిరస్సురస్మృకుట రత్నోంతనిరాజితా
కరపాదాంబురుహృద్వయ్యున్ సకలలోకస్వామిరామప్రభున్
సకలున్ రాఘవుడేవతా విబుధస్తవ్య ప్రచారున్ బరా
త్పరురాజేంద్రరఘూర్షహుకదలచి తద్దాసుండనై యుండెదన్.

తా॥ భూమండలమందలి రాజులకిరీటములందలి రత్నంబులచే
ప్రకాశించుపాదంబులు కలిగి సమస్తలోకములకు ప్రభువై దేవతల
పొగడ్తలకు పాత్రుడై రఘుకులంబునకు మాణిక్యమువంటివాడై సర
సుండగు రాముని నాహృదయంబున తలచుచు నతనికి దాసుడనై
సేవచేతును. 11

శ్లో॥ శ్రీరామంసరసీరుహాక్షమమలం దూర్వాంకురశ్యామలం
విద్యుత్కోటినిభ ప్రసాంబరధరం వీరాసవాద్ధిపితం
వామాంకోపరిసంస్థితాంజనకజా నూలింగ్యతాంబాహునా
తత్ప్రచాపరపాణినామునిగణౌ నాజ్ఞాపయంతంభజే. ౧౨

తా. వామాంకస్థపతిన్ ప్రవేషమున భావంబొప్పసంజ్ఞేషుడై
తామాసీంద్రులకొక్కహస్తమున తత్తంబేర్పడన్ దెల్పు శ్రీ

రామున్ సారసపత్రనేత్రుఁడును వీరభాస్యనాధిష్టితుఁ

శ్యామాంగున్ దవనీయచేలునిరఘుస్వామిఁ ప్రశంసించెడన్. ౧౨

తా॥ ఒక బాహువుచే దన కెడమవై వున గూర్చుండియున్న
సీతను కాఁగిలించి రెండవచేతితో తనచుట్టునున్న మునులకు తత్వ
శాస్త్రరహస్యములను దెల్పుచునుండి పద్మములవంటి కన్నులతోను
దూర్వాంకురంబువలె చామనచాయ నొప్పు శరీరముతోనుండు
రామచంద్రుని నేకానియాడెదను. 12

శ్లో॥ శ్రీరామ స్సకలేశ్వరో మమపితా మాతాచ నీతామమ

భ్రాతృబ్రహ్మసఖా ప్రభంజనసుతః పత్నీవిరక్తిః ప్రియా

విశ్వామిత్రవిభీషణాదివశగా మిత్రాణిభోదన్సుతో

విధక్తి శ్రీహరిసంగదారతిసుఖం వై కుంతమన్మత్సదం. ౧౩

శా. రామస్వామియేతండ్రి సీతజననీ భ్రాతృజ్జాతుండు వి

శ్యామిత్రాఖ్యువిభీషణాదులుహితుల్ సద్బోధపుత్రుండు స

ద్భామారత్నము శాంతిసఖ్యుడు జగత్ప్రాత్యుత్పజం డచ్యుత

ప్రేమాశక్తిసుఖంబుమత్సదనమై బెంపొందువై కుంతమున్. ౧౩

తా॥ నాకురాముడేతండ్రి. తల్లియేసీత. అన్నబ్రహ్మ. హను

మంతుడు వేమకచెలికాడు. విశ్వామిత్రవిభీషణాదులు మిత్రులు. స

ద్బోధపుత్రుడు. విరక్తియేభార్య. అచ్యుతునియందు ప్రేమానక్తియే

నాకుసుఖము. నేను వై కుంతమునందే యుందును. 13

శ్లో॥ శ్రీరామానుల పుండరీకనయన శ్రీరామ నీతాపతే

గోవిందాద్యుతనన్దనన్దన ముకున్దానంద దామోదరా

విష్ణోరాఘవవాసుదేవస్సహరే దేవాఘచూడామణే

సంసారార్ణవకర్ణధారకహరే కృష్ణాయతుభ్యంనమః ౧౪

శా. శ్రీరాగేనరనందనందనహరీ దేవాఘచూడామణి

ఘోరరాఘపుగహరా ముకుందస్సహరీ గోవింద శ్రీకృష్ణ సు

సారాంభోనీధిధీజర్ణధారకమలాత్మశౌరి దామోదరా

శ్రీరామాచ్యుతజానకీరమణ నిశ్చేవింతు నిష్టాపికిన్. ౧౪

తా॥ తెల్లతామరపద్మంబులవంటి కన్నులునుకలవాడా ; సీతా
ప్రియుడా ; నందునికుమారుడా ; దేవోత్తముడా ; ముకుందుడా ; దా
మోదరా ; వాసుదేవా ; సంసార సముద్రంబును దాటించువాడా ;
రామా ; నీకిదేనమస్కారము. 14

శ్లో॥ రామంలక్ష్మణ పూర్వజంరఘువరం సీతాపతింసుందరం

కాకున్ధంకరుణాకరంగుణనిధిం విప్రప్రియం ధార్మికం
రాజత్కుండలమండితాననరుచిం రాత్రించరధ్వంసినం
శంపాకోటి సమానకాంతి విలసన్మాయామృగగ్నంభజే.

మ. ధరణీబాధిపతికల సద్గుణబరంధాముక్ బ్రసూనాశ్రుసుం
దరుగాకుత్స్థుని ధార్మికున్ రఘువరున్ దైత్యారివిప్రక్రియక్
గురుచంచత్కమసీయ శంబరహరద్భోరాస్తు సత్కుండలా
భరణున్ రామునిలక్ష్మణా గ్రజకృపాభ్రజన్మ గీర్తిచెదక. ౧౫

తా॥ లక్ష్మణునికన్నయు సీతకుపతియుకరుణాకరుణుండును గుణ
నిధియుబ్రాహ్మణప్రియుండును ధర్మాత్ముండును కుండలములకాంతిచే
బ్రకాశించు మొగంబుకలవాడును రాక్షసహరియు బరంధాముండును
సగురామునిసదాస్తుతింతును. 15

శ్లో॥ రామంరత్నకీరీటకుండలధరం కేయూరహారాన్వితం

సీతాలంకృతవామభాగమతులం సింహాననస్థం ప్రభం
సుగ్రీవాదిసమస్తవానరసుతం సంసేవ్యమానంసదా
విశ్వామిత్రపరాశరాదిమునిభి స్సంస్తూయమానంభజే. ౧౬

చ. ఓతిసుతవామభాగమునఁ జేరివసింపవస్తివృకాశికా
ద్యుతితత్ప్రస్తుతింపరవిజాదిబలీముఖులెల్లఁ గొల్వగా

బ్రతనకిరీటకుండల విభాసితనుందరభవ్యమూర్తియై
వితతకరిద్వీరాసనప్రతిష్ఠిత జెల్వగురామునెన్నెదన్.

౧౬

తా॥ సీతాదేవివామభాగంబుననుండ వశిష్టవిశ్వామిత్రాదిము
నులుచుట్టుచు జేరిపోగడుచుండ సుగ్రీవాదివానరులెల్ల భయభక్తులతో
వినయముగ ప్రక్కనిలచియుండ కిరీటకుండలాదులు ప్రభాకలితంబై
యుండ నుండురామునిసదాసేవీతును.

16

శ్లో॥ రామస్సీతాసమేతో నివసతుహృదయే సామంజరామమీడే
రామేణక్షణపాపస్త్రీ విధమపిక్వతం కర్మరామాయదద్యాం
రామాదన్యంనజానేనహికమపి మహారామనామ్నస్సమానం
రామేవశ్యామివిశ్వం భువనమనుదినం పాహిమాంవీరరామం.

౧౭

ఉ. రాముడుబ్రోచుసంతతము రామునుతింతునురాముచేత మ
త్కామితమున్ ఫలించు నిరతంబును రామునకేను మ్రొక్కెదన్
రామున కెక్కుడెవ్వడికి రామునిపాదమునెంతు రాముపై
ప్రేమజెలంగుమద్భదయ పీఠివసింపుము రామవేడెదన్.

౧౮

తా॥ శ్రీరాముడుసీతాసమేతుడై నాహృదయంబుననిలుచుగా
క. రామునినేసేవించెద. రామునిచేనాకార్యంబులఫలంపజేసుకొందును
నాపనిరామునికేవినియోగింతును. రామునికంటెయితరుని సేవింపను.
రామునియొక్కపేరుతో సమానమైనదిలేదు. రామునియందఖిలవ్రం
పంచమును చూచుచున్నాను. రామా ; నన్నురక్షింపుము.

17

శ్లో॥ రామం రాజశిఖామణిం రఘువతిం దేజారిదర్పాపహం
లోకానాంహితకారిణం గుణనిధిం కారుణ్యపుణ్యోదయం
ముక్తావిద్రుమ రత్నశోభితతనుం సౌందర్యహస్తాంబుజం
కౌసల్యాతనయంభజామిసతతం శ్రీజ్ఞానకీనాయకం.

౧౯

చ. మరకతముఖ్యరత్నసుషమాన్విత నిగ్రహుగౌసలేయుదు
ర్భరదనుజప్రహరురఘురాజ శిఖామణిజ్ఞానకీమనో

హరుద్రిజగద్ధితున్ శమదమాద్య ఖలై కగుణాకరున్ సురే

శ్వరసుతురాజచంద్రబుధవత్సలు ధార్మికునాశ్రయించెదన్. ౧౮

తా॥ మరకతరత్నాదులచే కాంతించు దేహంబుకలిగి నుందర
మగుచేతులతో నొప్పుచు రాజశ్రేష్ఠుడై తేజంబుచే శత్రులగర్వంబు
నణించుచు లోకులనిష్ఠంబుచేయుచు దయానిధియై కానల్యకుప్రియపు
త్రుండగు రామునినేనాశ్రయింతును. 18

శ్లో॥ రామంవీరాననన్ధం హృదయగతకరో దంచితజ్ఞానముద్రం

జానున్యాసక్తహస్తం తుతివరతనయా భూషితంవామభాగే

షట్కణేవ్యాహరంతం పవనసుతయుతం మానసే మానయంతం

సుగ్రీవేనేవమానేదృఢశరధను పాదక్షిణేలక్ష్మణేన. ౧౯

మ. శరచాపాన్వితమైనలక్ష్మణుడు నాత్మోపుత్రిసార్వస్థులై

కరమొప్పు రవిజనుడుగొల్వగను వాఘ్యానంబు సామీరిన్

పరషట్కణివాసియై తెలుపునర్వజ్ఞానమవీరానన

స్థిరుహృత్సంస్థితబోధ ముద్రకరున్నిగోరువర్వోజ్వల

త్కరపద్మకోరఘురామచంద్రమనసా కాంచన్విలోకింపుమా. ౧౯

తా॥ ధనుర్బాణంబులు ధరించి లక్ష్మణుండును అంజలినిఘటించి
సీతయుసార్వభౌమములందుండ సుగ్రీవునసేవచేయుచుండహనుమంతుండు
సమీపమున తత్వవ్యాఖ్యానముచేయుచు నిలచియుండ వీరాననము
వైచికోని జ్ఞానముద్రహృదయంబున ప్రకాశించియుండ నొప్పురాముని
నాహృత్పద్మంబున గాంచుచున్నాను.

శ్లో॥ రామంసౌమిత్రిమిత్రం రఘుపతిమమలం రామచంద్రంరమేశం
రమ్యం శ్రీరాఘవేశం శుభలలితముఖం శుద్ధనత్వంసువీరం.

సీతాసౌందర్యపాత్రం సురమునివినుతం సీరదేందీవరాధం

వందేవందారుపాలం రజనిచరహరం రమ్యకోదండరామం. ౨౦

శా. రామున్ సత్యపరాక్రమున్ వరసుమిత్రాపుత్రమిత్రున్ రఘు

స్వామిన్ భూమిసుతాధినాథున్ బుధస్తవ్యున్ బరేశున్ బరం

ధామన్ రాఘవరాఘవు రామచంద్రునిసుధాధామానసున్

శ్యాముడై త్యవిరాముగార్ముకధరున్ సద్భక్తింగీర్తించెదన్. ౨౦

తా॥ సత్యపరాక్రముండును శుభలక్షణ యుతమగు మోము కలవాడును సీతసౌందర్యమునకు తగినవాడును దేవతలచే మునులచే పొగడ్తనొందినవాడును మంచిధనస్సు హస్తంబునుండి నల్లకలువలవం టినేత్రంబులతో నొప్పువాడు నగురామునిభక్తితో సేవించును. 20

శ్లో॥ రామంచందనశీతలం క్షీతసుతామోహకరంశ్రీకరం

వై దేహీనయనారవిందమిహిరం సంపూర్ణచంద్రాననం

రాజానం కరుణాసమేతనయనం సీతామనస్స్యందనం

సీతాదర్పణచారుగండలలితం వందేనదారాఘవం. ౨౧

మ. పరశ్రీచందనశీతలున్ శుభకరున్ వై దేహియోహకరున్

ధరణీజాల నకంజహితు సీతామానస్స్యందనున్

గరుణాసంయుతలోచను నిమిగ్ధిలరాట్కనామణీదర్పణ

సురదత్తున్నగండభాగు రఘువంశున్ రామునేవించెదన్. ౨౧

తా॥ మంచిగంధపుపోలిక చల్లదనంబు కలిగి భూదేవికిమోహం బును బుట్టించుచు నామె కన్నులనియెడి పద్మంబులకు సూర్యుని భాతిగనుపించుచు దయకల నేత్రంబులుకలిగి సీతాదేవి గండస్థలంబుల నులద్దములకు కాంతినొసంగు రాముని సేవించును. 21

శ్లో॥ రామంశ్యామాభిరామం రవిశశినయనం కోటిసూర్యప్రకాశం

దివ్యందివ్యాస్త్రపాణింశరముఖశరధి చారుకోదండహస్తం

కాలంకాలాగ్నిరుద్రం రిపుకులదహనం విగ్నవిచ్ఛేదదక్షం

భీమంభీమాట్టహాసం సకలభయహరం రామచంద్రంభజేహం.

మ. శరచాపౌజ్జ్వలహస్తశత్రుకుల నిస్తారున్నహస్తాంశుకో

టీరమాభ్రాజతు శోషణుని కోటిరార్కచంద్రార్కభా

స్వరదక్షద్యయువిఘ్నసంహరు ఘనశ్యామాంగున్మాట్టహా
సరసోద్ధీప్తితుసాద్యసావహురఘస్వామిన్ మదిభజింతున్.

తా॥ చామనచాయయు సూర్యచంద్రులు నేత్రములుగను ది
వ్యాత్రుంబులు చేతులందుకలవాడును ధనస్సు హస్తమందుకలవాడు
ను కాలాగ్ని రుద్రుండును శత్రువులకు నగ్నివంటివాడును నగురాము
నిసేవింతును. 22

శ్లో॥ రామచంద్రచరితాకథామృత లక్ష్మణాగ్రజగుణీనుకీర్తనం
రాఘవేశతవపాదనేవనం సంభవంతుమమజన్మజన్మని. 23

ఉ. రామభవత్కథామృతము రమ్యతగ్రోలగనామతకీర్తనల్
ప్రేమనొనర్పనీదు గుణలీలలుసంస్మరణంబు నేయమే
ధామతీనీదుపావన పదద్వయనేవయొనర్చునట్లుగా 23
మానకజన్మజన్మముల మానకత్కృపనిమ్మువేడెదన్.

తా॥ ఓరాముడా ; నీకథలమృతము వంటివనియు నీలీలలు నీ
కీర్తనలు పాపంబులను హరించునని మానకనన్ని జన్మంబులందు నిన్నే
సేవింతును. 23

శ్లో॥ రామోమత్కులదైవతంసకరుణం రామంభజేనాదరం
రామేణాఖిలఘోరపాపనిహతం రామాయత్సన్నిహమః
రామాన్నాస్తిజగత్త్రయైకసులభో రామస్వదాసోస్మ్యహం
రామేప్రీతిరతీవమేకులగురో శ్రీరామరక్షస్వహం. 24

ఉ. రాముడభీష్టదైవత సురామునిభావనజేయుచుండు శ్రీ
రామునిచేతిమద్దురితరాసు లడంగునురామభర్తకే
స్నేహమనుస్కరింతు రఘువీరునికంటె బరంబులేదు శ్రీ
రామునకేనుదాసుడను రామునియందున భక్తినాకగున్. 24

తా॥ రాముడు నాకులదేవత. నేనురామునిసేవింతును. రాము
నిచేనన్ని పాపంబులును మాసిపోవును. రామునికొఱకువందనము.రా

మునికంటె మలభుడు మూడులోకంబులందును లేడు. నేను రాముని యొక్క దాసుడను. రామునియందు నాకెంతేని ప్రేమకలదు. అతడే నన్ను రక్షించును. 24

మూ. శ్రీరామచంద్రవరకీర్తినురద్రుమస్య | తారాగణస్సమనసః
ఫలమిందుబింబం | మూలంఫణాఫణిగతం గగనంచమద్భ్యం
శాఖాధిశోభువనమండలమాలవాలం. ౨౫

ఉ. రామునికీర్తికల్పకము రమ్యసుమంబులు తారకల్పధా
ధాముకుతత్ఫలంబు విధితంబగుశాఖలు దిగ్వితానము
ల్భామియనాదిభోగవతి మూలముమధ్యముపుష్కరంబగున్
రామునుతింప నేరికిదరంబు కరంబతిభక్తిగొల్పెదన్. ౨౫

తా|| ఎవనికి రీ కల్పవృక్షము వంటిదిగనుండి నక్షత్రములు పూ
లుగనుండి చంద్రబింబము ఫలముగానుండి దిక్కులు శాఖలుగనుండి
మొదలు పాతాళంబులు మధ్యము ఆకాశముగనుండి ప్రకాశించునో
ఆరాముని నుతింపనేరికిని శక్యంబుకాదు. 25

మూ. వైదేహీంముదితోభిజాతపురకాం గాఢంసమాలింగయన్
వామేనస్తనచూచుకంపుశకితం వామంకరేణస్పృశన్
తత్త్వందక్షిణపాణినాకలితయా చిన్మద్రయాబోధయన్
రామోమారుతిసేవితస్మరతుమాం సామ్రాజ్యసింహాసనే. ౨౬

శా. సీతన్మోదమునొందవామకర సంశ్లేషంబుగావింపుచున్
బ్రీతిన్ దత్తుచుంటిదక్షిణపు పాణిన్ దత్వముందెల్పుచు
నావతోత్పన్నునిసేవగైకొనుచు నానందంబునన్ లోకవి
ఖ్యాతిన్ ఫంచముఖాననస్థుడగురామాధీశు బ్రాధిన్ చెదన్. ౨౬

తా|| ఎవడు సీతనెవడుచేతితో కాగలించుకొనుచు కుడిచేతిని
పుకరించిన సీతవనుమొనలమీదనుంచి హనుమంతుని సేవనందుచు

నానందముతో సామ్రాజ్యసింహాసనంబుననుండునో ఆరాముని సదా ప్రార్థింతును. 26

మూ. వానూంకస్థితజానకీపరిలన త్కోదండదండంకరే
చక్రంచోర్ధ్వకరేణబాహుయుగళే శంఖంశరందక్షిణే
బిభ్రాణంజలజాతపత్రనయనం భద్రాద్రిమూర్ధ్నిస్థితం
కేయూరాదివిభూషితంరఘుపతిం రామంభజేశ్యామలం. 22

మ. శరచాపాబ్జరథాంగమల్కర చతుష్కప్రాప్తమైయుండ ను
స్థిరవామాంకమునందునీతనియతిన్ సేవింపభద్రాద్రిపై
నిరదై నటినరోజనేత్రుబరు యోగీంద్రేంద్రసంస్తోతుభా
సురకేయూరవిభూషణున్దలచెదన్ శుద్ధాంతరంగంబునన్. 22

తా॥ నాలుగుచేతులందును శంకచక్రగదాపద్మంబులుండి నీత
యెడమవైపున నొయ్యారముగ గూరుచుండ భద్రాద్రియందు వసిం
చుశ్రీరామచంద్రుని నాహృదయంబున సేవింతును. 27

మూ. వామేభూమినుతాపురస్తుహనుమా న్పశ్చాత్తుమిత్రాసుత
శ్చత్రుఘ్నోభరతశ్చ పార్శ్వదశయోర్వాయాద్వికోణేషుచ
సుగ్రీవశ్చవిభీషణశ్చయువరాట్ తారాసుతోజాంబవాన్
మధ్యేనీలసరోజకోమలరుచిం రామంభజేశ్యామలం. 23

మ. తనవామాంకమునందునీత చెలువొందన్ వెన్నసామిత్రిపా
వనియున్ ముంగళ శత్రుఘ్నాభరతుల్ పార్శ్వంబులన్ భానునం
దననీలాంగదముఖ్యులనృమగు దిక్పానంబులందుండగా
ఘననీలాంగుడ దంతరస్థితుమదిన్ గాంచింతురామప్రభున్. 23

తా॥ ఎడమవైపున నీతయు ముందుహనుమంతుడును వెనుక
లత్మణుండును భరతశత్రుఘ్నులు రెండువైపులను మధ్య సుగ్రీవ
విభీషణాంగద జాంబవంతులును నుండ వైభవముననుండు రామునిసే
వింతును. 28

మూ. వైదేహీ సహితంసురద్రుమతలే హైమేమహామంటపే
మధ్యేపుష్పకమాసనేమణిమయే వీరాసనేనుస్థితం
లక్ష్మీవాచయతిప్రభంజనసుతే తత్వంమునిభ్యఃపరం
వ్యాఖ్యాతంభరతాదిభిఃపరివృతం రామంభజేశ్యామలం. ౨౯

ఉ. భాసురకల్పమూలమున భగ్మగృహంబున బుష్పకాతరో
సాసితనూత్నరత్నమయ పంచముఖాసన మందుముఖ్యునీ
రాసనుడై సతీసహితుడై పరతత్వము సోదరాన్నితుం
డై సరసస్మరుత్సుప సమర్చితుడైన విభుఁ భజించెదన్. ౩౦

తా|| కల్పవృక్షంబు మొదట బంగారుమండపమున మణిమ
యాసనమున వీరాసనంబువై చిక్కిని భార్యయు భరతాదిసోదరులును
గొలువ హనుమంతుడు కొని కూడుచుండ మునులయెదుట పరతత్వ
వ్యాఖ్యానముచేయు రామునినేమితును. 29

మూ. వైదేహీపరిరభ్యజాతపులకాం లజ్జావతీంసుస్మితాం
కాంచీనూపురహారకంకణల సత్కర్ణావతంసోజ్వలాం
కస్తూరీఘనసారచర్చితకుచాం చంద్రాననాంశ్యామలం
కందర్పాధికసుందరం రఘువతిం శ్రీరామచంద్రంభజే. 30

చ. దరహాసితాననున్ బులకితన్ ఘనసారమ్మగీమదాగరు
స్ఫురదనులేపనన్ గనకభూషణ భూషితబూర్ణచంద్రచం
ద్రీకవదనన్ విదేహానిసుతన్ మదిరంజల్లగఁజేయునట్టికం
ధరనమవర్ణనంగజ శతప్రతిమానుని రామునెన్నెదన్. 30

తా|| చిరునవ్వు మొగంబున వెలయ మంచిగంధాదులను శరీర
ముననలదుకొని బంగారునగల నొడలనలంకరించుకొని నీతకు మో
దంబుగూర్చు రామునినేమితును. 30

మూ. వైదేహీరమణవిభీషణవిభుం విష్ణుస్వరూపంహరిం
విశ్వోత్పత్తివిపత్తిపోషణకరం విద్యాధరై రర్చితం

వైరిధ్వంసకరంవిరించిజనకం విశ్వాత్మకంవ్యాపకం
వ్యాసాంగీరసనారదాదివినుతం వంతామహేరాఘవం.

చ. జనకసుతాధినాథుఁపుజైత్రు సురార్చితవిశ్వవిశ్వసం
జననవినాశకారణప్రశస్తచరిత్రు విభీషణావనున్
సనకసనందనాద్యఖిల సన్మునిసన్మునివిష్ణురూపునికై
వనరుహసూతితండ్రిరఘువర్యుహరిన్ శరణంబువేడెదన్.

తా॥ విభీషణ ప్రభుండును ప్రపంచమును పుట్టించుట
చుటకు నశింపుచేయుటకు కారకుండును విద్యాధరపూజితుండ
సాదులచేకొనియాడబడువాడును నగురామచంద్రునిశరణంబువే
ఘూ. మైథిల్యానగరేవివాహశమయే కల్యాణవేద్యంతరే
సామంతేవిమలేందురత్నఖచితే వీరీవసంతోశుభే
శృణ్వంతోనిగమాధకవేదివిదుషా మాశీర్గిరోరాజితో
పాయాస్తాంసు నథూవరారఘుపతీ శ్రీజానకీరాఘవౌ.

చ. పరిణయవేళ మైథిలన్మహాలక్ష్మహంతర రత్నవేదికన్
సురుచిరవేదవిద్బుధను సూక్తులువించుసమంచితంబుగా
పరగవధూవరత్వమున భాసిలిభూవర సేవ్యులై నయా
ధరణినుతారఘూద్యహులు దారమతిన్ మముబ్రోతురెప్పు

తా॥ వివాహకాలమున యేపుణ్యాత్ములు జనకమః
గృహంబునందలి రత్నంపుటరుగునందు వేదవాక్కులను వినుచు
వరులను పేర్లతో రాజులచే సేవింపబడిరో యానీతారాములు
రక్షింతురుగాక.

శ్లో॥ అసితకమలభాసా భాసయంతంత్రిలోకం

దశరథకులదీపం దైవతాంభోజభానుం

దినకరకులబాలం దివ్యకోదండపాణిం

కనకఖచితరత్నాలంకృతం రామమిదే.

మ. ఘననీలాంబుదవణాదేహు భువనై క భ్రాజతున్ దేవతా
వనజాతాంబుజమిత్రమిత్రకుల భాన్వత్క్రిస్తిసాంద్రేశరా
సన బాణోజ్జ్వలహస్తరత్నవిల నత్సేవర్ణసదృశమణున్
మునిసంస్తోత్రచరిత్రుదాశరథిరామున్ గొల్తునెల్లప్పుడున్ 33

తా॥ నల్లనిమేఘమువంటి శరీరంబుకలవాడును మూడులోకం
బులందు ప్రకాశించువాడును దశరథుని వంశమునకు దీపమువంటి
వాడును సూర్యవంశమునకు వృద్ధినిదెచ్చినవాడును హస్తమున దివ్య
శరంబులున్నవాడును బంగారు నగలను ధరించి వెలయువాడునగు
రాముని సేవింతును. 33

శ్లో॥ నుస్మిగ్ధంసీలకేశం స్ఫుటమధురముఖం సుందరభ్రూలలాటం
దీర్ఘాక్షంచారునాసాపుట మమలమణిశ్రేణికాదంతపంక్తిం
బింబోష్ఠంకంబుకంతం కఠినతరమహారస్కమాజానుబాహుం
ముష్టిగ్రాహనలగ్నంప్యథుజఘనముదారోరుజంఘ్రాయుగ్మం 34

ఉ. చారువిశాలనేత్రువిలసన్నధురానను సీలకేశు శృం
గారలలాటదీర్ఘకర్ణు గంబుగళున్ రమణీయనాసికున్
క్రూరభుజాంతరున్ సరస కుందరదున్ దనుమధ్యసుందరున్
సారసనైకతాంప్రీతివిలసజ్జఘనున్ రఘురాముగొల్చెదన్. 34

తా॥ విశాలమైన నేత్రంబులును తియ్యనిమాటలును నల్లనికే
శంబులును చక్కని నుదురును పొడవగు చేతులును శంఖమువంటి కం
ఠంబును నందమగు ముక్కుతెల్లనిపండ్లునునన్ననినడుము రంభాతరువుల
వంటితొడలును పద్మంబులవలెనున్న పాదంబులునుకలిగియుండురాముని
స్తుతిం చెదను. 34

శ్లో॥ వందామహేమహేశానచండకోదండఖండనం
జానకీహృదయానంద చందనంరఘునందనం. 35

చ. జలనిధివేష్టితాఖిలరసాభృదహింద్ర విభూషణాది కో
జ్జ్వలహరచాపఖండన విశాలభుజాబలశాలికిం దయా

జలధికిభూమిజాహృదయ సారసహేళికిశీలికిన్మహా

బలతనయార్చితాంఘ్రినవపద్మనకుం శరణంబానర్చెదన్. 34

తా॥ సమస్తభూషణంబులును కలిగి మహిమాద్దండ కోదండ
ముండి సీతహృదయంబునకు నిరంతరము చల్లదనంబు నిచ్చురఘునంద
నుడే నాకురక్షకుడు. 35

శ్లో॥ జానాతిరామతవనామరుచిర్మహేశా జానాతిగౌతమసతీ
చరణప్రభావం । జానాతిదోర్బల పరాక్రమ మీశచాపా
జానాత్యమోపటుబాణగతింపయోధీః. 36

ఉ. తారకనామమంత్రరుచిదక్షనుతారమణుండెరుంగునీ
పావనపాదపంకజ ప్రభావమహాల్యయెఱుంగుమిక్కిలిన్
దేవరదోర్బలంబు శివదేవునిచాప మెఱుంగునీదు మే
ధావిభవంబుగల్గు శరధాటిసముద్రుడెఱుంగురాఘవా. 37

తా॥ ఓరామచంద్రా ; సీనామమహాత్వమును శివుండును నీ
పాదవిధత్రత సహాల్యయు సీభుజబలంబును శివధనువును సీబాణముల
మహాత్వము సముద్రుండును యెఱుంగుదురుగాని యితరులెరుగరు. అ
ట్టినిన్ను నేగొలుతును. 38

శ్లో॥ దివ్యస్యందనమధ్యగురణరణచ్ఛాపాన్వితంభీషణం
కాలాగ్నిప్రతిమానబాణకలితం ఘోరాస్త్రతూణీద్వయం
సుగ్రీవాంగదరావణానుజమరుత్పుత్రాదిసంసేవితం
రామంరాక్షసవీరకోటిహరణం రక్తాంబుజాక్షంభజే. 39

కా. శౌర్యస్యందనమధ్యగురణరణచ్ఛాపాన్వితున్ రాఘవున్
ఘోరాగ్నిప్రతిమానబాణకలితున్ గూరాస్త్రతూణీద్వయన్
శూరాత్మోద్భవరావణానుజమరు త్సానాదిసంసేవితున్
వీరున్రక్తసోజనేత్రహరిదేవున్ బ్రశంసించెదన్. 40

తా॥ గొప్పరథంబుమధ్యచేత ధనువునుంచుకొని కాలాగ్నివలె

శత్రువులకుగానంబడుచు నుగ్రీవాంగద విభీషణమానుమంతులు చుట్టు
కొలువ రాక్షసమూకను చెండాడురామునికీర్తించెద. 37

మూ. బ్రహ్మద్యామరసిద్ధజన్మభువనం యన్నాభిపంకేరుహం
శ్రీనిర్వాణనికేతనంయదుదరం లోకైకశయ్యాగృహం
యఃకమలాక్షవిలాసభావభవనం యన్నామమంత్రంసదాం
వాసాగారమఖండమండలనిధిః పాయాత్సనోరాఘవ. 3౮

ఉ. ఎవ్వడనాదిపద్మమున రహి నిద్రిముఖ్యుల జన్మకారణం
బెవ్వని పక్షమిందిరకు నింపగునట్టి విలాసమందిరం
బెవ్వడుముక్తికిన్స దనమెవ్వడశేష జగద్విధాయకుం
డెవ్వనినామమెంతురు మునీశ్వరులారఘరాముగొల్పెదన్. 3౯

తా॥ ఎవని నాభికమలంబు బ్రహ్మదుల జననంబునకు కారణ
మో యెవనిపక్షస్థలంబున లక్ష్మీ నివాసముండునో యెవడు ముక్తికి
సదనమో యెవని నామమును మునులు నిరంతరము స్మరింతురో యా
రఘురామునే నేను సేవించును. 38

శ్లో॥ శృంగారక్షితిసందవీని హరణేవీరంధనుర్భంజనే
కారుణ్యంబలిభోజనేద్భుత రసంసింధాగిస్తాపనే
హాస్యంశూర్పణఖముఖే భయనుఘేభీభత్సమన్యాముఖే
రాద్రంరావణమర్దనేమునిజనే సాంతంవపుఃపాతునః. 3౯

మ. ధరణీపుత్రి మునీంద్రశంకర ధనుర్దైత్యారిలంకాపురీ
శ్వరవైరోచనరావణాదులకు స్సాధారణప్రాప్తిచే
వరశృంగారముశాంతవీరభయ భీభత్సాద్భుతోగ్రంబు
గరుణాహాస్యరసంబులుప్పతిలురాడ్లాత్రంబు భావించెదన్. 3౯

తా॥ ఎవనిదేహము సీతకు శృంగారరసంబును శివధనువునకు
వీరరసంబును నుగ్రీవునకు కరుణారసంబును సముద్రున కద్భుతరసం
బును గిరిస్తాపనకు హాస్యరసంబును శూర్పణఖముఖంబునకు భయా

నకరసంబును శత్రువులకు భీభత్సరసంబును రావణునకు రాద్రసంబును మునులకుశాంతరసంబును కలిగింపజేసెనో యట్టిరాముని దేహంబును నామదిలో నెంతును. 39

శ్లో॥ మాతారామోమత్పితారామచంద్రో భౌతారామో
మహ్నభారామవేశః | సర్వస్వంమే రామచంద్రోదయాభుః
నాన్యందైవం నైవజానేనజానే.

ఉ. రామఁడుతండ్రిమజ్జనని భ్రాతయు రామచంద్రుఁడే
రామఁడెమిత్రుడుంగురుడు రామఁడెసర్వధనంబు రాముడే
రామఁడెసత్కృపాకరుఁడు రామునితోసరియన్యదైవమున్
వేమరులేదులేదనుచు వేడ్కభజించెద నిష్ఠసిద్ధికిన్. ౪౦

తా॥ రామా ! నీవేనాకు తండ్రివి. తల్లివి. అన్నవు. స్నేహితు
డవు. గురుడవు. ధనంబవు. నీవేనాయందుదయకలవాడవు. యితరదై
వముల నేనేవింపకనదానిన్నేసేవించి నాకోరికలనెరవేరుచుకొందును. 40

శ్లో॥ మూలేకల్ప ద్రుమస్యాఖిలమణి విలసద్రత్నసింహాసనస్థం
కోదండదవ్యంద్వభాజైః కలితకరయుగేనార్చితం లక్ష్మణేన
వామాంకస్యస్తసీతం భరతధృతమహామాక్తికచ్ఛత్రకాంతిం
శత్రుఘ్నంచామరాభ్యాం విలసితమనిశం రామచంద్రం భజేహం.

చ. సురతరుమూలమందు మణిశోభిత పీఠినిసీతతోవసిం
పరహినుమిత్రపుత్రకుఁడుమాగణాచాపము లందియివ్వగా
భరతుడువుండరికము శుభస్థితిఁదాల్చిగళత్రుఘ్నాతిచా
మరలనువీచజెన్నగు సమస్తజకత్ప్రభు రామునెన్నెదన్. ౪౧

తా॥ కల్పవృక్షముమొదట రత్నపీఠముననుండి లక్ష్మణుడుధన
స్సునుచేతికియగా భరతుడు తెల్లగొడుగుపట్ట శత్రుఘ్నుడు విజా
మరవీచగా సీతయెడమవై పుననుండగా ప్రకాశించురాముని సదా స్మ
రింతును. 41

శ్లో॥ వామేకోదండదండం నిజకరకమలేదక్షిణేబాణమేకం

పశ్చాద్భాగేచనిత్యం దధతమభిమతం సానుతూణిరభారం

నామేవామేలపద్భ్యాసహమిళితతనుంజానకి లక్ష్మణభార్యం

రామంస్యామంభజేహం ప్రణతజనమనఃఖేదవిచ్ఛేదపక్షం. ౪౨

మ. ఇరుగడలందులక్ష్మణమహీనుతలుం జెలువొందదూణము

స్మరముశోరాసనంబువరుసజ్జరమాంగ కరంబులందు వి

స్మరతందనర్పభక్తజన పుంజవిపద్ధరుడయినరామభూ

వరుడుజగద్గురుండు భగవంతుడనంతుడునన్నుఁ బ్రోవుతా. ౪౨

తా॥ రెండువైపుల సీతాలక్ష్మణులుండి ధనుర్భాణంబులు రెండు

హస్తంబులనిండుచేయ భక్తులకష్టముల వారింపనుండు రాముడేనన్ను

రక్షించును.

42

శ్లో॥ అంభోధరశ్యామశమంబుజాక్షం । ధనుర్ధరంవీరజటాకలాపం

పార్శ్వయేలక్ష్మణమైధీలీభ్యాం నిషేవ్యమాణంప్రణమామిరామం

మ. శరదశ్యామల గాత్రపార్శ్వయుగళేఘనావసీజానుజం

గురుతామ్రాంశుజటాకలాపువలసతోదండ హస్తస్పరా

త్పరుఁబంకేరుహ పత్రనేత్రుగరుణాపాత్రుస్సృగస్తోత్రు ఖే

చరసత్పత్రసురారిజైత్రురఘువంశస్వామి గీతికంచెదన్. ౪3

తా॥ మేఘమురీతి నల్లనైన దేహమును పద్మములవంటి కన్ను

లును ధనువుతో కాంతించు చేతులును రెండువైపుల సీతాలక్ష్మణ

లును సేవింపనుండు రామునిసేవించును.

43

శ్లో॥ కోదండదీక్షాగురుమప్రమేయం సలక్ష్మణం దాశరథిందయాభం

అజానుబాహుం జగదేకవీరమనాధనాథం రఘునాథమిదే. ౪౪

మ. గురుకారుణ్యపయోనిధాను విలసతోదండదీక్షాగురు

స్వరకల్యాణగుణాకరున్న భకరున్వైదేహిసంయుక్తుదా

శరణ్ లక్ష్మణసేవ్యనార్తజన రక్షాదక్షదీక్షాకరు

స్వరునాజానకరుజగద్గురుహరిన్ భక్తిన్ ప్రశంసించెదన్. ౪౪

తా॥ గొప్పధనుస్వీద్య నెఱింగినవాడును లక్ష్మణసహితుండును
దశరథునికులంబునకు మణియు కరుణాలవాటుండును మోకాలివజ్రకు
వ్రేలాడు బాహువులుకలవాడును జగదేకవీరుండును దీనులకుదిక్కగు
వాడునగు రాముని సదాసేవింతును. 44

శ్లో॥ కర్పూరాంగవిలేపనంరఘువరం రాజీవనేత్రం ప్రభుం

కస్తూరీనికరాకృతింఖరధృతి ప్రధ్వంసినంశ్రీహరిం

కందర్పాయుతకోటిసుందరతనుం కామారిసేవ్యంగురుం

కాంతాకామదమప్రమేయ మమలంసీతాసమేతంభజే. ౪౫

మ. ఘనకర్పూరవిలేపనున్ రఘువరుం గామారిసేవ్యస్థునా
ఘనగాత్రు స్సరసిజనేత్రఖరరక్షః ధ్వంసరాముస్సనా
తనుంగందర్ప శతోనిమాకృతినిగాంతాకామదున్ శ్రీహరి
జ్జనకక్షౌరమణానుతాననగరోజా తార్కుభావించెదన్. ౪౫

తా॥ శరీరమున కర్పూరమలదుకొని రఘువంశమునకు మణి
యుపద్ధనేత్రుండును కోటిమన్మథుల సౌందర్యమువంటి యందము
కలవాడును ఖణానురుని జంపినవాడును శివునిచే సేవింపబడువాడును
సీతముఖపద్మమునకు సూర్యుని వంటివాడునునగు కాంతలకుకామముల
రెట్టించువాడును నగురామునిసేవింతును. 45

మూ. నీలాభ్రబృందసదృశంపరిపూర్ణ దేహం దిక్పాలకాది

సురసేవితపాదపద్మం । పీతాంబరం కనకకుండలశోభి

తాంగం సీతాపతింరఘువతిం సతతంభజామి. ౪౬

మ. మృగనాభీనిభసుందరాంగు భవన్నిత్రున్ బవిత్రున్ లస
న్నిగమాంతార్థవిచారవర్యురత వాణీనాథుంబీతాంబరున్
దిగధీశానముఖామరావరుని ధాత్రీపుత్రికాధీశ్వరున్
భగవంతున్మణిమండలాభరణ సంభావించునశ్రాంతమున్. ౪౬

సమీపమున నుండగా నీత వెంటనంటి యుండ సింహపీఠముననుండు
రాముని గొల్చెదను. 48

శ్లో॥ క్షీరాంభోనిధిమధ్యవర్తినిసితే ద్వివేనువర్ణాచలే
రత్నోల్లాసితకల్పభూరుహతలే జాంబూనదేమంటవే
లోజోభ్రాజితవేదికేసురుచిరే మాణిక్యసింహాసనే
హేమాంభోరుహకర్ణికోపరితలే వీరాసనస్థంభజే. ౪౯

మ. తెలిదీవిక గనాకాద్రినుగ్ధవిధి సుదీప్తామనోకహ
స్తలజాంబూనదమంటపంబునవిభాస్వదేవ్విది కారుజితో
జ్వలసింహాసనజాతరూపముయకం జాతస్ఫురత్రక్షణికా
స్థలిశీరాసనయుక్తుడైన రఘువంశ స్వామిఁగీతిఁంచెదన్. ౪౯

తా॥ పాలసముద్ర మధ్యమున తెల్లచిదీచియందు సువర్ణపర్వత
మున రఘుములచే కాంతించు కల్పవృక్షయుల మొదటజాంబూనద
మండపమునందలి యరుగుపై నున్న మాణిక్యసింహాసనమున వీరాసనం
బుననుండు రామునిసేవింతును. 49

శ్లో॥ దోర్దండై కక మండలీకృతమహాకోదండచండాశుగై
ర్నిర్ఘాతై రవికోటితుల్యవిశితై ర్బ్రహ్మాది మఖ్యస్తుతైః
సుగ్రీవాదిసమస్తవానర వరానాజ్ఞాపయంతంగిరా
తత్సంతాడయతాడయేత్యనుపదం శ్రీరామచంద్రంభజే. ౫౦

మ. కరదండంబునమండలీకృతమహా కాండాసనోన్ముక్తభా
స్వరకోటిప్రకటప్రభానిశిత నిర్ఘాతంబులై పద్మజా
మరసంస్తోత్రములయినబాణములచే మదిఁంపుదున్ వేగవా
నరసంఘంబులతోడదైత్యవరులన్ మర్దించుమర్దించు మం
చురయంబొప్పగదెప్పురామ వసుధీశుండిచ్చునిష్టాధకముల్. ౫౦

తా॥ ఏపుణ్యమూర్తి తనహస్తమునందు కాంతించు ధనువు
నందలి బాణంబులచే రాక్షసులను జంపుచు హనుమదాది వానరులకు

త్వరగా చంపుడుదంపుడుని చెప్పమంచెనో యారామునినేనుసేనింతును
శ్లో॥ భూకంపంజనయన్నభోవిదళ యన్నంభోనిధింతోభయన్

దైతేయాంశ్చవిమదన్ గిరివరాన్ భిందన్ దిశంపూరయన్
వైదేహీమతిమోదయన్ సకల గీర్వాణాశ్చిరఃకంపయన్
కల్యాణోరఘుగామబాణవిల సత్కోదండచండధ్వనిః.

౫౧

ఉ. రామునిచాపహర్విశుభదావమునన్ తలలూపుదేవతా
స్తోమముదైత్యులాతీగని స్తోలుదురభులు మ్రోయుమైథిలీ
భామినిసంతసించువడిబ్రద్దలగున్ వసుధాధరంబులున్
భూమిజలించునంబరము బూరటిలున్ దిశలెల్లఘూర్ణిలున్.

౫౧

తా॥ ఎవనిచేతియందలి ధనుస్సుమొక్కధ్వని భూమినికంపింప
జేయుచు నాకాశమును బ్రద్దలగొట్టుచు సముద్రమును తోటింపజేయు
చు రాక్షసుల కాశ్చర్యముగొల్పుచు దేవతలకు వింతసేయుచు నీతను
సంతోషపెట్టుచు దిక్కులనిగడించుచు పర్వతముల బడగొట్టుచుండునో
యారాముని సేవింతును.

51

శ్లో॥ విమలకమలనేత్రం విస్ఫురన్నీలగాత్రం
తపనకులవచిత్రం దానవధావ్ంతమిత్రం
భవనశుభచరిత్ర భూమిపుత్రీకళత్రం
దశరథవరపుత్రం నౌమిరామాఖ్యమిత్రం

౫౨

చ. సరసిజవత్రనేత్రసురశాత్రవజైత్రపత త్రిపుత్రునిన్
ధరణిసుతాకళత్రుజనతానుతిగాత్రుని రాజపుత్రభా
సురచరిత్రు నీలమణి శోభితగాత్రు మహేశమిత్రభా
స్కరకులసత్పవిత్రగుణసాంధ్రు రఘూద్వహునాశ్రయించెదన్.

తా॥ విడిచిన తామరచేకులవంటి కన్నులును నల్లనిదేహంబును
గలిగి సూర్యకులమున కలంకారమై లోకములోని కెల్ల శుభచరిత్రకలి
గి నీతకుభ రయై దశరథపుత్రుడైన రామునికివందనము.

52

శ్లో॥ జననీజానకీసాక్షాజ్జనకో రఘునందనః

లక్ష్మణోమిత్రమస్మాకం కోవిచారఃకుతోభయం

జననీ రామచంద్రోమే జననీజనకాత్మజా

మానుమత్ప్రముఖా స్సర్వే హరయో మమబంధవః.

౫౩

చ. జనకుడు రామచంద్రుడగు జానకీతల్లినుమిత్రసూతిమా

కసయముమిత్రుండొగడ మహాబలపుత్రవిభీషణార్కనం

దనముఋలాత్మబాంధవ జనంబులుగానవిచారముక భయం

బునుకలుహంబుదీనతయు బొందునే మానక మాననంబునక.

౫౩

తా॥ రాముడు నాకుతండ్రి. నీతల్లి. లక్ష్మణుడున్నేహితుడు.

మానుమద్విభీషణాంగద సుగ్రీవులు బంధువులు. నా కెందునుభయంబు లేదు.

53

శ్లో॥ జగతివిశదమంత్రంజానకీ ప్రాణమంత్రం

విబుధవినుతమంత్రం విశ్వవిఖ్యాతమంత్రం

దశరథమతమంత్రం దైత్యసంహారమంత్రం

రఘుపతినిజమంత్రం రామరామేతిమంత్రం.

౫౪

చ. నకలజగత్ప్రవిత్ర మునిశారచజైత్రము ధారుణీసుతా

ధికప్రదమప్రదం బఖిలదిక్పరిపాలనా పాలనంబునే

వకజనకల్పకంబు భయవారణకే సరోపమం

బకలుషమద్విటీయమఖిలాతిన్ విరామము రామమంత్రమున్.

తా॥ లోకమున ప్రసిద్ధినొంది నీతకుప్రాణమై దేవతలచే పొగ
డ్రనుండి జగంబులనెల్ల నిండియుండి రాక్షసులకు నాశంకారమైన రామ
మంత్రమును నేజపింతును.

54

శ్లో॥ సీతాయాదక్షణే పార్శ్వేలక్ష్మణస్యచ పార్శ్వతః

తన్మధ్యే రాఘవంవందే ధనుర్బాణధరంహరిం

చంద్రోపమంమలయచందన చర్చితాంగం

మందారపుష్ప పరిపూజిత పాదపద్మం.

55

బ్రహ్మాండవంద్యమనిశంమునిబృందసేవ్యం
వందేరవిందనయనం రఘురామచంద్రం.

౫౫

చ. సరసవిదేహరాజతను సంభవలక్ష్మణయుక్తుదేవతా
తరుసుతపూజితాంఘ్రి నవతామరసద్వితయుక్ సరస్వతీ
శ్వరసుర వర్యమానిజన వందితుఁజనచ్చతుక్ లన
ద్దురుశరచాపధారణరఘూర్వహు రామునినెంతు నెంతయుక్.

తా॥ సీతకు గుడివై పునసు లక్ష్మణుం డెకమవై పునసుండు
ధనుర్ధరుడై శరీరమునకు కర్పూరముపూసికొని బ్రహ్మాదులకు వందనీ
యుడైన రఘురాముని నేవించును.

55

శ్లో॥ ఇత్వాకునందనంసుగ్రీవపూజితంత్రైలోక్యరక్షకంసత్యసంధంసదా
రాఘవంరఘువతింరాజీవలోచనంరామచంద్రంభజేరాఘవేశంభజే.

మ. మనువంశాంబుధి పూర్ణచంద్ర రఘురామస్వాముఁడైలోక్యసా
వనుసుగ్రీవసమర్చితాంఘ్రికమలున్ లక్ష్మీధర్మ సత్యసం
ధునిగంజాయతనేత్రువీరరఘునాథుక్ రాఘవుక్ రామచం
ద్రునిభక్తాంగనకల్పకంబు మదిసంతోషంబునం గొల్చెదన్.

౫౬

తా॥ ఇత్వాకువంశమునకు కీర్తితెచ్చి సుగ్రీవునిచే పూజలంది
మూఁడులోకంబులను రక్షించుచు సత్యసంధుడైన రామచంద్రునినే
నేవించుచున్నాను.

56

శ్లో॥ బ్రహ్మమృతానందఫలప్రదాయినం । వేదాంతవిజ్ఞానసుగంధ
పుష్పితం । సీతాశుభాంగాచితబాహుశాఖనం । శ్రీరామ
కల్పద్రుమమాశ్రయామః.

౫౭

మ. లలసీతాంగన సత్కరోరువిటపం బై భవ్యవేదాంధని
రమ్రవిజ్ఞానసుగంధపుష్పయతమై బ్రహ్మమృతనందన
త్పలదంబై పరతత్వ విద్యరులకున్ భావింపభాధాన్యమై
యలరుక్ శ్రీరఘురామకల్పకమునేనశ్రాంతమున్ గొల్చెదన్

౫౮

తా॥ సీతలవయవంబులను శాఖలచేతను జ్ఞానంబను సుగంధపు
వ్పంబులచేతను బ్రహ్మానందమను ఫలంబుచేతను నుండితత్వవేత్తలకు
భావింపునదైన శ్రీరామయను కల్పవృక్షమును నేనునేనింతును. 57
శ్లో॥ కనకనికషభాషా సీతయాలింగితాంగో

నవకువలయదామశ్యామ వశోభిరామః

లభినవయుత విద్యున్నందితో మేఘుఖండ

శ్యామయతుమమతాంసర్వదా రామచంద్రః

౫౮

చ. ఉరుతరతప్తభర్మనికపోజ్వలయైన ధగతనూభవ

సరసతగూడినీలమణి జాలవిరాజతుడై తటిల్లతా

స్ఫురతసితాబ్రమోయనగ బొల్లువహించిన రాఘవుండు మ

ద్దురితసముద్భవంబై నదుస్తరతాపము బాపి బ్రోవుతన్.

౫౯

తా. బంగారువరపుడు రాయితో కాంతించు సీతతోగూడి
మెఱపులతోనొప్ప మేఘంబులరీతి నొప్పరామునినే నేనింతును. 58

శ్లో॥ అలంకాస్తాభ్యాసైరల మసకృదామ్నాయపరనై

రలంతీర్థస్నానైరలమఖిలయాగవ్రతజపైః

అలంయోగాభ్యాసైరల మపిమహాపాతకధియా

యదస్మాకంరామస్మరణ మహిమాసావిజయతే.

౬౦

ఉ. చాలును శాస్త్రపాఠములుచాలును వేదములభ్యసించుటల్

చాలుజపంబులుండవముచాలు వ్రతంబులుతీర్థయాత్రలున్

జాలునదోపవాసములు సత్కృతువుల్ ఘనయోగనిష్ఠులున్

జాలగభీతిమాన్సరఘునత్తము సంస్మరణంబు గలుటన్.

౬౧

తా॥ శాస్త్రంబుల నభ్యసించియు వేదంబులను బఠించియు
జపతపంబులచేయుటయు వ్రతంబుల నాచరించుటయు తీర్థయాత్రల
గావించుటయు నుపవాసంబు లొనర్చుటయు యోగాభ్యాసముం జేయు
చు కాలముసాడుచేయుటకంటె రామస్మరణచేయుట మంచిది. 59

శ్లో॥ నీతామనోమానసరాజహంస ! సంసారసంతాపహరక్షమాశ్వా
శ్రీరామదైత్యాంతకశాంతరూప ! శ్రీతారకబ్రహ్మనమోనమస్తే.
మ. కమనీయావనిజాతమానశమనుః కాసారహంసుకృహిత
క్షముదైత్యాంతకుశాంతరూపిని బృహస్తంసారసంతాపఘో
రమహాంభోనిధితారణున్ రఘువరున్ రాజీవపత్రేక్షణున్
విమలుకదారకబ్రహ్మముక్ దలచినేవింతున్ గృహకాంక్షినై.

తా॥ నీతమనంబునకు రాజహంసయు సంసారమునకునావయు
దైత్యాంతకశాంత రూపంబును నగు రామతారక మంత్రంబును
స్మరింతును. 60

శ్లో॥ కదావాసాకేతేవిమల సరయాతీరపులినేసమాసీనశ్రీమ
ద్రఘుపతిపదాబ్జేహృదిభజన్ ! అయేరామస్వామిన్ జన
కతనయావల్లభవిభోప్రసీదే నుక్రోశనిన్నిమిషమివ నేష్యా
మిదీపసాన్. ౬౧

మ. గురుసాకేతపురీసహోపసరయాకూలంబునన్ సైకతో
పరియందొక్కతఱిన్ వసించినమహాభాగాం మ్రీపంకేజముల్
స్థిరవృత్తిభజయింపుచున్ వరదయోనీతేశప్రత్యక్షమై
కరుణింపం దగున న్నఘస్రములునిక్కంబుల్ నిమేషం బగున్. ౬౧

తా॥ రామా ; సరయానదీ తీరంబునందలి యిసుకతిన్నెలం
దు వసించి వానిని పవిత్రంబొనర్చిన నీపాదపద్మంబులను నేవింపుచు
దినంబులను నిమిషములుగా గడపెదను. 61

శ్లో॥ కదావాసాకేతే తరుణతులసీకాన నవనేనివిష్టి
స్తంపశ్యన్నవిదితవిశాలోర్ధ్వతిలకం
అయేనీతానాథస్మృతిజనపతేదానవజయిన్,
నీతేతిక్రోశన్నిమిషమివ నేష్యామి దివసాన్.

శా. సాకేతంబున నొక్కవేళ తులసీసంతానమధ్యస్తుండై

శ్రీకల్యాణముఖంబునక దిలకముక జెల్వొందునారము హే

కాకుత్స్థేశవిదేహజాధిపతియోహూనుప్రసన్నుండవౌ

మాకన్నట్టిదినంబులు నిమిషమామంత్రంబుగా ద్రోచెదన్. ౬౨

తా॥ ఓరామా ; సాకేతపురంబున తులసీవనమధ్యంబునహా

మంబు లొనర్చుచు నీనామంబును స్మరించుచుదినంబులు మాకునిముషం
బులయ్యెనుగదా ? 62

శ్లో॥ కదావాసాకేతే మణిఖచితసింహాసనతలే

సమాసీసంరామంజనకతన యాలింగితతనుం

అయేసితారామ త్రుటితహరధన్వి స్రఘుపతే

ప్రసీదేతి క్రోసన్నిమిషమివ నేష్యామిదివసాన్.

౬౩

మ. తనసాకేతసభాంతరస్థలిలసద్రలోజ్జ్వలస్త్వీభూ

తనయాలింగితుండై యొకప్పుడును మోదంబొప్పనున్నట్టిరా

మునినోహాశివచాపఖండనధరావుత్రీపతిన్ ముంగలన్

గనుపట్టందగునన్నఘ్రములు నిక్కంబున్ నిమేషంబగున్. ౬౩

తా॥ ఓరామా ; అయోధ్యలో రాజసభయందు సీతనుగొని

లించికొని యొకమారును మునితత్వోపదేశంబున నొక్కమారును

నున్న నిన్నుజూచిన దినంబులు నిమిషంబులై పోయెనుగదా ? 63

శ్లో॥ మాగేమాగేశాఖనారత్న వేదీ వేద్యాంవేద్యాంకిన్నరీ

బృందగీతం । గీతేగీతేమంజుళాలాపగోష్ఠి । గోష్ఠ్యాంగోష్ఠ్యాం

త్వత్కథారామచంద్ర.

౬౪

చ. పాలుపగుమాగన్ మాగన్ముల భూజములందలి రత్నవేదికా

స్థలమునకిన్నరీతతులు తానలయాన్వితగానవైఖరిన్

సలలితమైనగోష్ఠి యెడనన్నుతిజేతురు రామచంద్రనీ

విలసితసత్కథామృతమువేడ్క లిగిర్చినది తవృత్తులై.

౬౪

తా॥ ఓరామా ; ప్రతిమార్థమందును కిన్నరులతోగూడ
గానంబొనర్చుచు నీనామంబు ననేకవిధంబులబాడుదురు. 64

శ్లో॥ వృక్షేవృక్షేవీక్షితాః పక్షసంఘాః

సంఘేసంఘేమంజులా మోదవాక్యం

వాక్యేవాక్యేమంజులా లాపగోష్ఠి

గోష్ఠ్యాంగోష్ఠ్యాం త్వత్కథారామచంద్ర.

౬౫

ఉ. భూరుహభూరుహంబులును బొల్బుగనున్న ఖగవ్రజంబులిం

పారగమంజులోత్కరములైన సుభాషలయందు వేడ్క బెం

పారినరమ్యగోష్ఠియెడసంచితమైన భవత్కథానుభా

సారమేర్లపర్వముగనన్నతిజేయును రాఘవేశ్వరా.

౬౫

తా॥ ఓరామా ; ప్రతివృక్షంబునందును పక్షులు చక్కనివా
క్యములతో నీకథామృతంబునే గోష్ఠిగాచెప్పకొనుచుండును. 65

శ్లో॥ శ్వేతపుష్పకమారుహ్యానీత యానహరాఘవ

సుగ్రీవాదిభవద్భక్తైర్మనోమధైరమస్వమే.

౬౬

మ. సితవిభ్రాజితపుష్పకంబున ధరాసీమంతిసిపుత్రికా

శ్రితవామాంకుడవై రఘూద్వహరమాచిత్రేశదైత్యేశమా

రుతపుత్రాదినమస్తభక్తజనులారూఢిఁ బ్రవేష్టింపన

ద్భుతరమ్యాకృతివై మదీయమగుచోవీధి గ్రీడింపవె.

౬౬

తా॥ ఓరామా ; నీవు సుగ్రీవాది వానరసమేతుండవై సీతనీకు
వామపార్శ్వంబుననుండ శ్వేతపుష్పకము నెక్కి నామనోవీధియందు
తిరుగుమా. 66

శ్లో॥ దోర్భిఃఖడ్గత్రిశూలండుమరుమసిధనుశ్చారు బాణంకుశారం

శంఖంచక్రంచఖేటం హలముసల గదాభిండివాలంచ పాశం

చిద్యుద్వహ్నింశ్చముష్టి సత్వభయవరకరంబి భ్రతంశుభ్రవర్ణం

పందేరామంత్రినేత్రంసకలరిపుకులం మర్దయంతంప్రతాపైః. ౬౭

మ. శరచాపాసికుతారముద్గర గదాచక్రంబు భూభిండివా
 లరుచిన్నారకృశాను ముష్టిహలశూల ప్రాసఘేటాదులున్
 గరసంఘంబులదాల్చినిర్భయక రాఖ్యంబున్ ప్రకాశింపపాం
 దురవర్ణంబుద్రినేత్రమున్ గలిగితోడోశత్రులంద్రుంచు శ్రీ
 కరుడపురామునకెల్ల కాలమునమస్కారంబు లర్పించెదన్. ౬౭

తా|| ఓరామచంద్రా; శరచాపకుతారాదులను చేతులందు
 ధరించి కేవలము నీలమేఘమునీతి నొప్పుచురాక్షసులను సంహరించు
 నీకిదేనందనము. 67

మూ. దురితతిమిరచంద్రో దుష్టికంజాతచంద్రః
 నురకువలయచంద్ర సూర్యవంశాభిచంద్రః
 స్వజననివహచంద్రశ్శత్రు రాజీవచంద్రః
 ప్రణతకుముదచంద్రఃపాతుమాం రామచంద్రః ౬౮

చ. కలుషతమిస్తతంద్రుదరి కంజనుధాంశుడు దేవకైరవో
 జ్వలశశిసారసాస్తవకులవార్ధి మృగాంకుడు సంక్రితోత్కరో
 త్పలవిధుడల్పకందసితభానుడు నైజజనయికనేవృడుక
 విలసితవీరుడయిన రఘువీరుడు సత్కృప నన్ను బ్రోవుతన్. ౬౮

తా|| పాపవినాశకుండును సూర్యవంశోద్ధారకుండును మహావీ
 రుండవునగు నిన్నునదా స్మరింతును. 68

మూ. కల్యాణదంకౌశికయజ్ఞస్థాలం కళానిధింకాంచనశైలధీరం
 కంజాతనేత్రంకరుణాసముద్రం । కాకుత్స్థరామంకలయామిచిత్రే.

ఉ. చారుకళానిధిక్ విమలసారసవత్త్రవిశాలనేత్రబృం
 దారకశత్రుజైత్రు శుభదాయకు కౌశికయజ్ఞరక్షకున్
 గారుణికాగ్రగణ్యం బరు గాంచ నభూధరుధీరు శూరునిన్
 శ్రీరఘరామునిన్ హృదయసీమ గనుంగొనుచుండుబొందుగన్.

తా|| శుభప్రదుడును విశ్వామిత్ర యాగరక్షకుండును మేరువ

ర్యోతమువంటి ధైర్యంబుగలవాడును పద్మనేత్రుండును దయాళుండును నగు రాముని నాహ్వాదయంబున స్మరింతును. 69

మూ. వాల్మీకిస్మృతిమందరేణమధిత స్సీతారమాసంభవః

సుగ్రీవాంగదజాంబవాదిపతగ సౌమిత్రిచంద్రోదయః

వాతోత్పన్నమణిర్విభీషణనుధః పౌలస్త్యహాలాహలో

శ్రీరామాయణదుగ్ధవార్ధిరమతే భూయాత్సుఖ శ్రేయసే. 20

శా. ఆవాల్మీకివచోగిరి ప్రమథితంబయి సీతయేలక్ష్మిను

గ్రీవాదుల్గుర భూరుహాదులు దశగ్రీవుండు హాలాహలం

బావాతాత్మభవుండు రత్నమునుమిత్రాసత్యముంజంద్రుడా

దేవారాతిసహూద్భవుండు సుఖయైదీపించు రామాయణం

బేవిఖ్యాతినుధాబ్ధియై యొసగు సత్సమాభిలాషార్థముల్. 20

తా॥ ఆవాల్మీకి వాక్యంబుచే మధనచేయబడి సీత లక్ష్మిగాను సుగ్రీవాదులు కల్పవృక్షాదులుగను రావణుడు విషంబుగను హనుమంతుడు రత్నముగాను లక్ష్మణుడు చంద్రుడుగాను విభీషణుండమృతముగాను నుండు రామాయణమను క్షీరసముద్రము ప్రేమనిమిత్తము వృద్ధియగుగాక. 20

మూ. రఘునందనవీవదై వంతనో రఘువంశోద్భవవీవదై వతంసః

భరతాగ్రజవదై వతంసో భగవాన్ రాఘవ వీవదై వతంసః.

శా. నరవర శేఖరుండు రఘునందనుడే పరదై వతంబు శ్రీ

వరుడువరేశుడైన రఘువంశుడేమాపరదై వతంబు శ్రీ

హరిభగవంతుడైన భరతాగ్రజుడేపరదయివతంబుమా

కరయగరామభూవరుడహర్నిశలుం బరదై వతంబగున్. 20

తా॥ మాకారాముడేదేవుడు. రఘువంశసంభవుడే యాధా

రము. ఆభరతాగ్రజుడే నాకుదిక్కు.

మూ. ఉత్పల్లవలకోమలోత్పలదళ శ్యామాయరామామన
శ్చంద్రాయప్రళమాయనిర్మల గుణారామాయరామాత్మనే
ధ్యానారూఢమునీంద్రమానస సరోహంసాయ సంసారవి
ద్వంసాయాద్భుతతేజసే రఘుకులోత్తంసాయ పుంసేనమః. 22

మ. తతసోత్పల కోమలాంగునకు కాయసన్ననోహారికం
చితమానీంద్రమనస్సరోవరల సత్వేతసుస్పృహన్మూర్తికి
ధృతికి సద్గుణశాలికిన్ దురితసందో హటవీవహ్నిక
ద్భుతతేజస్కునకాజిశూనునకు సంతోషంబున మ్రొక్కెదన్.

తా॥ వికసించిన పద్మంబులవంటి నేత్రంబులును సీతామనో
నాథుండును మునిమానస సరోరుహ హంసుండును సద్గుణశాలియున
ద్భుతతేజంబును నగురామునకు నమస్కారము. 72

మూ. రాజీయతలోచనం రఘువరం సోత్పలశ్యామలం
మందారాంచితమంటపేనులలితే సావణకేపుష్పకే
అస్థానేనవరత్నరాజఖచితే సింహాసనేసంస్థితం
సీతాలక్ష్మణలోకపాల సహితంవందేమునీంద్రాస్పదం. 23

శా. మందారస్థల హేమరత్నమయ సద్మద్యోతనత్పుష్పకం
బంధున్నైజసభా శుభాసనమునందా సీనుడై మానిన
ద్భృందాశాధిపలక్ష్మణాస్పదుడు నయిస్పృహ్యసుతాయుక్తుడై
కుందేందీవరవణుడా రఘువరున్ కంజాక్షుసేవించెదన్. 23

తా॥ విశాలలోచనుండును నల్లకలువరీతి చామనచాయకలవా
డును మందారమంటపమున బంగారువిమానమున గూరుచుండునారా
ముని సేవించును. 73

మూ. వల్లీప్రవాళనవపల్లవపాదపద్మం । కంజేక్షణంజలజనీలసరో
రుహాభం । సీమంతినీనయనమోహన మూలమంత్రం ।
రామంనమామి మునిమానస రాజహంసం. 24

మ. కిసలయవిద్రుమారుణము గేరుపదాంబుజయుగ్మహానిమా
నననరసీనురాలము ఘనప్రతిమానవి నీలుమానునీ
విసరవిలోచనాంబురుహవిశ్రుతమోహన మంత్రమున్నహా
త్సుసరసిజాత్సుభక్తజనతోషకరున్ రఘురాముగొల్చెదన్. 28

తా॥ కొత్తగాచిగిర్చిన చిగుళ్ళవలె మెత్తనై పగడంబులరీతి
నెఱ్ఱపాదంబులు కలిగి పద్మదళేక్షుండై స్త్రీలకు సమ్మోహనాస్త్రము
వంటివాడగు రామచంద్రునకు వందనములు. 74

మూ. అలంబివాదేనమానుషోయం । రామాత్సనారాక్షసమర్దనాయ
భుజంగశయ్యాంపరిముచ్చసాక్షాన్నారాయణోభూతలమాజగామ
చ. కలహమువేళ మానవుడుగాఁడునుమీ రఘురామచంద్రుడి
య్యిలజనియించెరాక్షసులనే పడిగింపభుజంగతల్పమున్
దొలగిజగన్నియంతయగుతో యజనాభుషదృష్టిపాత్రుడై
సలలితమామహాహిమ సర్వజగంబులునన్ను తింపగన్. 29

తా॥ జనులారా ? కలహమేల ? రాముడు మనుష్యుడుగాడు.
రాక్షసులనుజంపి లోకులను రక్షించుటకు శేషశయ్యనువీడి భూమికవత
రించిన విష్ణువు. ఆరామునే సేవించుదము. 75

మూ. లోకత్రాణానుకారీ దశవదనశిరఃఫంక్తివిచ్ఛేదకారీ
లంకాలంకాలహరీభృగుతనయ మనస్సర్వగర్వాపహరీ
సీరాసిమంతకారీ మణిమయమకుటోద్దివ్య కోదండధారి
శ్రీరామఃపాపహారి శమయతుదురితం భూమిభారాపహరీ. 2౬

మ. భువనత్రాణదశాస్యకంఠవిలురద్భూరి ప్రభావాన్యుదా
నవరాట్నట్టణవయిభవాపహరు సన్మాణిక్యకోటీరుభా
గవగర్వాపహరున్ ధనుర్ధరుధరాకన్యానుసారిహరిన్
భువిభావాపహురాముగొల్తు దురితంబుల్ బాపి రక్షింపగన్. 2౭

తా॥ లోకరక్షకుండును రావణుని శిరంబుల ఛేదించిన వాడును

లంకాపురవై భవహరుండును పరశురాముని గర్వమును హరించినవా
డును నగురాముడు నాపాపంబులను శాంతింపజేయుగాక. 76

మూ. బ్రహ్మాదియోగి మునిపూజితసిద్ధమంత్రం
దార్ద్రదుఃఖ భవరోగ వినాశమంత్రం
సంసారసాగర సముత్తరణయికమంత్రం
వందేమహాభయహరం రఘురామమంత్రం. 22

ఉ. సారసగర్భయోగిమునిసం స్మరణియముదుఃఖరోగసం
హారకముద్రితద్రక్షుపాపహముక్ భయవారకంబుసం
సారపయోధితారకము సర్వసుపర్వమనోవిహారముక్
శ్రీరఘురామమంత్రముగురించి నమస్కృతులూచరించెదన్. 22

తా|| బ్రహ్మమొదలగు యోగులకు సిద్ధమంత్రమువంటిదియు
దర్ద్రదుఃఖమును నశింపజేయునదియు సంసారసముద్రమును దాటిం
చునదియు నగు రామమంత్రమునే సేవించును. 77

మూ. శత్రుచ్ఛేదయికమంత్రం సకలముపనిషద్వాక్యసంపూజ్యమంత్రం
సంసారోత్తరమంత్రం సముచితసమయే సంగవిర్యాణమంత్రం
సర్వైశ్వర్యైకమంత్రం వ్యసనభుజగ సందప్తసంత్రాణమంత్రం
జిహ్వేశ్రీరామమంత్రం జపజపసతతం జన్మసాఫల్యమంత్రం

మ. ఉరుసంసారసముత్తరంబు నిగమాంతోక్తార్చితంబున్ సమ
స్తరిపుభవంసముజన్మపాపనముగా తత్రాగవేళానము
చ్చరితంబున్ వ్యసనాహిదప్త జనరక్షామైశ్వర్యదం
బరుదాశ్రీరఘురామమంత్రమునుజిహ్వైకభక్తిఁగీర్తింపుమా.

తా|| శత్రునాశనకారకంబు నుపనిషత్తులచే పూజింపబడునది
యుసంసారమును తరింపజేయునదియు సర్వైశ్వర్యములకు పూజనీయం
బును వ్యసనంబుల పోగొట్టునదియు జన్మసాఫల్యమైనదియు నగురామ
మంత్రమును సేవించును. 78

సా. ఆడకణన్మాయాడధనుర్గుణాధ్యం బ్రహ్మస్త్రమండీకృతరాక్షసేం
రథాధియాధంరణరంగధీరం । రామంభజేరక్తసరోరుహాక్షం. (ద్రం

స. పాకారాతిశతాంగమెక్కి రణభూభాగంబుగంపింపగా
నాకర్ణాంతధమర్విసుక్తదృఢబ్రహ్మస్త్రంబునన్ రావణున్
లోకశ్రేణిమతింపఁ ద్రుంచినబుధశ్లోకున్ సరోమాంబకున్
గాకుత్థాన్వయదుగ్ధవారినిధిరాకారిన్ చంద్రంగీతికంచెదన్. ౭౬
తా॥ ఇంద్రుని రథంబునెక్కి భూమిచెల్లాచెదరై ధనువు నాక
స్థితము సారించి బ్రహ్మస్త్రంబుచే రావణుని జంపిన రఘుకులచం
దుండగు శ్రీరాముని నేవీంతును. 79

సా. ఏతేతాదశకంఠకంఠకదళీ కాంతారజాంతిచ్చిదా
వైదేహీకుచకుంభకుంకుమరజః పంకారుణాలంకృతౌ
విశ్వత్రాణవిదానసాధు సరసప్రారంభయూపౌ భుజౌ
దేయాస్తామురువిక్రమారగుపతే శ్రేయాంసి భూయాంసినః. ౮౦

స. కలుషనిశాచరేంద్రదశకం ధరకంధరకాననచ్చిదో
జ్వలితములుర్విజోరుకుచ చర్చితకుంకుమపంకిలారుణం
బులుభువనావన ప్రకటభూరిమహాధ్వరయూపముల్ జనే
ట్కులభవదీయబాహువులు కోరినకోర్కులు నిచ్చునిచ్చులున్. ౮౦

తా॥ ఎవనిబాహువులు దుష్టరాక్షసులను సంహరించుటకు క
శీరమగు కుఠారములను ధరించినవియు లోకములను రక్షించుయా
గంబులకు యూపస్తంభంబులును నైనవో వానిని నేనునాకోర్కెలు
దీరగొలును. 80

శ్లో॥ వామాంకోదరిసంస్థితావనినుతా మాముక్తభూపోజ్వలం
పశ్యంతంపరిపూర్ణచంద్రవదనం భాజక్కిరీటోజ్వలం
అసీనంసవరత్నరాజఖచితే సింహాసనేరాఘవం
సుగ్రీవాంగదలక్ష్యణానిలనుతైరా సేవ్యమానంభజే. ౮౧

మ. తనవామాంకమునందలంకరణ సీతాలోకనాసక్తుడై
 ఘనరశోజ్జ్వలసత్కిరీటధరురాకా చంద్రబింభాస్యగాం
 చనసింహానన సంస్థితృణ రవిజపజన్యాత్మసత్సౌత్రపా
 వనిసౌమిత్రిప్రసేవితుండగు రఘుస్వామిన్ భజంతున్ మదిన్. ౮౦

తా॥ సీతయలంకరించుకొని యెడమవైపుననుండు రత్నస్థగితకీరీ
 టమును ధరించి సింహాననస్థుడై ముండి సుగ్రీవాది వానరవీరుల ర
 క్షించు రాముని నామదిలో దలంతును.

81

శ్లో॥ జానక్యాఃకమలాంజలిపుటేయాః పద్మగాగాయితాః
 న్యస్తాఘవమస్తకేతువిలసత్కుండ ప్రసూనాయితాః
 స్తస్తాశ్యామలకాయ కాంతికలితాః యాయంద్రసీలాయితాః
 ముక్తాస్తాశ్శుభధాభవంతుభవతాం శ్రీరామవై నాహికాః. ౮౧

చ. పరిణయవేళసీతకరపద్మయుగ స్థితమాక్తికాలిక
 య్యరుణమణిప్రభ న్వేలసెయాజితనూజశిరంబునందుకుం
 దరుదులుగల్గెరాముతనుధామముచేత విసీలరత్నవి
 స్ఫురితములయ్యె దన్మనులునుస్థిర సంపదలిచ్చునిచ్చలున్. ౮౨

తా॥ వివాహవేళ సీతచేతులందలి మాణిక్యంబులును ముతై
 ములును కాంతిసీయ రామునికంఠమాలచే మునులశిరంబునందు కుం
 దరదులు కల్గగా నామునులకు స్థిరసంపదల నొసంగును.

82

శ్లో॥ నిత్యంశ్రీరామమంత్రం నిరుపమధికం నీతివిజ్ఞానమంత్రం
 సుత్యంశ్రీరామమంత్రం సదమలహృదయేనర్యదారోగ్యమంత్రం
 సత్యశ్రీరామమంత్రం సులలితసుమనస్సౌఖ్య సౌభాగ్యమంత్రం
 పర్యంశ్రీరామమంత్రం పవనజవరదం పాతుమాం రామమంత్రం.

ఉ. నిత్యమునిశ్చమానమును నీతివివేకము నిర్మలంబునా
 దివ్యశుభప్రదాయదము దీనజనార్తికరంబు యోగిసం

స్తుత్యమునజ్జనప్రకటరోషకరంబు వరంబునంజనా

శత్యవరప్రదంబురఘువర్చుని మంత్రమునన్ను బ్రోవుతన్. ౮౩

తా॥ సీతివిధియు హృదయంబున కారోగ్యవిధియు మనస్సా
ఖ్యంబులకు సౌభాగ్యనిధానంబును హనుమంతునకు వరంబిచ్చునదియు
నిత్యమైనదియు నిరుపమానమైనదియు నగు శ్రీరామ మంత్రమును
నేనేవింతును. 83

శ్లో॥ వ్యామోహప్రథమాషధం మునిమనోవృత్తివృత్త్యైషధం

దైత్యోన్మాదకరాషధం భవభయప్రధ్వంస నయికాషధం

భక్తానందకరాషధం ప్రభువనేసంజీవ నయికాషధం

శ్రేయఃప్రాప్తికరాషధం పిబమనః శ్రీరామనామాషధం. ౮౪

చ. భవభయభేషజం బురిభంజనమాశ్రిత తోషణంబుదా

నవవరసర్వహరణంబు మునీశ్వరసేవితంబుమో

హవిదళనంబులోకనివహాప్రకటోజ్జ్వల జీవనంబెనా

రవికులరామనామకమహాషధమున్ కృపనన్ను బ్రోవుతన్. ౮౪

తా॥ సంసారభయనాశకుండును మునులమనంబుల కాషధం

బును రాక్షస నాశంకరుడును భక్తులకానందదాయయు మంగళప్రాప్తి

కరుండును శ్రీరాముని నామం బను నౌషధము నన్ను రక్షించుగాత.

శ్లో॥ ధ్యాయేత్ప్రతస్సరేశం రవికులతిలకం రంజితానందలోకం

బాలంజాలారుణాక్షం భవముఖవినుతం భావగమ్యంభవఘ్నం

దీప్యంతంస్వర్ణకేప్తైర్మృణికణికరైర్భూషణైర్బుజ్జ్వలాంగం

గౌసల్యాదేహతం మమహృదయంగతం రామామీషత్ప్రితాప్యం.

మ. స్మితవక్త్రీన్ గలుషాపహున్ సురమునిశ్రేష్ఠస్తుతున్

శంకరార్చితపాదున్ బరు గౌసలేయునుజనప్రీతిప్రదున్ భూషణాం

చితుబాలారుణనేత్రుభాస్కరకులున్ శ్రీరాఘవున్ లోకరం

జితునిన్ హృత్సరసీరుహంతరగతున్ నేవింతుఁ బ్రాహ్మంబున్. ౮౫

తా|| రవికులతలకుండును లోకుల నానందింప జేయువాడును
బాలుండును సంసారనాశకుండును మణిగణ నికరంబులను ధరించిన
వాడును నాహృదయము నందున్నవాడును నగు రాముని నే నుతిం
తును.

85

శ్లో|| మధ్యాహ్నరామచంద్రంమణిగణలితంమందహాసావలోకం

మార్తాండానేకభాసం మరకతనికరాకార మానందమూర్తిం

సీతావామాంకసంస్థం సరసిజనయనం వీతవాసోపనాసం

వందేహంవానుదేవం షరదశరధనుషంమానసేమేవిభాంతం. ౮౬

మ. దరహాసేక్షణుతప్తకాంచనలనద్రతోజ్జ్వలాకల్పవినో

శరకోదండకరాంబుజామరకతచ్ఛాయాభిరామువిభా

స్వరకోటిద్యుతుజానకీసహితం రాజశ్రేష్ఠజ్యాయోనదాం

బరుశ్రీరామునిమధ్యమాహ్యమునసంభావించినేమొక్కదళ. ౮౭

తా|| మణిగణలితుండును చిటునవ్వుచూపులు కలవాడును
సూర్యకాంతివంటి కాంతికలవాడును, వీతాంబరధరుండును వసుదేవా
త్ముజుండును నగురాముని నాహృదయంబున స్మరింతును.

86

శ్లో|| ధ్యాయేద్రామనుభాంశునంత సకలభవారణ్యతా ప్రహారం

శ్యామంశాంతసురేంద్ర సురమునివినుతంకోటిసూర్యప్రకాశం

సీతాసామిత్రిసేవ్యం సురనరసుగమం దివ్యసింహాసనస్థం

సాయాహ్నరామచంద్రంస్మితరుచింముఖంసర్వదామేప్రసన్నం.

మ. శ్రీతపాపాటవివహ్నిలక్ష్మణ ధరిత్రీపుత్రి కాయుక్తునం

చితచంద్రాననుశాంతుదేవ మునిసంసేవ్యౌ విసీలాకృతిౌ

స్మితవక్త్రున్రవికోటిసన్నిభమణీసింహాసనస్థాసనం

స్థితశ్రీరామదినాంతమందుమదినే జింతింపనిష్టాప్తికిన్

౮౭

తా|| సంసారసాగరతారకుండును శాంతయుతుండును సురము
నివినుతుండును దేవమానవసుగముండును దివ్యసింహాసనస్థుండునునగు
రామునిహృదయంబున స్మరింతును.

87

శ్లో॥ కేయూరాంగదకంకణైర్భ్రాణిగణైర్వైరోచమానంసదా

రాకాపర్వణిచంద్రకోటిసదృశం ఛత్రేణవైరాజితం

హేమస్తంభసహస్రబోడశయుతే మధ్యేమహామంటపే

దేవేశంభరతాదిభిఃపరివృతం రామంభజేశ్యామలం.

౮౮

మ. పదియాత్యేల పసిండికంబములచే భాసిల్లుగేహంబునం

దుదయోతత్ప్రచురచ్ఛతాయుతసముద్యోగాబ్జసగకాశునం

గదకోటిరవిభూషణౌ భరతముఖ్యభ్రాతృ సంసేవితున్

సదయాత్మున్ రఘురామునీరదఘపశ్యామున్ దలంతున్ మదిన్ ౮౯

తా॥ పదారువేల బంగారుస్తంభములచేకాంతించుగృహంబునం

దుకోటిసూర్య ప్రకాశమానంబుగ భరతుడుమొదలగు వారిచేసేవింప

బడుచునుండు రఘురాముని నాహృదయంబున తలంతును.

88

శ్లో॥ విహాయకోదండమిమంము హుతిర్తగృహాణపాణౌమణిచారువేణి

మయూరబర్హంచనిజోత్తమాంగే సీతాపతేరాఘవరామచంద్ర.

మ. శరచాపంబులుమీనబర్హణి వంశంబుల్ శిరంబందు న

తక్కిరయుగ్మంబున బూనగాదగు ముహూర్తంబురఘూత్తం సభా

స్కరవంశాబుధిపూర్ణ చంద్రునగరక్షాకంజాక్షుభూ

శరమాశీసకిరీటరత్నవిలసత్పాదాబ్జరామప్రభో.

౯౦

తా॥ ఓరామచంద్రా; సీవీకోదండమునువిడిచిచేతియందుమా

ణిక్యముల స్థాపించిన పిల్లనగ్రోవని శిరంబున నెమలిపింఛంబును నొక

మారు ధరించినాకు దర్శనమిమ్ము.

89

శ్లో॥ శుద్ధాంతేమాతృమధ్యేదశరథపురతః సంచరంతం పరంతం

కాంచీదామానునిద్ధంపతిమణిబిల సత్కింకిణీనిక్వణాంగం

ఫాలేముక్తాలలామంపదయుగనినద న్నూపురంచారుహాసం

బాలంరామంభజేహంప్రణతజనమః భేదవిచ్ఛేదదక్షం.

౯౦

ఉ. అంతిపురంబునందశరథాధిపుముంగల మాతృమధ్యమం

దెంతయుమాటలాడుతరి హేమమణి పదనూపురంబులా

క్రాంతనితంబఘంటికలు రంజలముత్తపు గావిరేకయున్

వితగజెన్నుమీరు రఘువీరుకుచూరును దారునెన్నెదన్. ౯౦

తా॥ అంతఃపురమునందు దశరథునిముందు తల్లులముందును
నీవుమాటలాడునప్పుడు బంగారు అందెలును బంగారుమొలనూలును
ముత్యాల రావిరేకయు ముదంబుగొల్పునట్లుండు రాముని నేవీంతును.

శ్లో॥ సంపూర్ణచంద్రవదనం సరసీరుహాక్షం । మాణిక్యకుండలధరం మ
కుటాభిరామం । చాంపేయగౌరవదనం శరచాపహస్తం శ్రీరామ
చంద్రమనిశం మనసాస్మరామి । ఇంద్రనీలమణి సన్నిభదేహం వం
దనీయమనకృన్మునిబృందైః । లంబమానతులసీవలమాలం । చింత
యామిసతతం రఘువీరం. ౯౧

చ. సురచిరపూర్ణచంద్రముఖ శోభితరత్నకరీటకుండలా
భరణునువర్ణచేలునశుచివత్తు సారసపత్రనేత్రుభా
సురశరచాపహస్త సతనూరివిమానువనీ గాత్రును
స్థిరవమాలికంరఘుపతిన్నియతిస్మనసా స్మరింపుమా.

౯౧

తా॥ పూర్ణచంద్రవదనుండును సరసీరుహాక్షుండును మాణికుండల
ధరుండును శరమును శరచాపహస్తండును ఇంద్రనీల మాణిక్యముల
తోనమమగు దేహముకలవాడును మునివంధ్యుండును తులసీమాధరుం
డును సగురాముని మనంబున స్మరింతును. 91

శ్లో॥ రామచంద్ర దయాసాంద్ర రఘువీరస్వప్నోత్తమ

లోచనాభ్యాంకృతాపూర్ణ పూరణాభ్యాంవిలోకం

౯౨

మ. శ్రీరఘురామచంద్ర సుచరిత్రకృతాక రాజశేఖరా

సూరిజనస్తుతాంఘ్రి యుగనుందరగాత్ర ధరానుతాధిపా

చారువిలోచనంబునను సత్కరుణాపరిపూర్ణాదృష్టిచే

నారయుమయ్యనన్ను నిరతాశ్రయుడంచు దలంచుమక్కువన్.

తా॥ ఓరామచంద్రా; దయాసాంద్రా; నీపరిపూర్ణ కటాక్ష
వీక్షణంబుల నన్నొకసారిచూడుము. 92

మూ. రామేతివర్ణద్వయమారరేణ | సదాస్మరన్ ముక్తిముపైతి
జంతుః | కతాయుగేకల్మషమానుషాణా | మన్యత్రధర్మేఖ
లునాధికారః | భక్తప్రియంభక్తసమాధిగమ్యం | చింతా
హరంచింతితకామధేను | సూర్యేందుకోటిద్యుతిభాస్వ
రంతం | రామంభజే రాఘవ రామచంద్రం. ౯౩

చ. సలలితరామవర్ణయుగ సంస్మరణంబునముక్తి చేకురు
న్కలియుగమందునన్యమగు కర్మములందతికాంక్షతేటికి
స్మలనసఖాబ్జోటిరుచి నమ్రజనప్రియు నాతికల్యకం
బిలనుజనవ్యభాషహరు నిష్టఫలప్రదురామునెన్నెదన్. ౯౩

తా|| “ రామ ” అను రెండక్షరములనుస్మరించినంతమాత్రము
నముక్తి కలుగును కలియుగమునందు పాపంబులన్నియు నశించును.
కర్మముల విడుపును. ఆర్దులపాపంబులను హరించువాడును జనులదుఃఖ
ముల బాపువాడునునగు రామునివేడుడు. 93

మూ. సకలభవనరత్నం సర్వశాస్త్రార్థనరత్నం
సమరవిజయరత్నం సచ్చితానందరత్నం
దశముఖహరరత్నం దానవాగతిరత్నం
రఘుకులరూపరత్నం పాతుమాంరామరత్నం. ౯౩

చ. ఇనకులరాజరత్నమనురేశ్వర మధానరత్నమువ్రణా
వనిజయరత్నమున్నిగమ వర్ణితరత్న మమేయరత్నము
ద్దనుజవినాశరత్నమువిధాత సమర్పితరత్నమున్ జగ
జ్జనసుతరామరత్న మనిశంబుకృపామతినన్నబ్రోవుతా. ౯౩

తా|| సకలలోకరత్నంబును సర్వశాస్త్రంబులను అర్థంబులకు
రత్నంబును సమరవిజయరత్నంబును రావణునిహరించిన రత్నంబును
నగురామరత్నము మాపాపంబులను పోగొట్టుగాక. 93

మూ. మాతుఃసార్వే చరంతం మణిషయశయనే మంజుభూ
 హంచితాంగం । మందంమందంపిబంతం ముకుళితనయన
 స్తన్యమన్యస్తనాగ్రం । అంగుళ్యైఃస్పృశంతంసుఖపర
 వశయాసుస్మితాలింగితాంగం । గాఢంగాఢంజనన్యాఃకల
 యతుహృదయేమామకంరాజబాలం. ౯౫

చ. సరసతరత్నతల్పమున సైరణభూషణభూషితాంగుడై
 దరహాసితంబునకజనని స్తన్యముగ్రోలుచునొక్కకేలనా
 దరణకుచాగ్రమంటి ప్రమదంబునకన్నులు మూసికొనిటన్
 పరవశసౌఖ్యమొందు పసిబాలునిరాముని గాంతునెమ్మదిక. ౯౫

తా॥ సరసమగు పాన్పుపై తల్లిప్రక్కను పరుండి చిరునవ్వునవ్వు
 చు నొకప్రక్కచాలుద్రావుచు రెండవచంటిమీద చేతితోనెమ్మదిగధ్వ
 నిచేయుచు సంతోషంబున కన్నులుమూసికొని గొగిలియందు సౌఖ్యప
 డురాముని బాల్యమును స్మరింతును. 95

శ్లో॥ రామాభిరామనయభిరామం వాచాభిరామం వదనాభిరామం
 సర్వాభిరామందనదాభిరామం వందేనదాదాశరధించరామం. ౯౬

ఉ. రామునదాభిరాముదిన రాజకులాంబుధి సోముజానకీ
 రాముసురారిభీము వరరాజలరాము వినీల నీరద
 శ్యాముపవిత్రనాము విలసన్మణిదాము సమర్చితామర
 స్తోముగుణాభిరాము నతసోముదలంచి నమస్కరించెదక. ౯౬

తా॥ మనోహరరూపంబున రమ్యమానుడై వాక్కుల కగో
 చరుడై యందరకు నింపుచేయువాడై యుండు రఘురామునికి వంద
 నములు.

శ్లో॥ జయజయరఘురామ శ్రీముఖాంభోజభానో
 జయజయరఘవీర శ్రీచందంభోజనేత్ర

జయజయరఘునాథ శ్రీకాభ్యర్చితాంఘ్రే
జయజయరఘువర్య శ్రీశకారుణ్యసింధో.

౯౭

చ. జయజయరామచంద్ర విలసత్కమలాసన కంజభాస్కరా
జయజయరాఘవేంద్ర మునుచంద్రసమర్చితపాదపంకజా
జయజయజానకీరమణ సారసపత్రవిశాలలోచనా
జయరఘువీరదాననుత సత్కరుణావరుణాలనమ్యతా.

౯౮

తా॥ ఓరామా ? విలసత్కమలాసనా ? కంజభాస్కరుడా ; జా
నకీరమణా ; సారసపత్రవిశాలలోచనుడా ? సత్కరుణాలవాలుడా ? నాకు
దర్శనమిమ్ము.

97

శ్లో॥ జయజయవరశంఖ శ్రీగదాచక్రధారి
జయజయనిజదాన ప్రాప్యదుర్లభ్యకామం
త్రిభువనమయసరస్వ ప్రాణిభావజ్ఞ విష్ణు
శృంగిణముపగఱోహం త్వాంశరణ్యంవరేణ్యం.

౯౯

చ. జయజయశంఖచక్ర వరశృంగిణ గదావిలసత్కరాంబుజా
జయనిజసేవకేస్సితప్రశస్థ దురాసదకార్యదాయకా
జయభువనత్రయప్రచుర జంతుమనోజ్ఞరమేశరాఘవా
జయరఘురామచంద్రగుణ సాంద్రనినుశరణంబువేడెదన్.

౯౯

తా॥ వేదవేద్యుండును పరాత్పరుండును దశరథాత్మజుండును
రచురాముడువాల్మీకి కవిత్వమున ప్రసన్నమై భక్తులకు నిష్టఫలంబులను
నమకూర్చుగాక.

98

శ్లో॥ వేదవేద్యేషరేపుంసి జాతేధశరథాత్మజే
వేదః ప్రాచేతసాదాసీ త్సాక్షాద్రమాయణాత్మనా.

౯౯

చ. ఆగమవేద్యుడైన హరుడాజితనూభవుడై జనించునో
నాగమసంచయంబుచిత మయ్యెనురామకథాస్వరూపమై

బాగుగవామలూరుభవ భవ్యవిత్వమునన్ ప్రసన్నమై

భాగవతాగ్రగణ్యులకు సభ్యమునై శ్రవణాహామైతగన్. ౯౯

తా|| ఓరామచంద్రా; శంఖచక్రగదా పద్మాదిధరుండవై నిజ
సేవకుల యిష్టకార్యముల దీర్చువాడవై చెడుకార్యములను తొలంగిం
చువాడై సద్గుణ సాంద్రుండవైన నిన్ను శరణంబు వేడెదను. 99

శ్లో|| శ్రీరామేత్యేకదావక్తుం మనోయస్యప్రవతతే
వైకుంఠవాసి సస్తుల్యకులమేకోత్తిరంశితం ౧౦౦

ఉ. శ్రీరఘువీరుపేరుతన చిత్తమునందొక వేళభక్తినిం
పారభజంపనెంచిన మహాత్మునియేకశతావ్వయంబు లా
కారుణికాగ్రగణ్యుక్త్యుగా చివసెంతు రనంతసంతత తా
ధారసముల్లసద్భుధవితానవికుంఠ పురీవరంబునన్. ౧౦౦

తా|| “ శ్రీరామ ” అనుపదంబు నొక్కమాటు భక్తితోస్మరిం
చిన మానవుడు నూరుజన్మంబులందు వైకుంఠమునందు నివాసముగ
నుండితీరును. 100

మూ. రాశబ్దోచ్చారమాత్రేణనుఖాన్నిర్యాతిచితకాః
పునఃప్రవేశభీత్వాచమకారస్తుకవాటవత్. ౧౦౧

చ. గరిమరవణామెన్నగ సఘంబులువాక్కు హరంబునంజనం
దిరిగి ప్రవేశభీతిని నతిత్వరితంబు మవణామెన్నగా
పరగకవాటమాటెరిగి ప్రాజ్ఞజనులల్లివేశయింపుగ
స్మరణనుజేసిపొందుదురు శాశ్వతమైతగుముక్తిమాగమన్. ౧౦౧

తా|| “ రామ ” అను రెండక్షరములలో రకారమునుపఠించిన
సమస్తపాపంబులుపోవును. ఆపాపములు మరలహృదయంబునకు జొర
కుండ మ అనునక్షరము తలుపువేసినట్లు బంధించును. 101

మూ. శ్రీరామాయణమాదికావ్యమృషిణా వాల్మీకినానిమితం
వేదాంతార్థవిశారదైరనుదినం స్తుత్యంసురైర్చితం
శ్రోతృణామఘనాశనం సురతరోస్తుల్యంతు ముక్తిప్రదం
యేశ్యణ్వంతిపరంతిరామచరితం తేయాంతివిష్ణోఃపదం ౧౦౨

శా. శ్రీరామాయణమాదికావ్యముగజానేవ్యంబు వాల్మీకిచే
నారూఢంబుగనిర్మితంబు నిగమాత్కర్థప్రబోధంబు మం
దారప్రాయము ముక్తిదంబు విబుధస్తవ్యంబుదీనిన్ వినన్
ఘోరాఘోషహరంబగున్ చదువ వైకుంఠంబు ప్రాప్తంబగున్.

మ. శివసామ్యుండగు నాదిశంకరులుమున్ శ్రీరామకర్ణామృతం
బవసన్ సంస్కృతమేర్పరించె నది మోక్షాపేక్షచేకూరు వం
శవరాభీందు ప్రసిద్ధసిద్ధకవినే శ్రద్ధన్ తెనుగించి రా
ఘనపూదండగ నిచ్చినాడగునుమా కల్పంబుగానత్యుపన్. ౧౦౨

తా॥ శ్రీరాముని దివ్యచారిత్రమగు రామాయణముకార్యము
లలో మొదటిది. వాల్మీకి రచించినది. వేదార్థబోధిని కల్పవృక్షము
వంటిది. ముక్తినిచ్చునది. దేవతలకు స్తుత్యంబు. దీనివినను చదివినను
వైకుంఠంబుకలుగును.

102

మాలిని. విమలకమలమూర్తి విస్ఫురన్నీలమూర్తి
శమదమగుణవర్తి సాదుసంతాపహర్తి
సుమశరసమగాత్ర సూరిసంప్రేతపాత్ర
సమదదనుజజైత్ర త్కృతనూజాకళిత్రా.

గద్యరూప వృత్తము.

ఇది శ్రీరామసాదారవింద మకరందేచ్ఛాత్మసన్నత్రవ
టృదవిజ్ఞానపదాబ్జరేణుపటల ప్రాప్తమాంగోల్లస
స్మదితాంతకరుణుండు సిద్ధకవిమాన్యుండైనరామావనీ
శదయాలోలనచేతజెప్పె ప్రథమాశ్వాసంబభీష్టాపీఠ్.

శ్రీ రా మ క ర్ణా మృ త ము.

ప్రథమాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.

శ్రీరస్తు.

శ్రీ రామ కర్ణామృతము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్లో॥ శ్రీరామంకనకక్షితీశ్వరసుతా వక్త్రాంబుజాహారిణం
శ్రీమద్భానుకులాబ్ధిగౌస్తుభమణిం శ్రీరత్నవక్షస్ఫలం
శ్రీకంఠాద్యమరౌఘ రత్నమకుటాలంకార సాదాంబుజం
శ్రీవత్సోజ్జ్వలమింద్రనీలసదృశం శ్రీరామచంద్రంభజే. ౧

శా. శ్రీమద్భానుకులాబ్ధిగౌస్తుభమణిం శ్రీవత్సబాహంతరుణ
సోమాదిశ్రతుషుజ్జణీమకుట నచ్చోభాంఘ్రివద్మున్ధరా
భామాజాన్యసరోజమిత్ర విలసత్పాకారిరత్నాంగు శ్రీ
రామున్ దారక నామునామదిని నారాధింతునశ్రాంతమున్. ౧

తా॥ సూర్యకులంబునకు మణియు నీతకు ప్రాణవల్లభుండును
క్షేత్రక్షణ్ధలుండును శివుడు మొదలగు దేవతలచే సేవింపబడువాడును
నగు రామునారాధింతును. 1

శ్లో॥ శ్రీరంగేశవదాబ్జలగ్నహృదయం శ్రీశంఖచక్రాన్వితం
శ్రీమన్నిజరపాదపస్ఫుటపదం శ్రీసింహవీరస్థితిం
శ్రీవైకుంఠసహస్రమస్తకం సద్బోగాసనేశాయినం
శ్రీభూమీసుతిమాయతశ్రితనిధిం శ్రీరామమూర్తింభజే. ౨

శా. శ్రీరంగేశపదాబ్జలబ్ధహృదయః శ్రీచందనస్తాన వి
స్తారాద్యస్మణ తస్యస్థితుల సచ్చక్రాబ్జహస్తాబ్జశృం
గారాకారవికుంఠధామహరి భుక్పర్యంకశాయిన్ హరిః
శ్రీరామున్ ధరణీనుతాయతు శ్రీతార్థిఘ్నంభజంతున్ మదిన్. ౨

తా॥ రంగేశపదాబ్జలగ్న హృదయుండై శంఖచక్రాన్వితం
డును కల్పవృక్షమువలె వెన్నుటమగు పాదంబులు కలవాడును సిం
హపీఠాధిష్ఠితుండును శేషశాయియు నాశ్రితవత్సలుండునగు రాముని
స్మరింతును. 2

శ్లో॥ ఆనందనంద మరుణాధర మంబుజాక్ష
మాసీతస్త్రు మతశ్రీకుసు మోజ్జ్వలాంగం
అళాంతవర్ణ మతలంత మమేయ మాద్య
మతాకృతిం రఘుపతి శరణాగతోస్మి. 3

మ. అకలంకాత్మనమేయనాద్యహరి నిత్యానందుసర్వామరా
ధిపుగంజాక్షుడువరఃచే సధరువాదిళాంతవర్ణాత్మకా
రకనామున్నవపల్లవాధరువరున్ రామున్ ఘనశ్యాము నే
వకమందారుసుదారుధీరజనతాద్యుక్ మదిన్ గొల్చెదన్. 3

తా॥ ఆనందసముద్రుండును ఎఱ్ఱ యధరంబుకలవాడును ప
ద్మాక్షుండును! నల్లనివర్ణమువాడును నిరంకుశప్రతాపుండును సుందర
రూపుండును నగు రాముని శరణువేడెదను. 3

శ్లో॥ సాకేతేనవరత్నపంక్తిఖచితే చిత్తిధ్వజాలంకృతే
వామేన్వణమయేదళాష్టలలితే పద్మావిమానాత్తమే
అసీనంభరతాదిసోదరజనైః శాఖామృగైః కిన్నరైః
దిక్పాలై మునిపుంగవై నృపగనై స్సంసేవ్యమానంభజే. ౪

మ. తనసాకేతమునన్ మణిధ్వజలసత్సేధంబునక బుష్పకం
బునహేమాష్టదళాబ్జమధ్యమమునం బొల్పొంది భ్రాతృవృత్తులు

జనున్ దిగ్విజయన్ గవుల్ నృపులు నాపుల్ కిన్నరుల్ సంశనం
బునగొల్పించెను గాముదలతున్ భూపుత్రి కాధీశ్వరున్. ౪

తా॥ అయోధ్యాపురంబున మాణిక్యరచిత సౌధంబునందు పు
ష్పకంబున బంగారుపద్మదళములమధ్య తమ్ములును దిక్పతులును రా
జులును వానరులును బంధువులును కిన్నరకింపురుషాదులును గొల్వప్ర
కాశించు గాముని నదా నామానసమున దలచెదను. 4

శ్లో॥ కంఠర్యముతకోటికోటితులితం కాలాంబుదశ్యానులం
కంబుగ్రీవముదారగౌస్తుభధరం కణాకవళిసోత్పలం
కస్తూరీతలకోజ్జ్వలంస్మితనిభం చిన్ముద్రయాంబుకృతం
నీతాలక్షణవామపుత్రసహితం సింహాసనస్థంధజే. ౫

మ. ఘమబాణాయుతసుందరున్ లలితకస్తూరీలలాటజ్వలం
కుముదశ్యాముసలక్షణావిలనుతు న్నీజ్యానిష్ఠతున్ గౌస్తుభా
ఖ్యమణియుక్తుశుభాస్యగంబుగభునిన్ కణాకవళిసోత్పభా
నుముకుందున్ మణివీరగున్ గొలిచెదన్ చిన్ముద్రయాంబుకృతున్.

తా॥ కోటిమన్మథులవలె సుందరమాపుడై వెలుంగుచు వర్షా
కాలమేఘమురీతిశ్యామలుండై శంఖమువంటి కంఠంబును గౌస్తుభ మ
ణియుకస్తూరీతలకంబును కలిగి హనుమంతునిచేతను నీతచేతను సుమి
త్రాసుతునిచేతను నేవింప బడుచుండు రాముని నదా నేను నేవించు
చుందును. 5

శ్లో॥ వరాభయందివ్యరథాంగంశంఖం । సకౌస్తుభంవేష్టితవీరవస్తుం
కిరీటహారాంగదకుండలాంగం । శ్రీవత్సచిహ్నంశిరసాసమామి.

మ. అరిభీకృద్దేవంకనందకగదాద్యస్త్రున్ మహాగౌస్తుభా
భరణున్ రత్న కిరీటకుండలధరున్ బీతాంబరాదంబరున్
వరకున్ శ్రీరఘురామభూరమణు శ్రీవత్సాంకుసీతావనో
హరుగారుణ్యపయోనియోధిమదిలో నశ్రాంతమున్ గొల్చెదన్. 6

తా॥ శత్రుభీరుండును దివ్యరథాంగరథుండును వీతాంబర ధ
రుండును కిరీటహారాంగదభూషణుండును శ్రీవత్సచిహ్నుండును నగు
రామునిమనసార స్ఫురింతును. 6

శ్లో॥ దిగంబరకింకిణిమేఘులోజ్జ్వలం । లలాటపర్యంతవిలంబితాలకం
కలద్యచస్కందమనీయనూపుర । ద్వయంకుశంరాఘవహంసమామి 2

చ. ఘనమణినూపురద్వయుదిగంబరుకింకిణిమేఘులోజ్జ్వలుక్
ఘనునిశలాభిభాషణు నిగ్రమలలాట విలంబితాలకుక్
జనులకుతల్లిండులకు సంశసమొప్పజెలంగుబాల రా
మునుపినుతించినంతిము మ్రొక్కుచునుందు హృదంతిరంబునక్.

తా॥ ఘనమణినూపురద్వ యుండును. లలాటముపఱకు వ్రేలాడు
ముంగురులు కలవాడును చక్కనిమూపురంబును కలిగి యుండురాముని
కివందనములు. 7

శ్లో॥ మందారమలేమణిపీఠసంస్థం । సునాప్లుతందివ్యవిరాట్స్విరూపం
సబిందునాదాంతరక్షాంతితుర్య । మూర్ధ్ధింభసహ్నరఘువంశరత్నం

మ. అకలంకామరభూజసంస్థ మణిపీఠానీను నిన్నాదబిం
దుకళాతీతవిరాట్స్విరూపుభగవంతుక్ సర్వలోకాధినాయ
కునీతేశుసుధాభిషిక్తు మనువంశాంభోధిచింతామణిన్
సకలాత్ముక్ రఘురామరత్నమగు నాస్వామిక్ మదిన్ గొల్పెదక్

తా॥ మందార వృక్షమూలంబునందు రత్నపీఠంబున వసించిన
వాడును సద్గుణవిరాజతుండును రఘువంశరత్నమువంటివాడును నగు
రామునిహృదయంబున స్ఫురింతును. 8

శ్లో. అనర్ఘ్యమాణిక్యవిరాజమానం! శ్రీపాదుకాలంకృతశోభనాభ్యాం
అశేషబృందారవందితాభ్యాం । నమోనమోరామపదాంబుజాభ్యాం
ధ్వజాంబుచ్ఛత్రరథాంగశంఖం । దంభోభిషాశాంకుశ మత్స్యచిహ్నం
బ్రహ్మాండదేవాదికిరీటకోటి । సంకషపాదాంబుజ యుగ్మమీశే.

చ. అనుమనూత్నరత్ననిచయ ప్రచయోజ్జ్వలనవ్యపాదుకా
 వసములువారిజప్రభవవాసవచంద్ర దినేంద్రముఖ్యపా
 చనమకుటాగ్రశోభితవణమణి సమలంకృతంబులున్
 వచచరరధ్వజాంబుశరపాశ హాలాంకుశపుండరీకలాం
 చనములురామచంద్రసదసారసముల్ మదినిల్పిగొల్పెదన్.

౯

తా|| విలువగల నూజిక్యములచే కాంతిలుచుండినవియు బ్ర
 హ్మములచే నుతింపబడునవియు శంకచక్రపద్మాదులచేతను ధ్వజాంకు
 శంబుల చేతను నొప్పుచు విరాజమానంబగు రాముని పాదపద్మంబుల
 నాశ్రయింతును.

9

మూ. లలాటదేశోజ్జ్వలబాలభూషణం | సతాండవంవ్యాఘ్ర సఖాంకకంధ
 దిగంబరంశోభితబర్హులకంశ్రీ బాల గామంశీరసానమాబు (రం

డ. ఫాలమునలలామమును భాసిలతాండవమాచరింపుహన్
 లీలదిగంబరత్వమును లేనగవృక్షగళంబ మాన శా
 దూలనఖంబుముంగురులరోచులుబర్హ సఖర్మవై ఖరిన్
 బాలకుడై నటించుముగిపాలనశీలుని రాముగొల్పెదన్.

౧౦

తా|| లలాటప్రదేశమున బాలభూషణలవాడును కంఠమున
 పులిగోరుచు ధరించి నృత్యముచేయువాడును దిగంబరుండును కాంతి
 చుముంగురులు కలవాడును నగురాముని స్మరించుచున్నాను.

10

శ్లో|| శతాష్టసేవ్యస్థూతివదితం | శతక్రతుబ్రహ్మమరుద్గణాచ్ఛితం
 శశాంకవై శ్వసరభానుమండలం | స్థితంభజేహం రఘువంశవధానం.

చ. అమలశతాష్టసేవ్య నిలయస్థితు వారిజసంభవాంబు భృ
 ధమనముఖామరాచ్ఛితు సుధాకరవహ్నిపతంగమండల
 ఘోమీశురఘూర్వహుంగనకచేలుగృహుని నీలుడై త్య సం
 లిమనది నేశురామజననాదుభజించెద నిష్టసిద్ధికిన్.

౧౧

తా॥ నూటయెనిమిది దివ్యస్థలంబులందుండి బ్రహ్మాండ్రాదు
లచే పూజింపబడుచు సూర్యచంద్రాగ్నిమండలస్తుండైన శ్రీరాముని
సేవించును. 11

మూ. కర్ణాంతవిశ్రాంతధనురుణాంకం | కదంబబక్ష్యశృతరాక్షసేశ్వరం
వృద్ధశ్రవస్యందనమధ్యసంసం | రూపేక్షణంరామమహానమామి

శా. పాకారాతిశయాంగమెక్కి రణభూభాగంబుగంపింపగా

నాకర్ణాంతధనుర్విముక్తదృఢ బ్రహ్మాస్త్రంబునన్ రావణున్

లోకంబుల్వీనుతింపద్రుంచిన బుధశ్లోకున్ సరోహంబకున్

గాకుత్సాన్వయదుగ్ధవాఙ్మిథి రాకాచంద్రుగీర్తించెదన్. ౧౨

తా॥ ఇంద్రుని రథమెక్కి యుద్ధభూమి వడకునట్లు ధనస్సునా
కర్ణాంతముగాలాగి బ్రహ్మాస్త్రమేసి రావణునిచుంపి జగంబున ప్రసిద్ధి
నొందిన రామునికీర్తిని కొనియాడుచును. 12

శ్లో॥ సుత్రామనీలోత్పలనీలమేఘ | శ్రీనిర్జితాంగంసుతయాధరప్యాః

యుక్తంసురేంద్రాననమానసంతం | రామంభజేరాక్షసవంశనాశనం.

మ. హరినీలోత్పలమేగసంపదపహారాంగున్ ధరాభామినీ

వరపుత్రీరహితున్ సమస్తమఖ భృగ్వర్యాపనాంతర్యునిన్

ధరణీనాథసురారివంశవని నిర్ధగ్ధాగ్నిహూతున్ బరా

త్పరుదీనార్తిహరున్ రఘూద్యవృహుదిన్ భావించినేవించెదన్. ౧౩

తా॥ యింద్రనీలమాణిక్యమువంటి శరీరకాంతికలిగి సీతతో
కూడి యింద్రాదులచే గౌరవింపబడుచు రాక్షసులనాశన మొనర్చిన
రాముని సేవించును. 13

శ్లో॥ రాకాచంద్రనిభాననంరతిపతి ద్వేషిప్రియంరాక్షసా

ధీశగ్రీశవిభేదనస్ఫుటపటు ప్రఖ్యాతబాహోజ్వలం

రత్నాలంకృతనాదుకాంచితపదాంభోజం రమావల్లభం

రాగద్వేషవిహీనచిత్తసులభం రామంభజేతారకం ౧౪

శా. రాగద్వేషవిహీనచిత్తసులభృక్ రాకేందుబింబాసనుక్
 భోగీంద్రాభరణప్రియుక్దనుజ రాణ్మార్గిన్నిచ్చిదాస్త్రోజ్జ్వలున్
 వాంగీంద్రార్పితపాదుకాంచితల సత్పాదాంబుజాతద్వయుక్
 శ్రీగోవిందురమాధినాథువరదున్ శ్రీరాముసేవించెదన్. ౧౪

తా॥ పౌర్ణమినాటి చంద్రుని రీతినుండు మొగంబుకలిగి శివున
 కు ప్రియుడై రావణుని శిరంబుల నరకుటచే కీర్తివంతుడై రాగద్వే
 షవిహీనుల చిత్తంబులకు సులభుడై యుండురాముని నదాన్మరింతును.
 శ్లో॥ ఆలోలస్ఫుటరత్నకుండలధరం ధీరస్మితాలంకృతం

అధారాదికచక్రమండలగతం ఆనందకందాంకురం
 అవిహృతకృపాంతరంగజలధిం అక్షౌంతవర్ణాశ్రయం
 ఆపన్నాతకనిదాఘ మేఘసమయం రామంభజేతారకం. ౧౫

మ. అకలంకోజ్జ్వలరత్నకుండలు సమస్తానందకందున్నహా
 ధికుషట్పక్రనివాసురామ విభునాధిక్షౌంత వర్ణాత్మతా
 రకుసంభూతకృపాంతరంగజలధిం భ్రాజ్మిత్నితాన్యేందు సే
 వకపున్ నిదాఘమేఘునుత గీర్వాణుభజింతున్ మదిన్. ౧౬

తా॥ చలించుకుండలములు కలచెవులును చిటునవ్వునువినయం
 బును సూచించు మొగంబును సమస్తజనుల కానందమిచ్చు చిత్తం
 బును దయను దెలుపు చూపులునుకలిగి శరణనివచ్చినవారల రక్షిం
 చురాముని నేను సేవించితరింతును. 15

మూ. సాకేతాంతరతారమంటప మహామాణిక్యసింహాసనే
 తన్మధ్యేష్టదళాంబుజేస్ఫుటతరే చిత్కర్ణి కేసంస్థితం
 సామిత్ర్యాంబుజమిత్రసూనుభరత శ్రీవాయుపుత్రైర్వృతం
 ముద్రాలంకృత పాణిసారసమజం రామంభజేతారకం. ౧౭

శా. సాకేతాంతరరత్నమంటపవి రాజత్సింహావీథంబునం
 దేకాష్టచ్చదపద్మకర్ణి కను దానిఁబొందిశాఖామృగా

నీకంబుల్ నిజసోదరు గొలువ పాణింబోధముద్రాంకుండవు

కాకుత్స్థురఘురాముతారకమొగిల్ గాంక్షించినేవించెదన్. ౧౬

తా|| అయోధ్యలో రత్నమయమండపమున బంగారుపీఠంబుననవ్వు
దలపడ్డంబులమధ్య చుట్టునుభరతలక్ష్మణ శత్రుఘ్నులునుహనుమదాది
వాసరులునునుండి నేవచేయుచుండ వెలుంగురాముని సదాస్మరింతును.

మూ. విదాజమనోజ్జ్వలపీఠవాసం | విశాలవత్స్థులగొస్తుభక్రియం

భజేకీటాంగదరత్నకుండలం | నమస్తులస్యామలమాలయాంకితం

ఉ. చారునువణచేలుని విశాలభుజాంతరగొస్తుభోజ్జ్వలున్

శ్రీరమణీయకుండల కిరీటశుభాంగద తారహార మం

జీరవిభూషణాంగు తులనీదలరాము గుణాభిరాము నీ

తారమణీహృదుత్పల సుధామునిరాముని సన్నుతించెదన్. ౧౭

తా|| పీఠాంబరధరుండును విశాలవత్సుండును గొస్తుభరత్న
లంకృతుండును కిరీటరత్నకుండల భూషణుండును సద్గుణాభిరాముండు
నునగు రామునికి నమస్కరింతును. 17

మూ. మూలాదిషట్పరసి జాంతసహస్రపద్మ

వృత్రాంతరాశనిలయం భవబంధనాశం

నాదాంత చంద్రగళితామృత సిక్తరూపం

నాదాంతనాద మహిమాన్వద రామమీశే. ౧౮

మ. అరయన్షట్కమలోపరిస్థిత సహస్రారాంతరాశస్థితన్

వరనాదాంత శశాంకనిగళిత దేవాహారరాధా ప్రవి

స్తరసంసిక్తశరీరుభావహరుసచ్చారిత్త్రనాదాంత నా

దురమేశున్ బరమేశు రాము భజయింతున్నాన్వితమందెంతయున్.

తా|| మూలముమొదలగు నారువేల పద్మంబులందుండి సుసా
రబంధ వినాశహేతుడై నాదాంతచంద్ర గళితంబగు రూపంబుననుం
డుమహిమాన్వితు నారామునినుతించెదను. 18

మూ. పంచేవరప్రద మహావరదానగర్వ
 లంకాధినాథకులవర్వత నాశవజ్రం
 తంగావణానుజ మరుత్సుతభానుసూను
 దిక్పాలసోదరగణైః పరినేవ్యమానం.

౧౯

మ. కమలభవప్రద త్తవరగర్విత పూర్వనువర్వనాయకో
 త్తమునివధించి ముఖ్యులగు తారవిభీషణనీలజాంబవ
 త్కుముదమరుత్సుతార్కజులు గొల్పదిగీశులుసోదరు ల్ప్రతో
 మమున భజింప నింపలరు సద్గుణధాముని రాము నెన్నెదన్.

౧౯

తా|| బ్రహ్మయిచ్చిన వరంబులవలన గర్వించిన రావణునిచంపి
 ముఖ్యభక్తులగు విభీషణనీల జాంబవంత హనుమత్సుగ్రీ వాంగదులు
 కొలువ న్బుదిక్పాలరును తమ్ములును నేమింపుచుండ నుండురాముని నా
 మసంబున తలంతును.

19

మూ. అజ్ఞానగాఢతిమిరావహ భానుమూర్తి
 మారక్తచారునయనాంబుజ మాదిబీజం
 అంభోధిమధ్యవటపత్రశయన మాది
 మధ్యాంతకూన్య మఖిలాస్పద రామచంద్రం.

౨౦

మ. అరుణాబ్జాత్మసముద్రమధ్యవటపత్రాత్వంతరస్థాయికు
 స్ఫురదజ్ఞానతిమిస భాస్కరు జగత్పూర్ణాత్మనాద్యంతకూ
 న్యరమాధీశ్వరు నాదిబీజన సమానుస్మానితో దారు సుం
 దరమందస్మితురామచంద్రుని మదిధ్యానింతున శ్రాంతమున్.

౨౦

తా|| అజ్ఞానమును చీకటిని బోగొట్టుటకు సూర్యునివంటి వాడు
 ను ఎఱ్ఱతామరలవంటి నేత్రంబులు కలవాడును మూలకారణుండును
 సముద్రమధ్యమున వటపత్రమున శయనించి మొదలు, మధ్య, తుది,
 లేక నన్ని చోట్లనుండు రామచంద్రునకివే పడనములు.

20

శ్లో|| మరాసముద్రాంతవిరాజమాన | ద్వీపేసితేచందనపరిజాతే
 మహాననే వన్నగల్పమధ్యే | నిషణ్ణమీశైరఘువంశరత్నం.

౨౧

శా. క్షీరాబ్ధంతపితాంతరీపవిలసచ్ఛ్చి చందనాఘాంతిక
సాసరానిఘ్నావినుత్సరత్ననిచయ ప్రద్యోతివీతంబునం
దాహాథంబగుకాద్రవేయవరపర్యం కాంతరాసీనుడ౯
శ్రీరాముకరఘువంశలరత్నముమదిన్ జింతింతునశ్రాంతమున్.

తా॥ క్షీరసముద్రమధనమున ప్రకాశించు తెల్లని దీప్తపంబున
పారిజాతంబులతోను చందనముతోను నిండిన శేషశాయిపై మహాన
సంబు వైచికొనియుండు రఘువంశమణియగు రామునిస్తుతింతును. 21
శ్లో॥ స్థితాననంపద్మదళాయతేక్షణం । వినీలమాణిక్యజతాంగశోభితం

జటాకిరీటంశరచాపలాంఛనం । నమామ్యహంభానుకులాబ్ధికాస్తుభం
ఉ. సుందరమందహాసు పరిశుద్ధసరోరుహపత్రనేత్రుః
రందరనీలగాత్రుని విరాజిత భవ్యజటాకిరీట సా
సందనకార్ముకాస్తుజననాయకు భానుకులాబ్ధికాస్తుభం
జందనచర్చితాంగురఘుసత్తముని న్మదిలో భజించెదన్. ౨౨

తా॥ చిఱునవ్వు మొగంబునవెలయ వికసించి నేత్రంబులుచూ
పరుల కానందమీయ నింద్రనీల మాణిక్యములపోల్కి శరీరముదీపింప
కిరీటకుండలాదుల ధరించిన సూర్యకులోద్ధారకుడగు రామునకు నమ
స్కారమర్పించు చున్నాను. 22

మూ. ప్రసూనబాణాంకితమిత్తుచాపం । చక్రాబ్జపాశాంకుశపంచనాశం
ధరంకరై రప్తభిరర్క వర్ణ । శ్రీకృష్ణరూపంప్రణమామిరామం.

ప. కరముల నెన్నిదింట సుమకాండము వేణువు నిత్తుచాపమున్
దరముఖశాంకుశంబులు సుదర్శనపాశములుంధరించి భా
స్కరనిభవర్ణుడై మహిత సత్కరుణాకర కృష్ణమూర్తియై
బరంగినరామఛంద్రునకుఁ బావనకీర్తికి భక్తిమొక్కెదన్. 23

తా॥ ఎనిమిది చేతులందును పూలనుపిల్లనగ్రోవిని ధనువును చ
క్రమును పాశమును అంకుశమును ధరించి సూర్యునిరీతి వెలుంగుచు

కరుణారంధ్రై రామచంద్రునకు భక్తితో వందనములిచ్చుచున్నాను. 23

శ్లో॥ బాహూదుపాదోదరవక్త్రలోచనం । దీప్తప్రచండానలదుర్నిరీక్ష్యం
అశేషబృందారకనాగగోచరం । భజామిదేరాఘవవిశ్వరూపం. ౨౪

మ. కరపాదోదరలోచనోరు ముఖసంక్రాంతోచ్ఛటా

స్ఫుఠితంబైంకడుదుర్నిరీక్ష్యమయి । దిక్కుంజంబులున్నింటిని

జ్వరవాఙ్మోసనదుర్లభంబైన రాజనేభుంరామావనీ

శ్వరువిశ్వాకృతికేనానర్చెద నమస్కారంబులశ్రాంతమున్. ౨౪

తా॥ కరచరణాద్య వయంబుల భక్తులకు స్ఫురద్రూపుడై య
గ్నికిగూడ చూడనశక్తుడై విశ్వరూపాత్మకుండగు రామునికి నమస్క
రించుచున్నాను. 24

24

శ్లో॥ సహస్రనేత్రాననపాదబాహు । మనంతవీర్యంరవకోటిజల్యం
స్రచ్చందనాలంకృతదివ్యదేహం । భజామ్యహంతేహరివిశ్వరూపం

మ. కరనేత్రాననశేషపాదములువిఖ్యాతిన్ సహస్రాంకమై

సరసీజాప్తసహస్రకోటినిభమై స్రచ్చందనాలంకృతా

స్ఫుఠితంబయ్య ననంతవీర్యమయి సంపూర్ణప్రభావాద్యమై

పరగున్ రాఘవువిశ్వరూపముమదిన్ భావించినేవించెదన్. ౨౫

తా॥ నేత్రంబులు మొగంబులు బాహువులు పాదంబులువేయి
వేయి కలిగి యనంతవిక్రముండై కోటిసూర్య ప్రభావలసితుండగుచు
చందనము పూగుత్తులు కస్తూరి మొదలగు వానిచే నిండిన శరీరంబు
కలిగిన రామచంద్రునే నేవీంతును. 25

25

శ్లో॥ కదంబకోదండపదాబ్జసం యుతం

దంష్ట్రాకరాశాంక ధనంజయాననం

వీతాంశుకన్వనా కిరీటకుండలం

భజామితేరాఘవవిశ్వరూపం.

మ. ధరికోదండగదాకదంబయుతమున్ దంష్ట్రాకరాళాగ్ని వి
స్ఫురదాన్యంబునువణాచేలధృతమున్ భూరిప్రభారత్నక
ర్బురమంజీరకిరీటకుండలమహాభూషోజ్జ్వలంబున్ శుభ
స్కరమారాఘవవిశ్వమూర్తికి నమస్కారంబుల్పించెదన్. ౨౬

తా॥ ధనువును గదను ధరించి దంతకాంతిచే వెలుంగు మొగం
బుకలిగి సువర్ణచేలంబుకట్టి కిరీటకుండలంబుల బెట్టుకొని యుండు రా
ముని భజించెదను. 26

శ్లో॥ కోదండమిత్తుజనిత స్మరపింఛబాణం
శంఖంరథావయవ మంకుశ పాశవేణుం.
అష్టైకరైర్నమణి ద్యుతిముద్వహంతం
ప్రద్యుమ్నకృష్ణమనిశం భజరామచంద్రం. ౨౭

చ. చెరుకువల్లెదు బాణములచే ధరియించిరదాంగవేణు పా
శరుచిరశాఙ్గముఖ్య ఘనసాధనయుక్తి మహాస్తబాహు సుం
దరహరిసీలగాత్రు బరుదర్పకుకుష్టు సువణాచేలుదా
శరధిబలాధిపు శరధి సన్నతునచ్యుతు రాముగొల్చెదన్. ౨౮

తా॥ చెరుకువల్లెదు బాణంబులచే ధరించి వేణువును శంఖపాశం
బులును గలిగి యెనిమిదిచేతులతో ప్రకాశింపుచు నుండు రామచం
ద్రుని నుతింతును. 27

శ్లో॥ సీతాలోకనతత్పరంమణినిభం వ్యాఖ్యానచిద్రాంచితం
వామేజానునితంబహస్తమనిశం వీరాసనేసంస్థితం
మూలేకల్పతలారనాదిమునిభిః బ్రహ్మాదినిస్సేవితం
ముక్తాహిరకిరీటకుండలధరం మూర్ధ్నాభిషిక్తంభజే. ౨౯

మ. విమలుగల్పక మూలసంస్థితమహా వీరాసనకానకీ
రమణీదర్శనతత్పరున్మణినిభున్ రత్నోజ్జ్వలద్భూషణుం

బ్రమదంబౌ సువిలంబహస్తువరదున్ వ్యాఖ్యానముద్రాచితున్
సుమనఃపూర్వభవాదినిరర మునిస్తోత్రున్ విభున్ గొల్పెదన్. ౨౮

తా|| సీతను చూచుట యందాసక్తికలిగి వ్యాఖ్యానముద్రా
కితుడై రత్నభూషణంబులు ధరించి మోకాలివఱకు వేలాడు చేతు
లతో నొప్పి వీరాసనంబునై చికిని కల్పతరుమూలమున బ్రహ్మాదు
లనుజి సేయ విరాజిల్లు ముని దర్శించి ధన్యుడనై తిని. 28

మూ. యద్రూప మానందకరం మునీనాం

యద్బాణమాఖండల శత్రునాశనం

యద్దైవతం సర్వజనాంతరస్థం

తత్సర్వరూపం రఘునాథమీశై.

౨౯

ఉ. ఎన్వనిమూర్ఖి యోగితతి కెప్పుడు సంతసమొందఁ దా

నెవ్వనికాండ మాసురమహేంద్ర విరోధినినాశకారణం

బెవ్వఁడు విశ్వవిశ్వగతుఁడెవ్వఁడు భక్తజనావసప్రియుం

డెవ్వీభుఁడై నరామున కహర్నిశము స్మతులాచరించెదన్. ౨౯

తా|| ఎవని రూపముచూడ మునులానందపడుదురో యెవనిబా
ణము రాక్షసనాశనకరంబో యెవనినామము సర్వజనుల హృదయంబు
నందు నుండదగినదో యారామునిగొనియాడెదను. 29

మూ. ఖశ్యామంఖగవాహనంఖరరిపుం ఖాద్యాదిభూతాత్మకం

ఖాతీతంఖగమం త్రతత్పరసదం ఖద్యోతకోట్సుజ్జ్వలం

ఖావాచ్యంఖగకేతనం ఖగతునం ఖర్వాటశృంగాలయం

ఖారార్యంచకరంధ్రవీరనిలయం రామంభజేతారకం. 30

30

మ. ఖరవై ర్విఖగవాహనున్ రవినిభున్ ఖర్వాటశృంగాలయన్
పరమార్థాంచితమం త్రతత్పురు వియద్రాజిష్ఠఖారార్య సు
స్థిరవేదాంతమయున్ విచిత్రగమనున్ శ్రీపంచభూతాత్మకున్
పరసద్యోక్తు సుషుమ్న మధ్యగతు శ్రీనాథున్ బ్రశంసించెదన్. 30

30

తా॥ ఖరుడను రాక్షసునకు శత్రుండు పక్షివాహనముగా గల
వాడును సూర్యునివలె ప్రకాశించువాడును మేఘముపోలిక నల్లనైన
వాడును పంచభూతాత్మకుండును వేదాంతమయుండునునగు రాముని
నుతించెదను. 30

మూ. వేద్యంవేదగురుంచిజనకం వేదాంతమూర్తిస్ఫుర
ద్యేదంవేదకలాపమూలమహిమా ధారాంతకందాంకురం
వేదశ్శృంగసమానశేషనయం వేదాంతవేదాత్మకం
వేదారాధితపాదపంకజమహం రామభజేతారకం. 31

శా. వేదాదారుసమస్తవేదగురునిన్ వేదాంతవేద్యుల్ లన
ద్యేదారాధితపాదపంకజయుగుల్ వేదాంతమూర్తిమహా
వేదభ్రాజితవేద్యుబ్రహ్మజనకున్ వేదాంతభావోల్లస
ద్యేదాగ్రేసరతల్పురాము మహిమాధారున్ బ్రశంసించెదన్. 32
తా॥ వేదాధారుడై వేదగురుడై బ్రహ్మకుతుండ్రియై వేదాంత
వేద్యుండ్రి వేదాంతమూర్తియగుచు వేదంబు లారాధింపఁదగినపాదం
బులతో నొప్పి వేదమహిముం డగుచు శేషశాయియగు రాముని
సేవింతును. 31

మూ. మూలాధారధనంజయస్ఫుటపటు జ్వాలాసమాలింగితం
మూర్ధన్యాంతశశాంకమండలగతం క్షీరాభిషేకప్రియం
ముక్తాశోభితమాభిభిమున్ వివరై రారాధితంభావయే
ప్రఖ్యాతైస్త్రిగుణైర్జనాధి పగణైశ్శాఖా మృగైః కవతం.
మ. ప్రకటాధారమునన్ ధనంజయశిఖా భాసప్రచాయక్రమ
స్తకపూర్ణద్విజరాజమండల సుధాస్రావాభిషేకప్రియున్
సుకళాశోభితమానివాసరమహా క్షోణీశ్వరప్రవృత్తున్
సకలాన్తుద్రిగణార్చితున్ గొలుతు భూజాతాభిభున్ రాఘవున్. 33
తా॥ మూలాధారుండును శివున కిష్టుండును సమస్త వానర

గణంబులచే, మునులచే, త్రిగుణంబులచే కొనియాడబడువాడును
నగు రాముని స్మరింతును. 32

శ్లో॥ తారాకారవిమానమధ్యనిలయుం తత్త్వత్రయారాధితం
తత్వాప్తిశ్వరయోగనిర్గుణమహాస్థిదై స్సమారాధితం
తత్సంగంతరుణేందరం శేఖరసఖం తారాంత్రయాంతగతం
తస్తస్వణాకిరీటకుండలయుగం రామంభజేతారకం. 33

శా. తారాకారవిమానమధ్యనిలయున్ దత్త్యంతయారాధితున్
సారాచారవశిష్టసిద్ధముని సంస్తవ్యాంప్రితత్సంజ్ఞకున్
దాదాద్రీశ్వరసంతతాపుబరమున్ దారాంత్రయాంతగతున్
శ్రీరామున్ మకుటాంగదాభరణ సంసేవితునిష్టాప్తిక్. 33

తా॥ తారాకారమగు విమానమధ్యమున నిలిచి తత్త్వత్రయం
బుచే నారాధింపఁబడుచు యోగులచే, సిద్ధులచే పూజింపఁబడుచు శివు
నకు స్నేహితుడై యుండు రాముని భజింతును. 33

శ్లో॥ తారంతారకమండలోపరిల నజ్ఞోతిస్ఫురత్తారకా
తీతంతత్వమసీతివాక్య మహిమాధారంతటితన్నిభం
తత్త్వజ్ఞానపవిత్రితత్త్రిభువనం తారాసనాంతర్గతం
తారాంతర్భువ మండలాబ్జరుచిరం రామంభజేతారకం. 34

శా. తారున్దారకమండలోపరి ప్రసిద్ధజ్యోతివిద్యన్నిభున్
తారాంతర్భువమండలాబ్జరుచిరున్ దారాసనాంతర్గతున్
దారాతీతునుధీపవిత్రితను నీతానాధుసత్కీర్ణ వి
స్తార్భుతత్వమసీతివాక్యమహిమా ధారుభజింతున్ మదిన్. 34

తా॥ తారకాతీతుండును, నక్షత్రమండలాతీతంబగు జ్యోతియు
తారాసనాంతర్గతుండును త్రిభువనంబులను తత్త్వజ్ఞానంబున పవిత్ర
మొనర్చినవాడును తత్వాధారుండు నగుచు వెలుంగు రామచంద్రుని
సేవ చేయుదును. 34

శ్లో॥ కస్తూరీఘనసారకుంకుమల సచ్చిందనాలంకృతం
కందర్పాధికసుందరంఘననిభం కాకుత్స్థవంశధ్వజం
కల్యాణాంబరవేష్టితంకలయా యుక్తంకళావల్లనుభం
కల్యాణాచలకాముకప్రియసఖం కల్యాణరామంభజే. 3౫

మ. శితికంఠాపుగీమదానుమిభిభృత శ్రీచందనాలంకృతుఁ
క్షీతిపుత్రసహితుఁ ఘనాఘననిభుఁ శ్రీరాముబీతాంబరుఁ
దతిసౌందర్యజీతస్మరుఁ బ్రవిలసత్కాకుత్స్థవంశధ్వజుఁ
హితవిద్యాధితురామభద్రు మదినేనెంతున్ గృహకాంక్షినై. 3౫

తా॥ కస్తూరి, మంచిగంధము, కర్పూరము వీనిని శరీరమున
నలదికొని మన్మథుని తిరస్కరించు రూపంబున నీతతో కూడి వీతాం
బరధరుండై శివునకు సఖుండఱు యొప్పు రామభద్రుని నుతింతును. 35

శ్లో॥ మజ్జేవంమదనుగ్రహం మదధిపం మద్భావనంతత్సుఖం
మత్తాంతంమమసద్గురుంమమవరం మోహాంధవిచ్ఛేదనం
మత్పుణ్యంమదనేకబాంధవజనం మజ్జేవనంమన్నిధిం
మత్సిద్ధిం మమసర్వకంమమృతం రామంభజేతారకం. 3౬

ఉ. మాకుగురుండనుగ్రహుడు మజ్జనకుండునిభుండుజీవముఁ
మాకువిమోహావరితును మత్పుణ్యకృతంబు నుఖంబుభావముఁ
మాకుసమస్తబాంధవనంబు ధనంబునుకర్మసిద్ధియుఁ
మాకుసమస్తతారకము మారఘురాము నటంచునెంచెదఁ. 3౬

తా॥ నాకు ప్రాణంబును నాకు ప్రభువును తండ్రియు గురుం
డును నాహృత్పద్మవాసియు నాపుణ్యరాశియు నానుఖహేతువును
బంధుండును ధనంబును కర్మసిద్ధియునగు రాముని గొలతును. 36

శ్లో॥ నిత్యంనీరదలోచనం నిరుపమం నీవారహూకోపమం
నిరౌఢానుభవంనిరంతరగుణం నీలాంగగోనోజ్జ్వలం
నిష్పాపంనిగమార్చితంగుణపదం నిత్యాత్మకం నిర్మలం
నిష్పుణ్యం నిఖిలం నిరంజనపదం రామంభజేతారకం.

శా. నిత్యన్నిద్దురితున్ సరోజనయనున్ నీలాంగరాగోజ్జ్వలు

న్నిత్యాత్మున్ విమలు నిరంతరగుణు నిర్భేదు నిష్పుణ్యునిన్
సత్కు మ్మత్తునిరంజనున్నిరుపము స్పర్శాత్మయోగీంద్ర సం
స్తుత్తున్నిర్గుణరాముదారకుభజింతున్ సత్కృపాకాంక్షినై. 32

తా|| నీరజలోచనంబులతో నిత్యుడై సాటిలేని వాడగుచు
నిత్యాత్ముడగుచు నిరంతరగుణుడై నిర్భేదుడై నిష్పాపత్వమున
వేదాదులచే పూజింపఁదగినవాడగు రాముని సేవింతును. 37

శ్లో|| ధ్యాయేత్వాంహృదయాంబుజే రఘువతిం విజ్ఞానదీపాంకురం

హంసోహంసః పరాదిమహి మాధారంజగన్మోహనం

హస్తాంబోజగదాబ్జచక్రసుతులం వీతాంబరంగోస్తుభం

శ్రీవత్సంపురుషోత్తమం మణినిభం రామంభజేతారకం 38

మ. హృదయాబ్జంబునగొల్చెదన్ రఘువతినోమాంబరున్నిస్సమా

నుదయాభుంధృతగోస్తుభున్ హరిజగన్మోహున్ గదాద్యాయుధుం

ద్రిదశేంద్రాంశనిభున్ మహామహిమునిన్ శ్రీవత్సవత్సఫలున్

విదితాత్మున్ పరహంసరూపుంబురుషున్ విజ్ఞానదీపాంకురున్. 39

తా|| ఓరామా ! నిన్నే హృదయంబున ధ్యానించుచున్నాను.

పరమహంసలకు పరముండవు. జగంబులను పుట్టించుచు రక్షించుచు

సశింపుచేయుచు నాధారుండవగుచు క్రీడించుచుందువు. నీవు పురుషో

త్తముడవు. నిర్గుణుండవు.

శ్లో|| సత్యజ్ఞానమనంతమచ్యుతమజం అన్యాకృతంతత్పరం

కూటస్థాదిసమస్తసాక్షిమనఘం సాక్ష్యాద్విరాటత్వదం

వేద్యంవిశ్వమయంస్వలీనభవనం స్వారాజ్య సౌఖ్యప్రదం

పూర్ణంపూర్ణతరం పురాణపురుషం రామంభజేతారకం. 39

మ. ఆరఘుంబూర్ణు ననంతసచ్యుతుని సత్యజ్ఞానమూర్తి విరా

టమవిశ్వాత్మ జగన్మయున్ వరదు కూటస్థాయీసాక్షి స్సూ

తనునవ్యాకృతు జీవనతత్పరు సుత్రామాదిభోగ వ్రతున్
ఘనునిన్ వేద్యుబురాణపూరుషున్ గాకుత్స్సనేవిం చెదన్. 38

తా|| సత్యజ్ఞానంబున ననంతుండగుచు విశ్వాత్మతతో జగన్మ
యుండై వరంబులను భక్తుల కొసంగుచు స్వారాజ్యసుఖంబుల వీడి
పితృవాక్యపరిపాలకుండగుచు పురాణపురుషుండగు రామచంద్రుని
నుతింతును. 39

మూ. రామంరాక్ష సవంశనాశనకరం రక్తాధరంరాఘవం
రక్షోరింరఘువంశవర్ధనకరం రక్తాధరంరాఘవం
రాధాయాత్మనివాసినం రవినిభం రమ్యంరమానాయకం
రంధ్రాంతర్గత శేషశాయిసమహం రామంభజేతారకం 40

మ. అమర జ్యేష్ఠికులాటవిధహను రంధ్రాంగన్ తాపీంద్రత
ల్పమహాత్మున్ బడిపూర్ణచందముఖరామున్ శ్రీరామానాయకున్
గమలాస్తోజ్జ్వలు బల్లవాధరు జగత్కలాణుశ్రీరాఘపుణ్
రమణియున్ రఘువంశదీప్తుగొలుతున్ రాధాత్మసంస్థాయినన్ 40

తా|| రాక్షస వంశనాశ కరత్వమున జగంబున కుపకరించుచు
రఘువంశమువృద్ధికి కారకుండై రాధాంతర్గతత్వమున విలాసభూతు
డగుచు శేషశాయియై సీతాపతియగు రాముని నేవించెదను. 40

మూ. తారాకారంనిఖలనిలయం తత్త్వమస్యాజ్యలక్ష్యం
శబ్దావాచ్యం త్రిగుణరహితం వ్యోమమంగుప్తమాత్రం
నిర్వాణాఖ్యం నగుణమగుణం వ్యోమరంధ్రాంతరా సం
కౌషుమ్నాంతః ప్రణవరహితం రామచంద్రంభజేహం. 40

మ. ప్రకటవ్యోమబలాంతరస్థనగుణం రామాధిపున్ లోకనా
యకుధారాకృతి ముక్తిసంజ్ఞకు సుషుమ్నాంక స్థితోంకార ప
ణన్ కరాహితునశబ్దనితుబుధులెన్నం దత్త్వమస్యాది ల
క్ష్యకులాస్థానుభజింతునిగుంణనిసం గుప్తప్రమాణున్ హరిన్. 40

తా॥ త్రిగుణరహితుండును, నిఖిలనిలయుండును, తారాకారండును శబ్దముల కవాచ్యుండును, సగుణనిర్గుణస్వరూపుండును ఓంకారమాలేనివాడును సంగుప్తప్రమాణుండునగు రామప్రభువే నాకు దిక్కు.

41

శ్లో॥ ముక్తిరూపం మునివరహృదానంద కందంముకుందం

కూటస్థాస్యం సకలవరదం సర్వచైతన్యరూపం

నాదాతీతం ప్రకృతిరహితం రామచంద్రంభజేహం.

౪౨

మ. మునిహృత్తోవకరుం బ్రధానరహితున్మోక్షాధినాథుం

తనుగూటస్థుని సర్వవిశ్వమయుంజేతనున్న మీకృత్సవం

దససర్వాత్ముముకుందులోకవరదున్నా దాంతతత్వాత్మున

త్వసమున్ రాముధరాసంతాధిపతినాదాతీతు భావించెదన్.

౪౨

తా॥ ముక్తిమూలమై మునుల హృదయంబులనుండి రక్షించుచు భక్తులకు వరంబుల నిచ్చుచు సర్వచైతన్యరూపుడైన రామ భద్రుండే నాప్రభువు.

42

శ్లో॥ నిజానందాకారనిగమతురగారాధితవదనం

పరబ్రహ్మరమ్యం పరమపదయుగం పాపహరణం

కృపాపారావారంపరమపురుషం పద్మనిలయం

భజేరామంశ్యామం ప్రకృతిరహితం నిర్గుణమహం.

౪౩

మ. పరమామ్నాయతురంగనేవిత లసత్పాదాంబుజద్వంద్యం బం

కరుహాస్థాను గృపాబ్ధినిర్గుణసమాఘ ధ్వంసరముంబరా

త్పరమంబుం బురుషోత్తరం బరుఁబరబ్రహ్మన్నిజానందు శ్రీ

హరిశ్రీరాముఁ బ్రధానవిజ్ఞితు ఘనశ్యామాంగు భావించెదన్.

౪౩

తా॥ పరబ్రహ్మరమ్యుండును పాపంబుల హరించువాడును వేదంబులచే స్తుతిచేయబడువాడును దయాసముద్రుండును పద్మనిలయుండును పరమ పురుషుండును నిర్గుణుండునగు రాముని కొలుతును.

శ్లో॥ శ్రీమద్వైకుంఠనాథంసురముని మకుటజ్యోతిత స్వర్ణపీఠం
 నీలాంగంచంద్రవక్త్రముణిమయ మకుటంబాణ కోదండహస్తం
 పద్మాక్షంపావనాశం ప్రణవమయమహారత్నసింహాసనస్థం
 శ్రీసీతావామభాగంశ్రితజనవరదంరామచంద్రంభజేహం. ౪౪

మ. తనవయికుంఠవిభుస్మణీమకుటఁగోదండాస్త్రహస్తస్సమా
 గతగీర్వాణకిరీటరత్నరుచిరా క్రాంతాంఘ్రియుగ్మస్థత
 క్రతునీలాంగశశాంశవక్త్రులనదోంకారాసనుం జానకీ
 యతుంగంజేక్షణు రాముఁబావకుహరునాద్యున్నారకుంగొల్చెదన్.

తా॥ దేవమునికోటులచే పూజింపబడుచు వైకుంఠముననుండి
 సీతాదేవి పాదంబు లొత్తుచుండ శేషశయ్యపై పరుండి భక్తుల పాపం
 బుల నశింపజేయుచు వరంబుల నొసంగుచు రత్నసింహాసనమునగూరు
 చుండు రామునే సదా వేడెదను. 44

శ్లో॥ సాకేతేమణిమంటచేసురతరు ప్రాంతేవిమానాంతరే
 వద్దేచాప్తదళోజ్జ్వలేనుత మహాసాధే సుధామాన్వితే
 సఖ్యంసూర్యజరావణానుజమరుత్పత్రానుజై స్సేనితం
 మధ్యేవానవనీలకోమలనిభం రామంభజేతారకం. ౪౫

మ. ప్రకటాయోధ్యను కల్పమూలమున హర్ష్యంబందువిబ్రజపు
 ష్పకమధ్యాప్తదళాబ్జచుధ్యమున భాన్వదేహమందున్నర
 ప్రకరంబుల్ రవిపుత్రముఖ్యులనుజుల్ భావింపఁదన్నధ్యమం
 దకలంకుండగునీలరత్నవిభు రామాధీశుఁబ్రార్థించెదన్. ౪౫

తా॥ అయోధ్యలో మణివికారమండపమున నొకమేడలో దేవ
 తలును నుగ్రీవాది వానరులును చుట్టును గొలిచియుండ నామధ్య
 రత్నకుండలాదుల ధరించియుండు రాముని శరణు వేడెదను. 45

శ్లో॥ హృదయకుహరమధ్యేజ్యోతితస్మంత్రసారం
 నిగమ్యమయనుగమ్యంవేదశాస్త్రైరచింత్యం

హరిహరి విధివంద్యంతంసమంత్రంతరస్థం
దశరథసుతమితై దయివతందేవతానాం.

౪౬

మ. హరిభగ్నాబ్జభవాదివంద్య హృదయాబ్జాభ్యంతరజ్యోతి సు
స్థిరమంత్రప్రకటార్థసారతరు రాజీక్షుశాస్త్రాగమ
స్ఫురదాకాయుయచింత్యువేదమయు సంపూర్ణస్వచ్ఛోగమ్యవే
మరురామప్రభుదేవదేవుగొలుతున్న మంత్రంతరాంతర్గతున్. ౪౬

తా॥ వేదశాస్త్రంబులకు లొంగక హరిహరబ్రహ్మదులచే ను
లింపబడుచు మునుల హృదయపద్మంబుల దాగియుండి దేవతలకు
దేవుడై సత్యరూపుడైన రామచంద్రునే యాశ్రయింతును. 46

శ్లో॥ దేవేంద్రనీలనవమేఘ వినిర్జితాంగం
పూర్ణేందు బింబవదనంశరచాప హస్తం
సీతానమేతమనిశం శరణంశరణ్యం
చేతోమదీయమభివాంఛతి రామచంద్రం.

౪౭

మ. హరినీలోత్పల మేఘసంపద మహారాంగుంధరాపుత్రికా
పరుగోదండశరోజ్వలోత్కరపరుం భద్రాసనాసీనుదా
శరధి బూర్ణశశాంకబింబవద స్సర్వాత్ము శ్రీరాము శ్రీ
కరభక్తాంగణ కల్పకంబుమనమాకాంక్షించినేవింపుమా. ౪౭

తా॥ ఇంద్రనీలమాణిక్యములవంటి శరీరము, పూర్ణచంద్రుని
వంటి మొగంబును కలిగి చేత ధనువునుంచుకొని శరణన్న శత్రువుల
గూడ రక్షించుచు నుండు రామచంద్రుని నుతించును. 47

శ్లో॥ ఓతప్లోతసమస్తవస్తునిచయం ఓంకారబీజాక్షరం
ఓంకారప్రకృతీషడక్షరహితం ఓంకారకందాంకురం
ఓంకారస్ఫుర ధూర్ధవస్తుపరిధిం ఓంకారయారాధితం
ఓంకారోజ్వలనీంహవీతనిలయం రామంభజేతారకం.

౪౮

తా. ఓంకారప్రకృతీ షడక్షరహితున్నా కారకందాంకు
నోంకారస్ఫుటభూర్భువస్సుపరిధు న్మోఘత్రయారాధిత్వం

నోన్కారజ్వలసింహవీరనిలయు నోన్కారబీజాంకురున్
లంకేశాంతకుసర్వగున్ రఘువరున్ లక్ష్మీశుభావించెడన్. ౪౮

తా॥ ఓరామా ! నీవు ప్రణవాకారుండవు. పడతరహితుం
డవు. ఓఘత్రయారాధి తుండవు. రావణాంతకుండవు. సర్వగురుండవు.
రఘువరుండవు. నిన్నే భావించును. 48

శ్లో॥ సాకేతేధవళే సురద్రుమతలే సాధేనిమానాంతరే
అదితాంతసమస్తవర్ణ కమలే దివ్యేమృగేంద్రాసనే
ఓంకారోజ్వలకణికే సురసరిన్మధ్యే సదేవాంతరే
వ్యాసాద్యాదిమునీశ్వరాద్యభినుతం రామంభజే తారకం ౪౯

మ. స్థిరమైనిర్మలమా మనస్సరసినా దితాంతవర్ణాబ్ధి
స్ఫురితోంకారవిశుద్ధకర్ణకజడిశుల్ గొల్వసాకేతమ
స్ఫురిమధ్యంబునఁ గల్పమూలమునభానుస్ఫూర్తి సాధంబుం
జరమాపుష్పజ మధ్యవీరలసితు స్త్రిరాముగీర్తిచెడన్. ౪౯

తా॥ అయోధ్యలో మందార వృక్షమూలమున నొకమహా
సాధంబున విమానాంతరమున గంగానదిమధ్య వ్యాసాదులచే నుతింప
బడు రాముని సేవించును. 49

మూ. కోదండదీక్షాగురుమాదిమూలం

గుణాశ్రయం చందనకుంకుమాంకం

సలక్ష్మణం సర్వజనాంతరస్థం

పరాత్పరంరామమహం నమామి. ౫౦

చ. ధరణీజారుచచర్చచందన లసత్కాశ్మీరజన్మాంకిత
స్ఫురదత్కున్నతవక్షుసర్వగు జగన్మూలానుకూలుంబరా
త్పరువునమిత్రియం గుణాశ్రయహరిం భక్తార్తిసంహారకుం
గురుకారుణ్య పయోధిరాముఁగొలుతుం కోదండదీక్షాగురున్. ౫౦

తా॥ ధనుర్విద్యాగురుండును, గుణాశ్రయండును చందనకుం

కుమధారియు సర్వజనాంతర్యామియు లక్షణసహితుండును పరాత్పరుండునునగు రామభజనమే చేసెదను. 51

శ్లో॥ మూలాధారసరోరుహేహుతవహస్థానేత్రికోణాంతరే
కంజేకుండలికానుష్టుప్తిపటలీవాసాంతవర్ణశ్రయే
బాలార్కప్రతిమావరాభయకం పాశాంకుశాలంకృతం
భూతత్వాశ్రయమాదిపూరుషమజం రామంభజేతారకం. ౫౧

మ. అరయన్ గుండ నుష్టుప్తికాలితవాసాంతక్షవ్యాస్తభా
సురమాకంజత్రికోణమధ్యమమున న్సుక్రస్థలింబాలభా
స్కరసందిపీతుభూలసంశయవిరాజత్పాశ ముఖ్యాస్త్రసు
స్థిరువిద్వేషి హరుం బరాత్పరునజన్యైరామునేనించెదన్. ౫౧

తా॥ పద్మత్రికోణమధ్యమున శుక్రస్థలమందు బాలభాస్కరుని
రీతి విరాజిల్లుచు పాశాంకుశాలంకృతుండై పరాత్పరుండగు రామ
ప్రభునే నమ్మితిని. 51

శ్లో॥ స్వాధిష్ఠానసరోరుహే ప్రనిలసద్బాలాంత వర్ణశ్రయం
బ్రహ్మగ్రంథిముహూన్నతేకరతలే శ్రీకుండికామాలికాం
వీరేరత్ననిభం వరాభయకరం వాణీయుతంబిభ్రతం
సాధమనస్యమంగళకరం రామంభజేతారకం. ౫౨

మ. స్థిరమైనట్టిబలాంతవర్ద దళస్వాధిష్ఠానకగ్రంథికా
కరునత్కుండికమాలికున్సుజనతా కల్యాణముద్రోజ్వలు
న్వరతామ్రాకృతివై రిసాధ్వనకరున్వాణీయుతుందారకుం
బరుశ్రీరాముగుణాభిరాముమది సంభావించినేవించెదన్. ౫౨

తా॥ స్థిరమయిన స్వాధిష్ఠానసరోరుహమున బ్రహ్మగ్రంథిచే
మహూన్నతంబగు కరతలంబున రత్నవీరమున నుండు పరాత్పరుని
నారామని భజింతును. 52

శ్లో॥ దాపాంత్యక్షరపంకజేదశదళే మాణిక్యసంపూరితే
 విష్ణుగ్రంధిమయేవరాభయకరం ఆశంఖచక్రాన్వితం
 మార్తాండద్యుతిమంజునాభమతులం పీతాంబరంగౌస్తుభం
 సర్వసర్వగమిందిరాసహచరం రామంభజేతారకం. ౫౩

మే. ఘనమైనట్టిదాపవర్ణదళ యుక్తంబై హరిగ్రంధితం
 బనజర్వామణిపూరచక్రమున కంజాతోజ్జ్వలు రాముఁగాం
 చనచేలు రిపుజైత్రుదారకుబరుస్సర్వాత్ముజక్రాబజా
 స్తునిలక్ష్మీయుతుబద్ధనాభభజయింతు గౌస్తుభోద్భాసితుఁ. ౫౩

తా॥ ఘనమా మణిపూరచక్రంబున కాంతించుచు బంగారు
 వేలంబు కట్టి శత్రునాశనకరుండగుచు గౌస్తుభంబును ధరియించి మిం
 చిన రఘురాముని స్మరింతును. 53

మూ. హృత్పద్మేనిలయార్కకోటిసదృశం కంఠాంతవర్ణోజ్జ్వలే
 ప్రాణాంతప్రణవాంతరే ప్రవిలసదోర్బాణపీఠాంతరే
 సూర్యహంసమయేనదాశివపతం కోదండదీక్షాగురుం
 వాసామోక్షరమాసమేతమనిశం రామంభజేతారకం. ౫౪

మ. సరగన్ భవ్యకరాంతవర్ణసహితుం బ్రాణానిహంకారను
 స్థిరుచాయాధిపహంసరూపునిలయాదిత్యాయతోద్భాసి వి
 స్ఫురితోద్బాణవసత్పదాశివసురూపు న్మోక్షలక్ష్మీయుతుఁ
 గురుభక్తింభజయింతుగాతమహా కోదండదీక్షాగురుఁ. ౫౪

తా॥ ధనుర్విద్యాగురుండును ప్రళయార్కకోటిసమానుండును
 ప్రాణాంతస్థాకారసహితుండును హంసరూపుండును సదాశివరూపుం
 ఁను మోహలక్ష్మీయుతుండునగు రాముని శరణువేడెదను. 54

మూ. సాక్షాత్పొడశదివ్యపత్రకమలే జీవాత్మసంస్థాపితే
 రుద్రగ్రంధిమయేనునోన్మనిషధే జాలాంధ్రపీఠాంతరే

శుభ్రజ్యోతిమయంశరీరసహితం సంస్థం సుధాశీతలం

శబ్దబ్రహ్మనివాసభూతవదనం రామంభజేతారకం.

౫౫

మ. తనరన్నోడశవద్మపత్రమున రుద్రగ్రంధితంబై మనో

స్థనిమార్గంబునజీవనస్థలిని మాన్యంబై నజాలాంద్రపీ

ఠినిశబ్దాహ్వాము బ్రహ్మకూటమున మేఘజ్యోతిరూపంబునం

ఘనతంజెన్నగు రాముదారనుసమగ్రానుగ్రాహునుం గొల్పెడన్.

తా॥ షోడశవద్మపత్రంబున రుద్రగ్రంధితంబయి జీవాత్మస్థాపితం
బయి పరిశుభ్రజ్యోతిమయంబును సుధాశీతలంబును శబ్దబ్రహ్మనివాస
భూతంబును నగు రామచంద్రునే సేవింతును.

55

మూ. భ్రామధ్యేనిగమాగమోజ్జ్వలపదే చంద్రే త్రిమార్గాంతరే

నిర్దవంద్యేనిఖలార్ద తత్త్వవిలసత్సుజ్జ్వలసుఖమ్నాన్ముఖే

ఆసీనం ప్రశయాంకభాసురవరం జ్యోతిస్వరూపాత్మకం

కణ్ణానాంచితమోక్షలక్ష్మీసహితం రామంభజేతారకం.

౫౬

మ. శ్రుతిమార్గంబునదైవదాంతరమునం భ్రామధ్యమందున్ సము

న్నతభావ్యత్సకలార్థతత్త్వగ సుఖమ్నాస్థానసంస్థానుశో

భితకల్పగుణతేజమోక్షశమలా ప్రేమాన్వితుందాంరకుం

ద్యుతిమంతుం భయవర్జితున్ హరివరంజ్యోతిం భజింతున్ మదిన్.

తా॥ వేదశాస్త్రోజ్జ్వలప్రదంబయిన భ్రామధ్యంబున ప్రశయా
న్ముఖి పగిది భాసిల్లుచు జ్యోతిస్వరూపంబుననుండు హరి వరంజ్యోతి
యై వెలుగు రాముని భజింతును.

56

మూ. శీర్షాంభోరుహాకర్ణి కేనిరుపమే శ్రీషోడశాంతేశశి

ప్రఖ్యాతామృతవార్దివీచిలహరీ నిర్వాణవీథాంతరే

శబ్దబ్రహ్మపరం చరాచరగురుం తేజఃవరంశాశ్వతం

సత్యాసత్యమగోచరంహృదినదా సీతాసమేతంభజే.

౫౭

మ. అలశ్శీర్షాంబుజకర్ణి తస్థుబరిపూర్ణాబ్జామృతాంభోధివీ
 చిలసన్మోక్షమహాసనాంతరమునం జెల్వోందునీతాసము
 జ్వలుతేజఃపరునింజరాచరగురుస్సత్యామృతున్నాతుం
 బలభిన్నీలునగోచరుండలతు శబ్దబ్రహ్మవాచాధికున్

౫౭

తా॥ నిరుపమానంబును, శీర్షాంబుజకర్ణి కంబును శశిప్రఖ్యాతం
 బగునమృతవీచికల నిర్వాహపీఠాంతరంబున చరాచరస్వరూపంబునను
 శాశ్వతండును నగోచరుండును నగురాముని దలంతును.

57

శ్లో॥ సాకేతేరవికోటిసన్నిభమహా హర్యేస్సుసింహాసనే
 నానారత్ననిర్మితేమునిజనా కీర్ణేనదానందనే
 దేవాధీశ్వరపంకజేనవసితం వామాంకనీతోజ్వలం
 దేవేంద్రోపలనీలకోమలనిభం రామంభజేతారకం.

౫౮

మ. తన ప్రోలం గమలాప్తకోటి విలసత్సౌధాంతరానందదా
 నవవీనోజ్వలరత్నవీరమున నామ్నాయేశ్వతా భ్యాంతరం
 బునజెల్వోందిన శక్రనీలనిభు రాముంజానకీయుక్తుగాం
 చనమంజీరకిరీటుకుండలవిరాట ద్భూషణుం గొల్చెదన్.

౫౯

తా॥ అయోధ్యలో కోటిసూర్యప్రభావిలసితసౌధంబునసింహా
 సనంబున నానారత్ననిర్మితంబై మునిజనాకీర్ణంబైన సంతరంబున వసిం
 చుచు జానకీయుక్తుండగు రాముని గొల్చెదను.

58

శ్లో॥ సాకేతేనగరేనమస్తసుఖదే హర్యేందుకోటిద్యుతే
 సత్తత్రగహవంక్తిలగ్నుశిఖరే చాంతర్యపంకేరుహే
 వాల్మీకాత్రిపరాశరాసుమునిభి స్సంసేవ్యమానంస్థితం
 నీతాలంకృతవామభాగమనిశం రామంభజేతారకం.

౬౦

మ. తనయూరంశరదిందుకోటినిభమై తారాగ్రహక్రాంతశ్శృం
 గనితాంతోన్నతమైన సౌధమున సౌఖ్యంబౌతదంతస్థన

దవ్వనజంబుందుబరాశరాతిప భృగుదూర్వాసాదులుంగొల్వభు
తసయాసంయుతుడై నరామవిభునిం దాసుండనై కొల్చెదన్. ౫౯

తా|| సాకేతనగరంబున శరదందుకోటినిభంబయి నక్షత్రపంక్తి
సంఘ శిఖరములుకల గృహంబులో సుఖం బగుశయ్యపై వాల్మీకాది
మహామునులచే నేవింపబడుచు నీతాదేవితో నుండు రాముని
నుతింతును. 59

శ్లో|| వందేరామమనాదిపూరుషమజం వందేరమానాయకం

వందేహరకిరీటకుండలధరం వందేంద్రసీలద్యుతిం

వందేచాపకదంబకోజ్జ్వలకరం వందేజగన్మంగళం

వందేపంక్తిరథాత్మజంమమగురుం వందేనదారాఘవం. ౬౦

మ. కమలానాథుననాదిపూరుష జగత్కల్యాణుగోదండ ది

వ్యమహాస్త్రిజ్వలుహరకుండలకిరీటాలంకృతు నిర్దజ్జరేం

ద్రుమశిశోభితగాత్రమద్గురునజున్ రాముండశస్యందనో

త్రమపుత్రుంసుచరిత్రమద్భద్రయ మధ్యంబందుభావించెదన్. ౬౦

తా|| ఆదిపురుషుండును రమాపతియును హరకిరీటకుండలధరుం
డును నజుండును యింద్రసీల ద్యుతికలవాడును హస్తమున ధనువుండిన
వాడును జగంబులకు శుభంబులనిచ్చువాడును దశరథపుత్రుండును
గు రామునకు నమస్కరించెదను. 60

శ్లో|| వందేశౌనకగౌతమాద్యభినుతం వందేఘనశ్యామలం

వందేతారకవీరగాఢ్యనిలయం వందేజగన్నాయకం

వందేభక్తజనాఘదేవవిటపం వందేధనుర్వల్లభం

వందేతప్రమనీతివాక్యజనకం వందేనదారాఘవం. ౬౧

మ. పరునిందత్వమనీతివాక్యజనకుం భత్తామనోరాక హుం
మరుచిందారకవీరపద్మనిలయం యుత్రామనీలోజ్వలుం

సరసురగౌతమశౌవకాద్యభిమతుం సర్వేశ్వరుంజానకీ

వరుగోదండగురు స్సరారివారు భావంబందు సేవించెదఁ. ౬౦

తా॥ శౌనకగౌతమాదిమునులచే కీర్తింపబడువాడును తారక
వీతమధ్య నిలిచియుండు జగన్నాయకుండును భక్తులకు కల్పకంబును
ధనుర్విద్యాతిశయండును నగు రామచంద్రునికి నమస్కారములు. 61

శ్లో॥ వందేసూర్యశశాంకలోచనయుగం వందేజగత్పావనం

వందేప్రసహసత్రపద్మనిలయం వందేపురారిప్రియం

వందేరాక్షసవంశనాశనకరం వందేసుధాశీతలం

వందేదేవకపీండ్రకోటివిమతం వందేసదారాఘవం. ౬౧

మ. హరమిత్రున్ రవిచంద్రనేత్రుదితి పుత్రారణ్యదావాగ్నినిర్జ

రశాఖామృగసేవితాంప్రియగు శ్రీరాముంసుధాశీతలం

ధరణీనాథుసహస్రపత్రకమలస్థానం జగత్పావనం

బరమాత్మం రఘురాముచంద్రమది సంభావించిసేవించెదఁ. ౬౨

తా॥ సూర్యచంద్రనేత్రుండును జగత్పావనండును శివునకు స్నే
హితుండును రాక్షసవంశనాశకరుండును నమృతమువలె చల్లనివా
డును దేవవానరకోటిచే వినుతుండునునగు రఘురాముని సేవించును. 62

శ్లో॥ వందేసాగరగర్వభంగవిశిఖం వందేజగజ్జీవనం

వందేకౌశికయాగరక్షణకరం వందేగురూణాంగురం

వందేబాణశరాసనోజ్జ్వలకరం వందేజటావల్కం

వందేలక్ష్మణభూమిజాన్వితకరం వందేసదారాఘవం. ౬3

మ. శరచాపోజ్జ్వలహస్తలక్ష్మణధరా సత్పుత్రికాయుక్తు సా

గరగర్వాపహశౌర్యధుర్యుననఘం గాధేయయజ్ఞావనం

న్వరమం దేశిక దేశికుం ధృతజటావల్కుం జగజ్జీవను

గరుణాంభోనిధి రామచంద్రునియతిం గాంక్షించి సేవించెదఁ. ౬3

తా॥ బాణంబుచే సముద్రము గర్వముడంచినవాడును జగదా
ధారుండును విశ్వామిత్రయాగరక్షకుండును గురులకు గురుండును
జటావల్కలధారియు సీతాలక్ష్మణసహితుండునగు రామునికి సదా
మొక్కుదును.

63

శ్లో॥ వందేపాండురపుండరీకనయనం వందేందుబింబాననం

వందేకంబుగళంకరాబ్జయుగళం వందేలలామోజ్జ్వలం

వందేపీతదుకూలమంబుదనిభం వందేజగన్మోహనం

వందేకారణమానుషోజ్జ్వలతనుం వందేసదారాఘవం

౬౪

మ. సితకంజేక్షణహస్తిహస్తకరు రాజేవారిబింబాస్యభా

సితప్రావృద్ధనవర్ణగాంచనలనచ్చేలు స్ఫుశీలుంబుభా

ర్చిత్రుని గారణదేహుగంబు గళుధాత్రీపుం జగన్మోహనుం

ధృతమాణిక్యలలామురామవిభునెంతుం దత్కృపాకాంక్షీనై.

౬౪

తా॥ తెల్లతామరలవంటి కన్నులును చంద్రబింబమువంటి

మొగంబును శంఖమురీతినుండు కంఠంబును పద్మములపోల్కినుండు

చేతులును పీతాంబరధరుండును జగన్మోహనకరుండును కారణాంతరం

బుల మనుష్యరూపమును ధరించినవాడైన రామున కిదే వందనము.

శ్లో॥ వందేనీలనోజకోమలరుచిం వందేజగద్వందితం

వందేసూర్యకులాభిక్వాస్తుభమణిం వందేసురారాధితం

వందేపాతకపంచకప్రహరణం వందేజగత్కారణం

వందేవింశతిపంచతత్వరహితం వందేసదారాఘవం

౬౫

మ. వరసీలోత్పలకోమలాంగుద్రిజగద్వంద్యజగత్కారణ

స్సరసీజాప్తకులాభిక్వాస్తుభమణి స్సర్వాత్మదేవార్చిత

స్వరదుం బంచమహాఘనాశకుగృపా వార్ధింబరుందైత్య సం

హారషడ్వింశతితత్వభాసితుని రామాధీశునేని చెదన్.

౬౫

తా॥ నల్లకలువవంటి కాంతియు జగంబులచే నమస్కరింప దగిన ప్రతిభయు సూర్యకులంబున కలంకారంబును దేవపూజితదేశంబును కలిగి దయాసముద్రుండయిన రామప్రభునకు మొక్కుచున్నాను.

శ్లో॥ వందేసాధకవర్గకల్పక తరుం వందే త్రిమూర్త్యాత్మకం
వందేనాదలయాంతకస్థలగతం వందే త్రివగ్యాత్మకం
వందేరాగవిహీనచిత్తసులభం వందేసభానాయకం
వందేపూర్ణదయామృతార్ణవమహం వందేనదారాఘవం. ౬౬

మ. పరదుకసాధకవర్గకల్పకతరుక భవ్యుద్రిమూర్త్యాత్మకుక
సరసుకనాదలయాంతకస్థలగతున్ శాంతుక ద్రివగ్యాత్మకుకన్
గురునంపూర్ణదయామృతాభిరహితాంగుక సత్సభానాథు సు
స్థితునిక రాగవిహీనచిత్తసులభుక శ్రీరామునేవించెదక. ౬౬

తా॥ సాధులకు కల్పవృక్షంబును, త్రిమూర్త్యాత్మకంబును, సరసంబును శాంతంబును కలిగి రాగహీనులకు సులభముగా గోచరించుచు సత్యభామానాథుండయిన శ్రీరామునికి నమస్కారము. 66

మూ. వందేసాత్త్వికతత్త్వముద్రితతనుం వందేసభానాయకం
వందేచారు చతుర్భుజామణినిభం వందేషడంబస్థితం
వందేబ్రహ్మపిపీలికాదినిలయం వందేవిరాడ్విగ్రహం
వందేపన్నగతల్పశాయిసమహం వందేనదారాఘవం. ౬౭

మ. పరుసీలాంగుషడంబరస్థితం జతుర్భావహనుధాదాయకుక
సరసున్ సాత్త్వికతత్త్వముద్రితతనుం సర్వస్విరాడ్విగ్రహుక
బరమేష్ట్యాదిపిపీలికాంతనిలయుక నాంగేంద్రపర్యంక ని
ర్జరబృందారక శీలురాఘవ పరబ్రహ్మంబు నేవించెదక. ౬౭

తా॥ సాత్త్వికతత్త్వంబుచే ముద్రింపఁబడిన తనువు కలిగి షడంబరస్థితుండును విరాడ్విగ్రహుండును సర్వజీవులందుండు వాడును నగు రామునికి వందనము.

మూ. అయోధ్యాపురమంటచే స్ఫురితసింహావీరిస్థితం
 వశష్టమునిగౌతమై భృగగుశుకాదినంసేవితం
 దినేశసుతరావణసుజనహూదరాద్యామృతం
 భజామిరఘునందనం ప్రణవభీషసారాత్మకం.

౬౮

మ. ప్రకటాయోధ్యసురత్నమంటపమునక భద్రాసనాసీనుండై
 యకలంకుల్ శుకగౌతమభృగువసిష్ఠాదుల్ దినేశాత్మపు
 త్రకముఖ్యుల్ దశకంఠసోదరుడు భ్రాతృగౌల్వినోంకారబీ
 జకసారాత్మకుడైన శ్రీజనకజాజాని బ్రశంసించెదక.

౬౯

తా॥ వశిష్టగౌతమాదులచే వినుతింపబడుచు నయోధ్యా
 పురంబున సువర్ణమంటపమున భద్రసింహాసనంబున తమ్ములు గౌల్వి
 నుండు రాచుని భజింతును.

68

మూ. విల్లోలమణిమండలం విమలచంద్రబింబాననం
 విఖండితదశాననంవితతచాపబాణోజ్జ్వలం
 విమోహితజగత్త్రయం వికచపద్మవత్త్రేక్షణం
 విభీషణసురక్షీతం విజయరామమీశేహరిం.

౭౦

మ. అనుపమరత్నకుండల దశాననకంఠవిలుంకనుకశరా
 సనశరధారణున్ వికచ సారసపత్రవిశాలనేత్రున
 న్మునిసుతుపూర్ణచంద్రముఖు మోహితపద్మవసత్త్రయున్ జనా
 ర్దనునివిభీషణావసుని రాఘవునెంతు హృదంతరంబునన్.

౭౧

తా॥ చలించు మణిభూషణులును వికసించిన పద్మంబులవంటి
 కన్నులును కలిగి చంద్రబింబము వంటిమొగంబుతో నొప్పి రావణుని
 నాశన మొనర్చిన ధనువు హస్తయున మెరయ విభీషణుని రక్షించిన
 రాముని నామది నెంతును.

69

మూ. చలత్కనక కుండలోల్లసిత దివ్యగండఫలం
 చరాచరజగన్మయంచరణ పద్మగంగాశ్రయం

చతుర్విధఫలప్రదం చరమపీఠమధ్యస్థితం

చిదంశమఖిలాన్నదం దశరథాత్మజంచితయే

20

చ. ఘనతరకుండలోల్లసిత గండయుగున్ నిజపాదపద్మ సం

జనితసురావగుంజరమసౌజ్ఞ కపీఠనివాసితుంబరా

త్మునిసచరాచరాత్మకు జతుర్విధసిత్ఫలదున్ జిదంశురా

మునిసఖిలాన్నదుభవన మాహనుదాశరథిన్ భజించెదన్.

20

తా॥ బంగారుకుండలము చలింప తేజరిల్లు గండస్థలంబులు

కలిగి చరాచరమయుండై గంగ తాండవమాడు పాదంబులతో ననేక

విధంబులగు ఫలంబుల భక్తుల కొసంగుచుండు రామభద్రుడే నాకు

దిక్కు.

70

మూ. సనందనమునిప్రియం సకలవర్ణవేదాత్మకం

సమస్తనిగమాగమాస్ఫురిత తత్వసింహాసనం

సహస్రనయనాంబుజా ద్యమరబృందసంసేవితం

సమష్టిపురవల్లభం దశరథాత్మజం చితయే.

20

చ. సనకసనందనాదిముని సత్తమనత్క్రియారాఘవున్ సనా

తనునిగమాగమాస్ఫురిత తత్వమృగేంద్రమహాసనస్థ స

న్మునిమఖివాదినిర్జరసమూహ సమర్చితువాగమాత్ము పా

వనచరితున్ సమష్టిపురదల్లభ దాశరథిన్ భజించెదన్.

20

తా॥ సనకసనందనాది మునుల కిఘండును సమస్తశాస్త్రంబు

లచే నుతింపదగిన తత్వసింహాసనంబుకలవాడును నింద్రాదిదేవతలచే

కొలువబడువాడును నగు దశరథపుత్రుని నామది గొలిచెదను.

71

మూ. అనర్ఘమణిపూరకోల్లసిత దివ్యతేజఃపరం

అనాహతసరోరుహం స్ఫురితహంసనాదాన్వితం

అనంతదశపంకజం స్ఫుటమృగాంకబింబామృతం

ప్లుతాంగమఖిలాన్నదం దశరథాత్మజంచితయే.

29

చ. అనుపమనూత్నతరత్నలన దద్భుతతేజననాహతాంబర

జ్జనవరహంసనాదయుతుశౌరి నసంతదళాబ్జచంద్ర బిం

ధాబసవసుప్లుతాంగుఃపరమం బఖిలాస్పదునాజియగ్ర నం

దనురఘురామచంద్రు వసతారకనాముమదిన్ భజించెదన్. 22

తా|| విలువగల రత్నములచే కాంతించు దివ్యదేహుండును
ననాహితసరోరుహుండును హంసనాదాన్నితుండును నఖిలాస్పదుం
డునునగు రామునాశ్రయించెద.

72

శ్లో|| జాగ్రత్స్వప్నసుఖప్తికాలవిలసత్తత్త్వాత్మచిన్మాత్రకం

చైతన్యాత్మక మాదిపాపరహితం భూమ్యాదితన్మాత్రకం

శాంభవ్యాదిసమస్తయోగకుళకం సాంఖ్యాదితత్త్వాత్పరం

శబ్దవాచ్యమహంసమామితతం వ్యుత్పత్తినాశాత్పరం. 23

శా. గరిమన్ శాంభవిముఖ్యయోగయుతు జాగ్రత్స్వప్నసుప్తంబులం

దురుతత్త్వాత్మకజాత్యుబాపహరు నాదున్ పంచభూతాత్మకున్

బరునుత్పత్తినాశవర్జితుని శంభుత్సేవనాత్మంబరా

త్పరుసాంఖ్యాదిసమస్తతత్త్వవరునిన్ ధ్యానింతుశ్రీరామునిన్. 23

తా|| చైతన్యస్వరూపుండును జాగ్రత్స్వప్న సుఖప్త్యవస్థలందు
తత్వస్వరూపుండును పాపహరుండును పంచభూతాత్మకరూపుండును
సుత్పత్తినాశంబులులేనివాడును సాంఖ్యాదియోగబలుండును నగురాము
నాశ్రయించును.

73

శ్లో|| ధ్యాయేత్వాంసపవిత్రమస్ఫుటతనుం బహులనన్మేచకం

నాసారంజితమాక్తికం పరిలసత్ప్రేతాంబరంగాన్తుభం

వేణ్యాకంబురథాంగపాశసరిఘా ప్రాప్తేక్షుచాపశుగం

శ్రీరామం నవమన్మథాధిపమహం షట్కణచక్రస్థితం. 24

మ. ప్రణుతింతున్ సపవిత్రమస్ఫుటతనున్ బహులన్మేచకున్

గణిపాశేక్షుధచక్రరాజ్జ శరవేణప్రాసముఖ్యాస్తుని

ర్ణణవట్కణసరోజనానుబరిపూర్ణన్ నాసికామాక్తికున్
మణిభూషన్ నవమన్మథాధిపతి రామస్వామి పీతాంబరున్. 28

తా॥ కొత్తపగడమువంటి తనువును బాహువులచే విరాజిల్లు
దేహుండును ముక్కున మాణిక్యముకలవాడును పీతాంబరధరుండును
నిర్గుణుండును మణిభూషణుండునునగు రామప్రభుని నుతింతును. 74

శ్లో॥ సాకేతేనగరేనమస్తవహిమాధారేజగన్మోహనం
రత్నస్తంభసహస్రమంటప మహాసింహాసనేసాంబుజే
విశ్వామిత్ర వసిష్ఠ గౌతమ శుక వ్యాసాదిభిర్నానిభిః
ధ్యేయంలక్ష్మణలోకపాలనహితం సీతాసమేతంభజే. 2౫

మ. తతసాకేతురీవరంబునను రత్నస్తంభ సాహస్రభా
సితసాధంబున భద్రవీరమున రాజీవాసనాసీను సు
పత్రగాధేయ వసిష్ఠ గౌతమ శుకవ్యాసాదిభావున్ సతీ
యుతుదిక్పాలక లక్ష్మణాన్విత సముద్యోగున్ జగన్మోహనుఁ
వితతోద్యన్మహిమున్ రమూద్యహుని సేవింతు గృహంక్షిన్. 2౫

తా॥ సాకేతనగరంబున వేయిరత్నస్తంభంబులతో నొప్పు మే
డపై భద్రవీరమున రాజీవాసనంబున గౌతమాదులు పూజింప దిగ్బా
లకులతోను లక్ష్మణుతోను భార్యతోనునున్న రాముని సేవింతును.

శ్లో॥ ఏకాంతేకమలేజలేవికసితే చంద్రీకృతస్థాపితే
స్థానేతారకమంటపేతనుబిల వ్యాప్తేసుధామంటపే
అబ్రార్కానలమండలోపరిమహా శ్రీప్రక్షళితేనదా
నాదాంతేజనకాత్మజా నివృతమహం రామంభజేతారకం. 2౬

ఉ. తారకమంటపంబున సుధాగృహమందు రహస్యలీల ని
పారగృహనుభాస్కరనిశాధిప మండలి పై ని సత్కళా
పూర్ణశశాంకనిర్గళిత భూరిసుధాపుతనాద వీరినీ
తారమణీసమేతుండగు చాళరథిన్ రఘువీరునెన్నెదన్. 2౬

తా|| రహస్యప్రదేశంబున సుధాగృహంబునందు తారకమండ
పమున సూర్యచంద్రాగ్నిమండలములపై సీతాసమేతంబుగనుండు
రామభద్రుని నిరంతర మేను స్మరింతును. 76

మూ. నాకేతేమణిమంటపేనురతరు ప్రాంతేష్టవర్ణోల్లస
త్పత్రే తారకకర్ణి కేప్రవిలనత్కల్పసూనాంచితే
పద్మేవేదచతుష్కమండలసితే నాదాంతరయ్యాతలే
తంసేవేధ్రువమండలేందునిగళే పియ్యూషధారాప్లుతం. 22

మ. తనప్రోల్ మణికుటిమస్థలనత్సంతానభూజాంతికం
బుననష్టాక్షరపత్రవేదలలితాం భోజంబునం దారకం
బనుతత్కర్ణి క కల్పబుష్పయుతునా దాంతోరుపర్యంకుమే
ధనుగొల్తుఁ ధ్రువమండలోద్భవసుధా ధారాప్లుతున్ తారకున్. 22

తా|| తనపట్టణంబున కల్పవృక్షంబు మొదట మణిమండపమున
సష్టాక్షరపద్మపత్రంబులచే లలితంబగు స్థానంబున నాదాంతమగు
శయ్యపై ధ్రువమండలమందు పుట్టిన సుధాధారచే ప్లుతంబగుచోట
నుండు రాముని నదా నేను గొలిచెదను. 77

మూ. ధ్యాయే శాంతవిమండలేందుదవళే పద్మేనిషణ్ణంహరిం
న్వేత్తాభంకరశంఖచక్రలలితం పీతాంబరం గౌస్తుభం
న్వేర్ణశ్శ్రేణునఖాలకంలలనయా ముక్తంకిరీటాంగదం
హారాలంకృతవక్షసంపదయుగం శ్రీపాదుకాలంకృతం. 20

మ. రవిలింబాంతర చంద్రపాండురలన ద్రాజీవసంస్థానుమా
ధవుసావర్ణవిభాలకాంప్రినఖరుఁ దాంతుఁ మణిభూషణుఁ
గవివంమ్యున్ ధరచక్రగౌస్తుభధరుఁ గాశేయవాసోజ్జ్వలున్
భవబంధాపహరాముగొల్తుమణి శుంభత్పాదుకాలంకృతుఁ. 20

తా|| రవిలింబాంతరమున చంద్రునివలె తెల్లనగు పద్మంబున
నున్నవాడును కరములందు చక్రశంఖాదులను ధరించి మణిభూషణ

నుంచుకొని వీతాంబరంబుల ధరించి కవులచే మ్రొక్కబడుచుండు
వాడునగు రాముని నేను వేషుదును. 78

మూ. వసంతాక్షరాభ్యే చతుఃపత్రపద్మే

త్రికోణాంతకంఠేరాతత్వయుక్తే

పరాభీతిపాశాంకుశంవిద్రుమాభం

గజాశ్వేనిషణ్ణంభజేరామచంద్రం.

2౯

మ. అరయః భవ్యసహంతవర్ణయుత ప్రతాబ్జ త్రికోణోపను

స్థిరభూతత్వతనమేతుండైరిపు భయోత్సేకప్రపాశాంకుశ

స్ఫురితుండై వరవిద్రుమప్రతిభుండై భూతేశ్వత్రాకృతిన్

వరగంజెన్నగు రామచంద్రవిభు నద్భక్తిం బ్రశంసించెదన్. 2౯

తా॥ వసంతాక్షరమను చతుఃపద్మమధ్యంబున త్రికోణాంతకంఠం
బునందు ధరాదేవితో కూడి వరవిద్రుమప్రతిభుడేహుండయినరాముని
సేవింతును. 79

మూ. ద్విపత్రాబ్జమధ్యేమనోతత్వగమ్యే

జగత్కారణంజ్యోతిరానందరూపం

లనద్భావవిష్టంమనోభావదీపం

పరాత్మస్వరూపం భజేరామచంద్రం

౮౦

మ. తతహృత్పద్మమునన్ ద్విప్రతకమలస్థానంబునందున్మనో

గవిదీపంబుబ్రాత్మరూపము జగత్కల్యాణబీజంబునయి

యతులజ్యోతియునై పరాత్పరమునయినానిందమైకేశవ

ప్రతిభంజెందిన రామచంద్రవిభు సంభావించినేవించెదన్. ౮౦

తా॥ హృదయపద్మంబున కగమ్యమానమగు ద్విప్రతకమల
స్థానంబున జగత్కారణుండయి యానందరూపుండయి పరాత్పరుండయి
మనోభావదీపంబుచే విష్ణుప్రతిభతో వెలుంగు రామచంద్రుని నుతిం
చెదను. 80

మూ. నదానందదేవే సహస్రారపద్మే

గళచ్చంద్ర పియూష థారామృతాండే

స్థితం రామమూర్తిన్ని షే వేనిషేవే

నందయివంవసేవే ససేవేనసేవేనసేవే.

౮౧

మ. తపసాహస్రదళాప్తనిర్గళమధాధాభి షేకంబునన్

సతతానందమున్ జెలంగినరఘుస్వామిం బరంధామునా

శ్రీతచింతామణి రామచంద్రమది నేసేవింతు నిష్టాప్తికై

నితరాదిత్యుల నెంతకాలమునకున్ నేనెంచజిత్తమ్మునన్.

౮౧

తా! సహస్రదళాప్తంబయినిర్గళమధాధారాభి షేకంబున నిత్యానందంబునొందుచుండు రఘురాముని పరంధాముని నాశ్రీతచింతామణినినే కొలుతును. ఇతరదైవములను నేతలపను. ఇది నిశ్చయము.

మూ. సుధాబ్జాసితద్వీపమధ్యేవిమానే

మపర్వాణివృక్షోజ్జ్వలేశేషకల్పే

నిషణ్ణంరమాంకంనిషేవేనిషేవే

స్వదయివంవసేవేనసేవేనసేవే.

౮౨

మ. తతదుగ్ధాబ్ధిని తాతసీపమున మందారోప కంఠోర్విసం

స్థితసత్పుష్పక మధ్యసోమవిలస చ్చేషాహితల్పంబునన్

సతతంబుకమలాయతుండగురఘుస్వామిన్ పరంధామునా

శ్రీమందారము రాముడవ్వనొరులకొ జింతింపభావంబునం. ౮౨

తా! తీరసముద్రమున తెల్లని ద్వీపమధ్యమందు మందారవృక్షము మొదట వుష్పకమధ్య ప్రకాశించు శేషశయ్యపై లక్ష్మీ తొడపై నుండ పరుండియుండు రాముని నేవింతును. ఇతరదైవముల పూజింపను.

82

మూ. చిరంశంసమానంద మానందకందం

సుషుమ్నాఖ్యరంధ్రాంత రాగంచహంసం

సచక్రంసఖంఖం సపీతాంజగాంకం

పరంచాన్యదై వంసజానేనజానే.

౮౩

మ. సరసానంబునుషుమ్ను మధ్యగత హంసస్తున్ జిదంశుంకర

స్ఫురిదజ్జాదిద దాదిసాధను జగత్పూర్ణాత్మబీతాంబరున్

వరయోగీశ్వరభావభావితు జిదాందున్ ముకుందున్ బరా

త్పరుశ్రీరాముభజితునమ్యులను సుభావింపభావంబునన్. ౮౩

తా|| చిరకాలమునుండి ప్రశస్తినింది జనంబుల కానంద మి
చ్చుచు తానానందించుచు నుషుమ్నుమధ్యగతహంసస్తుడై శంఖచక్రా
దుల తోనుండు రామదేవునే భజితును. అన్యదైవమును నే
చూడను. 83

శ్లో|| సుపర్వాణవృక్షోజ్జ్వలస్వర్ణపీఠే

వనోకాదిభిరహానిభిస్సేవ్యమానం

స్థితంపుష్ప వృష్ట్యావృతం రామమూర్తిం

సదాభూమిజాయుక్తమీశేవ్యదంతే. ౮౪

మ. చుదనవృక్షమూలవిలసత్తపనీయమృగేంద్రపీఠినా

నందముమీఱఁజెన్నలరి నవ్యసుమోత్కర వర్షితాంగుడము

సుందరవామభాగపరిశోభితజానకియైముసీంద్రస

ద్భృందనవానరుల్ గొలువ బెంపుపహించినరాముగొల్పెదన్. ౮౪

తా|| కల్పవృక్షమూలమున స్వర్ణపీఠమునందు మునులచే సే
వ్యమానుండగుచు పుష్పవర్షంబు గురియుచుండ నీతతోగూడియుండు
రాముని నాహృదయంబున నేనించును. 84

మూ. కరేదివ్యచక్రం పరేచారుశంఖశే

గళైతారహారం లలాటేలలామం

భుజంగేనిషణ్ణం పరానందరూపం

సదాభూమిజాయుక్తమీశేహృదంజే. ౮౫

౮౫

చ. కరముల శంఖచక్రములు కంధరమందున దారహారమున్
 బరగలలాటభాగమున భవ్యలలామముతేజరిల్లుచి
 స్ఫురితచిదాత్మరూపకునిభూరిభుజంగ మతల్పకస్థితృణ
 ధరణితనూభవాసభికు దాశరథి శరణంబువేడెదన్.

౮౫

తా॥ ఒకహస్తంబున చక్రంబును రెండవహస్తంబున శంఖంబును
 కంతమున ముత్యాలహారంబును లలాటమున రావిరేకయు కలిగి శేష
 శాయియై పరాత్పరరూపంబున నీతతోనుండు రాముని తలంతును. 85

మూ. చతుర్వేద కూటోల్లసత్కారణాఖ్యైన్
 స్ఫురద్దివ్యవై మానికే భోగితల్నే
 పరంధామమూర్తిం నిషణ్ణంనిషేవే
 న్యదై వంససేవేనసేవేనసేవే.

౮౬

చ. సతతమువేదకూటవిల సద్ధనకారణనామధేయుడై
 యతులితదివ్యపుష్పకము నందహితల్ప శయానుడై జగ
 ద్ధితపరధామమూర్తియగునూహించిన రామునెంతగా
 కిరరములయినదయివముల నేనుభజింపణజింపనెమ్మదిన్.

౮౭

తా॥ నాలుగువేదంబుల ప్రకాశతకు కారణుడై దివ్యపుష్ప
 కమున శేషశయ్యపై పరుండి జగంబులకు హితకరంబుగ నుండెడి
 రామమూర్తిని సదాసేవింతును. ఇతరులనే నెప్పుడును తలంపను. 86

శ్లో॥ లనద్దివ్య శేషాచలేయోగవీశే

సదానంద వయిమానికేమాసహాయం

మునీనాం హృదానంద మోంకారగమ్యం

సదాభూమిజాయుక్తమిశ్రేష్ఠదంతే.

౮౮

మ. పరశేషాద్రిల సద్విమానమునిభా స్వద్యోగవీతంబునం
 దురచాయుక్తము గావసించిమని సంతోషాకృతిన్ గల్గిని

స్ఫురదోంకారమునన్ భజింపదగురామున్ మేఘసుశ్యామునుం
దరకామున్ రవిధామనామయుపరంధామమున్ భజింతున్నదిన్. ౮౭

తా॥ దివ్యమగు శేషాచలంబున యోగవీతంబున దానందలి
మానమున మునులకు సంతసముగల్గ నోంకారగమ్యుండగుచు నీతతో
నుండు రాముని హృదయంబున తలంతును. 87

మూ. మనస్పితం మనోంతస్థ మాద్యంతరూపం

మహాచింతవర్జంచమధ్య సమీశం

మనోమధ్యహంకారచిత్తాదిసాక్షిం

పరస్వప్రకాశంభజేరామచంద్రం.

౮౮

మ. అతిచింతారహితుం బరేషుబరునావ్యంతుస్థనాంతే స్థితున్
శతపత్రేక్షణ సంతరింద్రియులసత్సాక్షి మనోవాసిన
చ్యుతసర్వాత్మునచింత్యునవ్యయంజరం జ్యోతిహరిన్ ప్రకా
శతుమందస్థితు రామచంద్రమచినేసేవింతున శ్రాంతమున్. ౮౯

తా॥ చింతారహితుండును పరాత్పరుండును హృదంతరాళుం
డును ఆద్యంతరూపుండును సర్వాత్ముండును నవ్యయుండును సగు
రామభూవిభుని నే సేవింతును. 88

శ్లో॥ పరానందవస్తు స్వరూపాదిసాక్షిం

పరబ్రహ్మగమ్యం పరంజ్యోతి మూర్తిం

పరాశక్తిమిత్తాస్త్రియరాధితాంఘ్రిం

పరంధామరూపంభజేరామచంద్రం.

౯౦

మ. పరమానందసమస్తసాక్షియు పరబ్రహ్మంబగమ్యంబు
భాసురవేదాంతునకున్ సనాతనుబరంజ్యోతిహరిన్ బరాశక్తిమి
త్తరిపువ్రాతసమార్చితాంఘ్రికమలున్ రామున్ బరంధాము నుం
దరకామున్ గుణధామురాఘవునసీతాకాంతునెంతున్నదిన్. ౯౧

తా|| పరబ్రహ్మగమ్యుండును పరమానందరూపుండును సనా
తనుండును పరంజ్యోతియుశత్రుమిత్రులు సేవింపదగిన పదపద్మంబులు
కలవాడును పరంధాముండును నగు రఘురాము నాశ్రయింతును. 89

శ్లో|| పరంపవిత్రంపరవాసుదేవం

పరాత్పరంతంపరమేశ్వరాఖ్యం

గుణత్రయారాధిత మూలకంద

మాదిత్యవర్ణంతమనఃపరస్తాత్.

౯౦

చ. హరి పరవాసుదేవుఁ ద్రిగుణార్చితభాస్కర వర్ణరాఘవుఁ
బరమపవిత్రసద్భవన పాలనశీలుఁబరాత్పరుఁబరే
శ్వరుఁబరు మూలకారణబ్రహ్మశస్త్రశ్రుతిస్మృతికీర్తితాంఘ్రిపం
కరుహాతమఃపరస్తు జనకప్రభుజాన్వితరాముఁగొల్పెదన్.

౯౦

తా|| వాసుదేవుండును పరాత్పరుండును పరమేశ్వరుండును
గుణత్రయంబుచే నారాధింపబడువాడును నాదిత్యవర్ణుండును నగు
రామచంద్రుని సదాధజింతును.

90

శ్లో|| ఓరాజ్ఞాశశిశంకమాక్తికలనద్వీపేనుధర్మాంతరే

బిందాసార్థకళాన్వితేపరిలన న్నాగాంతరేసంస్థితం

కోటిరాంగదహారకుండలమణిగైవేయహారోజ్జ్వలం

శ్రీవత్సాంచితయింద్రనీలసదృశం రామంభజేతారకం.

౯౧

తా. ఓరాజ్ఞాశశిశంఖమాక్తికలనచ్చేతాంతరీక్షస్థం

గారాదాన్నత్యనుధర్మమధ్యమున వేడ్కంబిందువన్వీధిఁదే

జోరాజత్కళగల్గినాదమునఁదా శోభిల్లిశ్రీవత్సమం

జీరాంచత్పరికల్పయుక్తుడగునా శ్రీరామునిభావించెదన్.

౯౧

తా|| పాలసముద్రంబున చంద్రుడు మొదలగువానిచే ప్రకా
శించు శిఖరంబులు కలదీప్తిపంబున సింహాసనంబున కళాన్వితంబగు బి

దువన వీధిని శేషశాయిపై పరుండి శ్రీవత్సాంకితుడౌచు నుండు
రామునిసేవింతును. 91

శ్లో॥ అర్ధరక్తపదార్థంసీలరుచిరం అర్ధేందుచూడాద్భితం
అర్ధంరత్నకిరీటకుండలధరం తాటంకమర్థంధను
శ్శంఖంచక్రగదాబ్రసంయుతికరం శ్రేయోమయంవైష్ణవం
పాశంచాంకుశబాణవిధృతకరం రామంభజేతారకం. ౯౨

చ. ఇరుదెసఁద్రామసీలరుచి నింపగుకర్ణకుండలంబునఁ
బరంగిగదాదిచక్రధర పాశశరాంకుశచాపపాణియై
నురుచిరవైష్ణవాకృతివి శోభిలిశంకరసేవ్యమానమై
నిరుపమమైనతారకము నిర్మలభక్తిభజింతునెంతయున్. ౯౩

తా॥ రెండువైపులందును నల్లనికాంతికల కర్ణకుండలంబులను
శంఖచక్రగదాదులను చేతులందుంచుకొని వైష్ణవాకృతితో విరాజిల్లు
చు శంకరునిచే సేవ్యమానుడగు రఘురాముని దలంతును. 92

మూ. సహస్రపత్రాంబుజకర్ణికాంత
జ్యోతిఃప్రకాశం పరమాదిమూలం
తేజోమయంజన్మజరావిహీనం
శ్రీరాఘవనిత్యమహానమామి. 93

మ. అమలాత్మల్మదిఁగాంచనెంచినసహస్రాంబుజకర్ణిక
స్థిమితజ్యోతివిభాసితండునిజ వార్ధిక్యాదిహీనుండుకాం
తిమరయుందున్ బరమాదిమూలము శ్రీతార్తిఘ్నుండుశ్రీజానకీ
రమణియాసనపద్మపద్మసఖుడవురాముండునన్ బ్రోవులన్. ౯౪

తా॥ వేయిరేకులుకల పద్మంబునందలి కర్ణికయందు భాసిల్లు
తేజంబుకలిగి వార్ధిక్యాది హీనుండై యాశ్రితుల వీడలను సంహరిం
చువాడైన శ్రీరామునిభక్తితో గొలిచెదను.

శ్లో॥ సకలభువనరత్నం సచ్చిదానందరత్నం
సకలహృదయరత్నం సూర్యబింబాంతరత్నం

విమలసుకృతరత్నం వేదవేదాంతరత్నం
 పురహరజపరత్నం పాతుమాంరామరత్నం
 యక్షాక్షకువంశార్ణవజాతరత్నం
 సీతాంగనాయవ్వనభాగ్యరత్నం
 వైకుంఠరత్నం మమభాగ్యరత్నం
 శ్రీరామరత్నం శిరసానమామి.

౯౪

మ. భువనపవిత్రరత్నమును భూసుతయావనభాగ్యరత్నమున్
 రవిఘనబింబమధ్యగత రత్నము సర్వహృద్విస్థ రత్నమున్
 భవసుతరత్నమున్ నిగమభాసితరత్నమమేయరత్నమున్
 బ్రవిమలపుణ్యరత్నమినవంశజరత్నమునన్ను బ్రోవుతన్.

౯౪

తా॥ లోకంబులకు రత్నంబును సీతాదేవి మొగంబునకు చంద్రునివాడును సకలహృదయరత్నంబును సూర్యబింబముమధ్యకురత్నంబును పుణ్యరత్నంబును వేదముచే భాస్విల్లురత్నంబును నీశ్వరుని తపోభాగ్యరత్నంబును యిక్షాక్షకువంశరత్నంబును సీతయావనభాగ్యమునకు రత్నంబును వైకుంఠలోకంబునకు రత్నంబును నాకుభాగ్యరత్నంబును నగు శ్రీరామరత్నంబును స్మరింతును.

94

శ్లో॥ నిగమశిశిరరత్నం నిర్మలానందరత్నం
 నిరుపమగుణరత్నం నాదనాదాంతరత్నం
 దశరథకులరత్నం ద్వాదశాంతస్థరత్నం
 పశుపతిజపరత్నం పాతుమాంరామరత్నం
 శతమఖనుతరత్నం షోడశాంతస్థరత్నం
 మునిజనపరరత్నం ముఖ్యవైకుంఠరత్నం
 నిరుపమగుణరత్నం నీరజాంతస్థరత్నం
 పరమపదవిరత్నం పాతుమాంరామరత్నం.

౯౫

మ. విమలానందమునిస్సమాసగుణమున్ వేదాంతవాసంబు స
 త్కమలాంతస్థముమోక్షదంబు మునివర్గస్థాణుజప్యంబు స
 త్యమునాదాంతముఘోడశాంతగతమున్ దాదశాంతస్థ ర
 త్నముజ్ఞస్తుతరామరత్నమునితాంత ప్రేమనన్ బ్రోవుతన్. ౯౫

తా॥ నిర్మలమగు నానందరత్నంబును నిరుపమగుణరత్నంబును
 వేదాంతవేద్యరత్నంబును మోక్షదంబును సత్యస్వరూపంబును పరమ
 పదరత్నంబును యింద్రాదులచే కొనియాడబడు రత్నంబును సగురా
 మరత్నంబు నన్ను రక్షించుగాక. 95

శ్లో॥ సకలసుతరత్నం సత్యవాక్యార్థరత్నం
 శమదమగుణరత్నం శాశ్వతానందరత్నం
 ప్రణయనిలయరత్నం ప్రస్ఫుటజ్యోతిరత్నం
 పరమపదవిరత్నం పాతుమాంరామరత్నం. ౯౬

మ. సుకృతస్థానము సత్యమున్ బరముజ్యోతిస్వరూపంబుతా
 రకనామంబుపవర్గదంబు పరమబ్రహ్మంబునోంకారనా
 మకసుస్థానముసద్గుణాకరము శుంభచ్ఛాశ్వతానందమ
 త్యకలంకంబగు రామరత్నము నితాంత ప్రేమనన్ బ్రోవుతన్. ౯౬

తా॥ పుణ్యంబునకును సత్యంబునకును తేజంబునకును స్థానమైనదె
 జ్యోతి స్వరూపమై యపవర్గప్రదంబై యోంకారంబునకు చోటై
 సద్గుణంబుల కాకరంబై శాశ్వతానందంబు నిచ్చు రామ రత్నంబు
 నన్ను రక్షించుగాక. 96

శ్లో॥ నిఖిలనిలయమమంత్రం సత్యతత్వాఖ్యమంత్రం
 భవకులహరమంత్రం భూమిజాప్రాణమంత్రం
 పవనజనితమంత్రం పార్వతీమోక్షమంత్రం
 పశుపతినిజమంత్రం పాతుమాంరామమంత్రం

చ. సకలనివాసమున్ దురిత సంఘవివాశముపార్యతీసతీ

ప్రకటితమోక్షదాయకము పాపవిభావితమున్ విదేహభూ

షకతనయాసుమంత్రముఁగపర్థిభాన్వదమున్ ముసీంద్రతా

రకమగురామమంత్రమునిరంతరమున్ మముఁ బ్రోచుగావుతన్. ౯౮

తా॥ నిఖిలనిలయమంత్రంబును సత్యతత్వంబులను వానికి మం
త్రంబును సరసారహరమంత్రంబును సీతకు ప్రాణమంత్రంబును హను
మంతుడు కొనియాడు మంత్రంబును పార్వతికి మోక్షమంత్రంబును
సీశ్వరుని పవిత్రమొనర్చిన మంత్రంబును నగు రామమంత్రమే నన్ను
రక్షించుగాక. 97

శ్లో॥ ప్రణవనిలయమంత్రం ప్రాణనిర్వాణమంత్రం

ప్రకృతిపురుషమంత్రం బ్రహ్మరుద్రేంద్రమంత్రం

ప్రకటదురితరాగద్వేషనిర్వాశమంత్రం

బ్రహ్మరుద్రేంద్రమంత్రం రామరామేతిమంత్రం

దశరథకుమంత్రం దైత్యసంహారమంత్రం

మునిగణానుతమంత్రం ముక్తిమాగ్దేశకమంత్రం

రఘువతినిజమంత్రం రామరామేతిమంత్రం. ౯౯

మ. ప్రకటాంకారనివాసమున్ ద్రుహిణజంభద్వేషిజన్యంబుతా

రకమున్ మానియతంబువాజికులమంత్రం బాసురన్వంసమున్

సకలార్యావనమున్ జగత్ప్రకటమున్ సన్మృక్తిమార్గంబు మా

మకషడ్వర్గహరంబు రామవిలసన్మంత్రంబున్ బ్రోవుతన్. 98

తా॥ ఓంకారమును ప్రకటించునెయును యింద్రునిచే పూ
జింపబడునదియు జగంబును పవిత్రంబుచేయునదియు మునుచే కొని
యాడబడునదియు రాక్షసనాశనకరమైనదియు మోక్షమార్గప్రదం
బును నగురామమంత్రమే నన్ను కాపాడుగాత :— 98

శ్లో॥ సుసారసాగరభయాపహవిశ్వమంత్రం

పాక్షాన్ముముక్షుశననేవితసిద్ధమంత్రం

రంగహస్తముఖహస్తవాసమంత్రం
 వల్యమంత్రమనిశం భజరామమంత్రం
 యతుజయతుమంత్రం జన్మసాఫల్యమంత్రం
 ననమరణభేదక్షేపిచ్ఛేదమంత్రం
 కలనిగమమంత్రం సర్వశాస్త్రైకమంత్రం
 ఘుపతినిజమంత్రం రామరామేతిమంత్రం

FF

తతసంసారసముద్భవప్రబలసంతాపాపహారంబు సం
 తతసారంగధరాస్యహస్తవిలసద్దామంబు వేదాంత స
 మ్నతమున్ జన్మజరాంకదుఃఖహరమున్ మోక్షాస్పదంబున్ నమా
 శ్రితశాఫల్యమురామమంత్రముమదిన్ జింతింతున శ్రాంతమున్. FF

తా॥ సంసారంబునందలి భయంబును పోగొట్టునదియును వే
 ంతనన్నుతంబును పుట్టుకమునలితనంబుల వలని పాపంబులను హ
 చునదియు మోక్షించుచున్నదియు నాశ్రయులకు శరణ్యమైనదియు
 గు రామమంత్రమునే సదానాహృదయంబున తలంతును. 99

అజ్ఞానసంభవభవాంబుధిబాడబొగ్గిం
 ఆవృత్తతత్త్వనికరప్రణవాధిరూఢం
 సీతాసమేతమనుజేశహృదంతరాళే

ప్రాణప్రయాణసమయేమమనునిధితే.

౧౦౦

మ. ప్రకటాజ్ఞానభవాంబురాశిబడబప్రాయంబభివ్యక్తమ
 త్యకలంకంబుసలక్షణంబవనిజాతాయుక్తమవ్యక్తమున్
 సకలవ్యాపకమున్ మహాప్రణవస్థానరంబురామాఖ్యతా
 రకమున్ మానుక దృష్టిగోచరమగు బ్రాణప్రయాణంబునన్. ౧౦౦

తా॥ అజ్ఞానంబువలన పుట్టినసంసారసముద్రంబునకు బడబా
 యు సభివ్యక్తంబును కళంకరహితంబును సలక్షణంబును సీతా
 వితోకూడినదియు సస్ఫుటమైనదియు సకలవ్యాపకంబును మహా

ప్రణవస్థానంబును రామతారకమని ప్రసిద్ధి నొందినదియు దృష్టిగోచరం
బును నగు రామమంత్రంబును స్మరింతును. 100

మ. శివసామ్యుండగు నాదిశంకరులుమున్ శ్రీరామకర్ణామృతం
బవనిన్ సంస్కృతమేర్పరించెనది మోక్షపేక్షచేకూరువం
శవరాధిందు ప్రసిద్ధసిద్ధకవిచే శ్రద్ధదెనుంగించిరా
ఘవపూదండగనిచ్చినాడగొనుమా కలంబుగానత్కృపక.

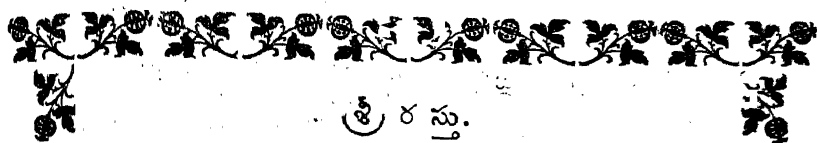
మాలినీ. హరివదయుగధారీయార్యచిత్రానుసారీ
పరమపదవిహారీభక్తలోకోపకారీ
శరధిసరధిమిత్రాశ్రతుసంఘా
సరసిజదళనేత్రాసన్మునిపోతపాత్ర.

గద్యరూపమగు మత్తేభవృత్తము.

ఇది శ్రీరామవదారవిందమకరందేచ్ఛాతుసన్నతమ | ట్పుడ
విజ్ఞానసదాబ్జరేణుపటప్రాహోతమాంగోల్లస | న్ముదితాం
తఃకరణుండుసిద్ధకవిమాన్యుండైనరామావనీ | శదయాలోక
నఁజెప్పెరెండవదగువాశ్వాసంబభీష్టాప్రికిన్.

ద్వితీయాశ్వాసము—సంపూర్ణము.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ రామ కర్ణామృతము.

తృతీయాశ్వాసము.

శ్లో॥ శ్రీరామంశివచాపభంగనిపుణం సీతాంగనావల్లభం
సుత్రామూర్ఛిత పాదపద్మయుగళం సూర్యేందునేత్రోజ్జ్వలం
కర్పూరాంగవిలేపనంఘనరుచింకారుణ్యపాథోనిధిం
వందేకల్పతరుప్రవేశతలన త్సింహాసనాధిపితం.

శా. శ్రీమందారమహీరుహా ప్తికలనత్సింహాసనాసీనునిన్
శ్రీమద్భర్గధనుర్విభగ్నిపుణం సీతాధిరాధుఃఖున
శ్యామున్ జందనచర్చితాంగురవిచంద్రాక్షుకృపాభిజరం
ధాముః రాముఃబురందరార్చితమదిక్ధ్యానితున శ్రాంతముః.

తా॥ ఈశ్వరుని ధనువును నేర్పుగావిరచినవాడును సీతకుభర్త
యు నింద్రుడుమొక్కు పాదపద్మంబులు కలవాడును చంద్రనూ
ర్యులు సేత్రంబులుగా కలవాడును కర్పూరమిళితదేహుండును దయాన
ముద్రుండును నగురామునకు నమస్కారము.

శ్లో॥ శ్రీరామంక్షీతికంధరస్యధనుషీసంభేదనాప్రాపితాం
సీతాంకాంచననన్నిభాంపరిణతామాకల్పరతోజ్జ్వలం
వామ్రాకోపరిలజ్జయానవముఖమాలోక్యదివ్యాననే
శ్రేమద్భానుశ్రవాంకకోటినదృశంపాయాత్సవోరాఘవః.

మ. రవిచంద్రాయుతకోటికోటినిభుండై రమ్యాననాసీనుడై
భవకోదండవిఖండలబిలసత్పాణిగ్రహున్ మైధిలిక
నవరత్నాభరణై ద్రపాన్వితసువర్ణకన్యజవామాంకమం
దవలోకించురఘూద్వహుండుదయనన్న శ్రాంతముఖ బోవుతన్. ౨

తా|| కోటిసూర్యచంద్రులకాంతిని మించినకాంతి కలవాడై
భనువును విఱచి సీతనుబెండ్లాడి యామె యెడమవైపున తలవంచుకొని
యుండ దివ్యరత్న సింహాసనంబున రత్నాభరణుండై యుండురాముడు
నన్ను రక్షించుగాక. 2

శ్లో|| శ్రీరామంభువనయికనుందరతనుంధారాధరశ్యామలం
రాజీవాయతలోచనంరఘువరం రాకేందుబింబాననం
కోదండానినిజాయుధాశ్రితభుజైఃభాంతంవిదేహాత్మజా
ధీశంభక్తజనావనంరఘువరం శ్రీరామచంద్రంభజే. 3

మ. సరసిజాయతపత్రనేత్రులనతొందర్యపాత్రునుధా
కరబింబాననునీలతోయధరసద్దాత్రున్ ధరాపుత్రికా
వరుగోదండముఖాయధాశ్రితభుజైః చందారుమందారుశ్రీ
కరురామునిరాఘవుకరఘువరుకాంక్షించినేవిచెడక. 3

తా|| లోకములలోకెల్ల నందమైన శరీరంబుకలవాడును మేఘ
మునీతి నల్లనైనవాడును పద్మలోచనుడును చంద్రబింబాననుండును
స్వకీయభనువును ధరించి కాంతించు భుజములుకలవాడునగు రామచం
ద్రునిసదా స్మరింతును. 3

శ్లో|| ఆరామంచైభవానామభినవనుపథంహరకేయూరకాంతం
హాసోల్లాసాభిరామం మణిమయమకుటామంగళానానివాసం
మందారారామసీమాంతరమణిభవనాధిష్ఠితంశిష్టసేవ్యం
సల్లాపానందసింధుప్రణవమభినిశం రామచంద్రంభజేహం. ౪

చ. తతవిభవాభిరామునుపథప్రవిహారుదరస్మితాననాం

చితుమకుటాంగదాభరణసేవకసేవధిమంగళాకరు

స్సతతముకల్పభూరుహవనస్థలసన్నణిగేహమధ్యరం

జితుసరసోక్తిసంతుష్టితసింధుపురామవిభుభజించెదన్.

౪

తా॥ విభవంబులకు చోటై నవాడును నాకాశంబున విహరించువాడును హారంబులను కుండలంబులను ధరించి చిరునవ్వుతో వెలయు మొగంబుకలిగి కల్పవృక్షపువీడను భవ్యసింహాసనమున గూడుచుండియున్న శ్రీరామప్రభుని స్మరింతును.

4

శ్లో॥ రామంరాజశిఖామణింరఘువరంరాకేందుబింబాననం

రాజీవాయతలోచనం రణహతానేకాసురం రాఘవం

సీతాచారుపయోధరాంకితలసత్కశ్మీరగంధాంచితం

రాజత్కుండలమండితంశుభకరం రామాభిరామంభజే.

౫

మ. ధరణీనాధశిరోమముశుభతరున్దైత్యాభ్రజంజానిల్

ధరణీచారుపయోధరాంకితలసత్కశ్మీరగంధాంచితం

సరసీజేక్షణగుండమండలవిరాజత్కుండలురామునుం

దరపూర్ణేందునిభాననన్ గొలిచెదన్ రామాభిరాముమదిన్.

౫

తా॥ రాజశిఖామణియు పద్మంబువలె విశాలనేత్రుండును యుద్ధమున లెక్కలేనంతమంది రాక్షసులజంపిన వాడును సీతస్తనంబులందలికర్పూరకుంకుమాదులచే నలంకరింపబడిన రొమ్ముకలవాడును రత్నకుండలముల ధరించినవాడును నగు రామునేసేవింతును.

6

శ్లో॥ రామంకోమలసీలమేఘవిలసద్దాత్రంపయోజానన

కాకుత్స్థుండశకంఠబాహువిలసతోదండబాణాన్వితం

పావఘ్నంవిశదాయతాక్షియుగళం సామిత్రిసంసేవితం

భక్తానాంపరమాషధంమునివరంసంస్తూయమానంభజే.

6

చ. కలుషవిపాశకారిదశకంధరకంధరబాహుఖండనో

జ్వలశరధారిపంకరుహవక్త్రబరాపరు సర్వహానిమం

డలనుతుఁగంజనేత్రుగరుడధ్వజునా శ్రీతలోకని

ర్మలవరమవుషధంబునరాములక్షణునా శ్రయించెదన్.

౬

తా|| నల్లనిమేఘమువంటి శరీరంబుతో రావణునిచంపిన యస్త్రంబుల రాపిడిచే కాంతించుధనువు చేతియందుండి విశాలమైన నేత్రంబులతో విరాజిల్లుచు లక్ష్మణుడు ప్రేవచేయుచుండ భక్తులకు పరమపుషధము వంటివాడయి మునివరులచే నుతింపబడు రాముని కొని యాడుచును.

6

శ్లో|| రామంశ్యామలమేఘకోమలరుచింరాకేందుబింబాననం

రక్షోఘ్నంరవిజార్చితంరఘువరం రతోజ్జ్వలత్కుండలం

రాజీనాక్షమమానుషంరణబలోదగ్రంరమానుగ్రహం

రాజేంద్రరహణీయరూపమనకృద్ధ్యా యేజగన్మోహనం.

2

శా. రామున్ విశ్వవిమోహనుర్ రఘువరున్ రాజేందుగంజాక్షు

త్రామారాతవిమర్దనున్ రణబలోదగ్రున్ రమానుగ్రహున్

శ్యామాంగున్ రవిజార్చితున్ గనకరత్నాకల్పదీప్తంబర

ధామున్ గారణమూర్తిరమ్యునిసుధాధామాననున్ గొల్చెదన్.

2

తా|| రమణీయగుణంబులుకలవాడును విష్ణుసమానుండును రమ్యరూపుండును స్త్రీలకు మనోహరుండును రాజులారాధించువాడంబులు కలవాడును సీతాదేవిస్తనములందు హస్తములవై చికొనినవాడును నగురాముని నేరింతును.

7

శ్లో|| రామంరమ్యగుణం రమావతినమం రాకాశహంసాననం

రాజన్యంరమణీతారూపమమలం రామాభిరామంహరిం

రాజారాధితపాదపద్మమనిశం రాజన్యవిద్భాసితం

రాకేందు ప్రతిమందారాకుచయుగేవిన్యస్తరామంభజ్జే.

8

శా. రామున్ రమ్యగుణున్ రమాధిపనమున్ రామాభిరామున్ బరన్

ధామున్ రాజలలామురాఘవుసుధాధామాననున్ భారవీ

రామారత్నపయోధరోజ్జ్వలకరున్ రాకేందునంకాశునా

సామిన్ ధావరార్చితాంప్రియుగభున్ నదృక్తి నేవిం చెదన్.

శ్లో॥ రామంకాశికభాతమప్రియకరం సీతాపతింసానుజం
రక్షోఘ్నంవనవాసినంగుణనిధింవిఘ్నవిఘ్నమాప్తార్కజం
సేతోర్బంధనధీనవానరబలం ధిక్కుంభకర్ణేంద్రజి
త్ప్వక్తిగ్రీవమవద్యోమణమజం శ్రీరామచంద్రంభజే.

మ. సరసుకాశికాశికభాతమప్రియకరుకృతృజేతువిఘ్నఘ్నసు
స్థిరసామిత్రిసమేతురాము వనవాసిన్ భానుపుత్రాపును
స్తరవారాశినిబంధనప్లవగసంతానుకదశాస్యాదిము
ష్కర్కదైత్యాదివిభీషణావనురఘుస్వామిక్రృశంసించెడక.

తా॥ విశ్వామిత్రుని యాగంబును రక్షించినవాడును సీతను
విషాహమాడినవాడును రాక్షసులజంపినవాడును వనంబునచాలకాల
మున్నువాడును గుణనిధియు సుగ్రీవునకు మిత్రుండును విభీషణునిరక్షిం
చినవాడును సగురాముని స్మరింతును.

మూ. రామంకోమలనీలనీరదనిభం నీలాలకాలంకృతం
కటృప్తోభితకింకిణి ర్ఘుణర్ఘుణధ్వానైరుపాతంశిశుం
కంతాలంబితరక్షునిర్మలనఖంకజాక్షుమజ్జచ్ఛపిం
ధాన్వంతంమకుటాంగదాదివివిధాకల్పంసరామంభజే.

మ. హరినీలాలకునీలనీరదవిరాజాంగగిరీటాదినుం
దరసద్భూషణగింకిణీర్ఘుణర్ఘుణధ్వానస్ఫురన్మేఘులుక్
వరశార్దూలనఖప్రకాశితగళుక్ బాలున్రఘుస్వామిను
స్థిరురాకేందునిభాసనున్గుణనిధిన్ శ్రీరామగీర్తించెడన్.

తా॥ నల్లనిముంగురులును దేహంబునుకలిగి కిరీటామలధరించి
ర్ఘుణర్ఘుణధ్వనిజేయు ఘంటలచే నొప్పుమొల నూలునుంచుకొని మెడ
యందు పులిగోరు ప్రకాశింపుచుండ చాలరూపంబున నొప్పురాముని
సద్దానుతింతును.

మూ. రామంసీతాసమేతం విమలరవి శతాభాసమానం రసార్ద్రం
 శ్యామదేదీప్యమానంస్మితరుచిరముఖంకుండలోద్భాసిగండం
 శ్రీవత్సలశ్రీనివాసం సురతరువిలద్రత్నసింహాసనస్థం
 దివ్యాకలీష్టజ్వలంగం దివిజపతీసుతతంభజేహం. ౧౧

మ. సురభూజాంతికరత్న పీఠవిల్వోఽనితాయుక్తుభా
 స్కరకోటిద్యుతు శ్రీనివాసుకుముదశ్యాముబరంధామునుం
 దరమందస్మితవక్త్ర జిహ్వామతునానారత్నవిబ్రజితా
 భరణుర్ రామరసార్ద్రవాజిమతు శ్రీమత్సాంకు నేవిం చెదన్. ౧౧

తా॥ స్వచ్ఛమగు నూర్గురుసూర్యులకాంతిని మించినకాంతి కల
 వాడును రసార్ద్రుండును చామనచాయ శరీరముకలవాడును చిఱునవ్వు
 మొగంబున నెలయును కుండలములచే భాసిల్లుగండస్థలంబులతో
 శ్రీరత్నలాంఛనముతో కల్పవృక్షమూలంబున రత్నసింహాసనమున రా
 జురాముని దలంతును. 11

మూ. జలనిధిక్వతనేతుందేవతానందతానంద హేతుం
 దశఖముఖముఖరక్షోదారవైధవ్యహేతుం
 మునిజననివహానాం ముక్తిసాఖ్యాదిహేతుం
 రఘువరకులకేతుం కీర్తయేధర్మహేతుం. ౧౨

మ. తతపాలస్త్యమఖాసురేంద్రసతివైధవ్యప్రహేతుండునం
 తతమాసీశ్వరమోక్షసాఖ్యదుఃఖ మార్తాండాన్వయాంభోదిభా
 సితచంద్రుండు సురప్రమోదితుఁడు రాజీవాయతాక్షుండు బం
 ధితసింధుండగురామభూవిభుశుమన్నించుక ననుకౌసత్కృపక. ౧౨

తా॥ సముద్రమునకు నేతువుగట్టి దేవతలకానందముచేసి రావ
 ణునిభార్యలను విధవలగా జేసి మునిజనులకు ముక్తిసాఖ్యంబునిచ్చి
 రఘుకులమున కలంకారమై యుండురాముని కీర్తింతును. 12

మూ. సకలగుణవిధానం యోగిభిస్తూయమానం
భుజతుసురవిమానంరక్షితేంద్రాదిమానం
మహితవృషభయానం. నీతయూశోభమానం

స్మరతుహృదయభాను బ్రహ్మరామాభిరామం. ౧౩

మ. వరయోగీంద్రసుతున్ సురేంద్రముఖ గీర్వాణేశమానావనుః
హరమిత్రుక్ నుతపుష్పకున్ జనకకన్యాయుక్తుహృత్పంకజం
తరసాదీపితభానుసద్గుణనిధిక్ రామాభిరామున్ బరా

త్పరుశ్రీరామునమేయు రాఘవపరబ్రహ్మంబుజింతించెదన్. ౧౩

తా॥ సమస్తదుఃఖంబులకు స్థానమై యోగులచే నుతంపబడు
చు ముచులహృత్పద్మంబుల భాసిల్లుచు యింద్రాదులచే నేవంపబడుచు
వృషభంబుపై ప్రయాశించు శివుని పూజలందుచు నుండు రామ
నామమును స్మరించెద.

13

మూ. వరగుణమశిసింధూర్నై ధిలీ ప్రాణబంధుః

కనకసింఖస్థోభూతలోద్భానుసూర్యః

దశరథవృషపరతోదేవతాగైర్వికగణ్యో

భజితభువనభద్రో పాతుమాంరామభద్రః ౧౪

మ. సరసున్ సద్గుణరత్నసింధువనుధాజా ప్రాణసద్బంధువున్

ధరణీసమ్యగురుప్రభాకరుజగద్భద్రాను సంధానువ

క్షిరధిక్షోస్థపరత్నముక్తరఘువరున్ దేవాగ్రగణ్యున్ బరా

త్పరుశ్రీరామునునుమేరుధీరుమదిసంభావించునిష్టాపికిన్. ౧౪

తా॥ సరసుండై నుగుణసముద్రమై నీతకు ప్రాణమై లోకంబు
లకు శుభమునుకల్పించునదై దేవతలలో మొదటస్థానము వహించిన
రామనామమును నేకానియాడెదను.

14

మూ. రామంరక్తసరోరుహాక్షమమలం లంకాధినాథాంతకం

కౌసల్యానయనోత్సుకం రఘువరం నాగేంద్రకల్పస్థితం

వైదేహీకుచకుంభకుంకుమరజ్జోలంకారిహారిం హరిం
మాయామానుషవిగ్రహం రఘుపతిం సీతాసమేతం భజే. ౧౫

శా. కాసల్యానయనోత్సుకుఁ విమలు లంకానాధవిధ్వంసు సు
తాసాధ్వీకుచకుంకుమాం కితలసద్యక్షుఁ సరోజేక్షణుఁ
దాసస్తోత్ర భుజంగతల్పు సరనాధస్వామి శ్రీరామునిన్
నాసామిన్ రఘునాయకుఁ దలచెద న్నాయామనుష్యాకృతిన్. ౧౫

తా॥ ఎఱ్ఱతామరలవంటి నేత్రంబులు కలిగి శేషశయ్యపై ప
రుండి కాసల్యనేత్రంబులకుత్పవంబులందలికుంకుమమేయలంకారముగా
గలిగి మాయామానుష విగ్రహుండైన రఘురాముని తలంతును. 15

మూ. గామం పేమతటిత్ప్రభాంశుకధరం వీరాసనేనస్థితం
బాలం నీలమణిప్రభం మధురిపుం దైత్యేంద్రగర్వాపహం
విశ్వామిత్రవసిష్ఠవాసరవరై స్సంసేవ్యమానం సదా
నిత్యం భాస్కరచంద్రకోటిసదృశం సీతాసమేతం భజే. ౧౬

మ. వరవీరాననస్థితున్ మధురిపుఁ వైదేహీసంయుక్తు సుం
దరవిద్యుత్ప్రభుః గాంచనాంబరధరున్ దైత్యేంద్రగర్వాపహుఁ
వరమన్భాస్కరచంద్రకోటినిభు విశ్వామిత్రవైరించివా
సరసంసేవితబాలునీలసదృశున్ రామప్రభుఁ గొల్పెదన్. ౧౬

తా॥ బంగారుమెఱుపువలె ప్రకాశించు వీతాంబరమునుధరించి
వీరాననంబున గూరుచుండి విశ్వామిత్రాది మహద్బలచే నేవింపబడుచు
రావణుని గర్వంబుపసంహరించిన రాముని స్మరింతును. 16

మూ. శత్రుఘ్నోవ్యజనాంకితోపిభరతః పార్షద్వయోఃపశ్చిమే
శత్రంచామరసంయుతంకలితవాఁ సంసేవితేలక్ష్మణః
మూలేకల్పితరోర్విమానవిలసన్మాణిక్యసింహాసనే
పద్మాస్యంమునిసేవితంరఘుపతిం సీతాసమేతంభజే. ౧౭

మ. మందారాంతికపుష్పకాంతివిలసన్మాణిక్యసింహాసనం
బంధుజామరపుండరీకధరుడై సానందుడై భ్రాతలిం

పొందక గొల్వమునుల్ భజింప జెలువింపొందక బ్రకాశించునా
నంద బ్రహ్మము రామచంద్రగొలుతున్ నాళికవక్త్రున్ హరిన్. ౧౭

తా॥ మందారవృక్షమూలంబున కాంతితో ప్రకాశించు మా
ణిక్యసింహాసనంబున తెల్లతామర పద్మమువంటి వింజామరను ధరించి
నానందుడై భరతాది సోదరులు గొల్వ ప్రకాశించు రామచంద్రుని
నేగొలుతును. 17

మూ. వామాంకోపగత ప్రకాంచననిధం సీతాసమాహృతిం
హస్తాభ్యాం ధృతఛత్రచామరమహా సౌమిత్రిణాసేవితం
నిత్యంపూజితపాదపద్మయుగళం దేవైస్సురేంద్రాదిభిః
నేవ్యంమానుషరాక్షసైఃకపివరై శ్శ్రీరామచంద్రంభజే. ౧౮

శా. సతతంబున్ వ్యజనాతపత్రధరుడై సౌమిత్రిగొల్వంగ ను
తతమింద్రాదినుపర్వులం ఘ్రికమల ద్వంద్వంబుబూజింపనా
శ్రితడై తేయకపీంద్రమర్త్యతతి సంసేవింపవామాంక ను
సితశృంగారధరాకుమారిగనునా శ్రీరాముసేవించెదన్. ౧౮

తా॥ సతతంబును వ్యజనాతపత్రంబును ధరించి లక్ష్మణుడు
సేవచేయుచుండ యింద్రాదిదేవతలు జోహారులొనర్చుచుండ ముసీంద్రు
లును మనుష్యులును సేవించుచుండ వామాంకమున సీతనిలచియుండ
ప్రకాశించురాముని దలంతును. 18

మూ. కస్తూరీతిలకంఠపీంద్రహరణం కారుణ్యవారాన్నిధిం
క్షీరాంబోధినుతాముఖాబ్జమధువం కళ్యాణరామంనిధిం
గాసల్యానయనోత్సుకం కపివంశ్రాణం మహాపారుషం
గామారిప్రియమర్కకోటిసదృశం సీతాసమేతంభజే. ౧౯

శా. గాసల్యానయనోత్సుకున్ సరసిజా గారాననాబ్జానికై
లాసాధీశ్వరమిత్రునిక్ మృగమదాలంకారపాశస్థయిన్
రానూర్నురవికోటితుల్యు గపివర్యత్రాణభవ్యాత్మసే
తాసాధ్వీయుతుపాలభేదిగొలుతున్ దాంతున్ మహాపారుషన్. ౧౯

తా॥ కొసల్యనేత్రంబుల కుత్సవము చేయువాడును యీశ్వరునకు
మిత్రుండును కస్తూరిఫాలభాగమునధరించినవాడును కోటిసూర్యప్ర
భాభాస మానుండును మహాపౌరుషుండునునగు రామునినదాస్మ
రింతును.

19

మూ. విద్యుత్కోటిదివాకరంద్యుతినిభం శ్రీగౌస్తుభాలంకృతం
యోగీంద్రైస్సనకాదిభిఃపరివృతం కైలాసనాథప్రియం
ముక్తారత్నకిరీటకుండలధరం గ్రైవేయహారాన్వితం
వైదేహీకుచసన్నివాసమనిశం సీతాసమేతంభజే. ౨౦.

మ. ఇనసాదామిచికోటికోటినిభుఁ గౌరీశప్రియున్రత్నకాం
చనగైవేయకిరీటకుండలవిరాజితౌగౌస్తుభాలంకృతున్
సనకాదిప్రకటప్రభావయతి సన్మాయ్యన్ధరాపుత్రికా
స్తవకుంభాంచితకుంకుమాంకితుని సీతారాముబ్రాధిం చెడక. ౨౦

తా॥ కవుస్తుభాలంకృతుండును సనకాదులచేస్తోత్రముచేయ బ
డువాడును కైలాసనాథప్రియుండును ముత్యపుహారములకంతముల ధ
రించినవాడును సీతసనంబులందు వక్షమునుచుకొనిన వాడునగురాము
నిసేవింతును.

20

శ్లో॥ వైదేహీవర్ణనంరణజితం రత్నాకరాగారిణం
పంక్తిగ్రీవమదాపహంపటిభుజం పద్మాప్రకోటివృథం
విష్ణుంజిష్ణుమవార్యశౌర్యనిలయం నీలాంబుదశ్యామలం
రత్నాలంకరణాన్వితంరఘుపతిం శ్రీరామచంద్రంభజే. ౨౧

మ. ఆవనిజావళవతిజిష్ణురఘు రామాధీశుదోస్సారునిక
రవికోటిద్యుతనీలనీరదనిభుఁ రత్నాకరాగారురా
ఘపునగావ్త్మనవార్యశౌర్యగనకాక జ్యోజ్జ్వలుఁపంక్తికం
ఠవినిర్భేదవిష్ణునిన్ హృదయ వీతంబందుభావించెడక. ౨౧

తా॥ సీతకువశుడైనవాడును పరశురామునియధమున జయించి
నవాడును కోటిసూర్యప్రభాకలితుండును రావణునంహరించినవాడును

మహాశౌర్యదునురత్నాలంకారముల ధరించినవాడును నగురామునిసే
వింతును. 21

శ్లో॥ దేవానాంహితకారిణస్థభువనే కృత్వావతారంధ్రువం
రామంకౌశికయజ్ఞవిఘ్నదనుజఘ్నం తాటకీసంహార
నిత్యంగౌతమపత్నిశాపగళనం శ్రీసాదరేణుంశుభం
శంభోమత్కటచాపఖండనమహా సత్యంధజేరాఘవం. ౨౨

చ. అమరహితార్థమైధరణియం దవతారముదాల్చితాటకక
సమయగజేసిగాధినుత శత్రువిఘాతులసంహరించి స
త్కమలపరాగరాజి మునికాంతకుశాపముబాపిశంభు చా
పమునవలీల ద్రుంచి సశుభస్కరురాఘవునాశ్రయించెడక. ౨౩

తా॥ దేవతలకొఱకై లోకంబుల కుపకారమొనర్చియవతారం
బులను ధరించివిశ్వామిత్రుని యాగంబుకాచితాటకను సంహరించియ
హల్యకుశాపమోక్షంబుచేసి శివునిధనువునువీరచి సీతనుపెండ్లాడినరా
మునిదలంతును. 22

శ్లో॥ రాజీవనేత్రరఘువుంగవరామభద్రం
రాకేందుబింబ సదృశానన నీలగాత్రం
రామాభిరామరఘువంశ సమున్మవత్సం
శ్రీరామచంద్ర మమదేహికరావలంబం.. ౨౩

ఉ. సారసపత్రనేత్ర రఘునత్రమనీరదనీలగాత్ర శృం
గారనిధీశచ్ఛశివితాసితవక్త్ర మహాత్మరాగవా
శ్రీరఘువంశవార్ధిమణి శ్రీరమణిముఖ పద్మభాస్కరా
ధీనజనావనారఘువ నీయథయం బాసంగవే. ౨౩

తా॥ ఓరామా? రఘువంశోద్ధారకుడా, సీతమొగంబును పద్మ
మునకు సూర్యుడా? ధీరులరక్షించువాడా! నాకుసాయమైనన్నన్నివిధం
బుల కాపాడుము. 23

శ్లో॥ ముకుందరుచిరగండం పుండరీకాభితుండం

కింకరభుజదండం రాగ్రతేజోగ్నితుండం

సమితభువనపండం భిందలోగ్రామితుండం

గుణవికరకరండం నామిరామప్రచండం.

౨౬

మ. గనకాద్రజ్జ్వలవగ్నికుండనిభు రక్షప్యూహవిద్వంసకున్

దనసద్భూషణుతుంజితుండ సమదోర్దండప్రచండున్ సరో

జనినాభున్ ముకురాభగండయుగళున్ సర్వాత్మసర్వప్రపం

చసతాంఘ్రిద్వయునద్గుణాకరురఘుస్వామిన్ మదిన్ గొల్పెదన్. ౨౭

తా॥ అద్దమువంటి గండస్తలంబులును యేనుగుతోండమువంటి
భుజంబులును రుద్రతేజంబువంటి తేజంబును కలిగి శత్రుభీకరుండైన
రామని స్తుతింతును.

24

మూ. కోదండకాండవినివేశితబాహుదండ మాఖండలాద్యమర

వర్షితపుష్పవర్షం అయోధవస్థితరజఃపరిధూనరాగ

మప్యూతితరగునరేంద్రమరిప్రభేదం.

౨౮

మ. దనుజాధీశవిరోధియై ప్రకటయుద్ధ హృపరాగోల్లస

త్తనుడై వాసవముఖ్యదేవతలు మందారప్రసూన వృ

ష్టినివర్షింపశరాసనాగ్రకరుడై చెల్వొందసూర్యాన్వవా

యనదీశోత్పమిత్రరామవిభునీతాధీశుబ్రాహ్మిచెదన్.

౨౯

తా॥ యింద్రాదులు పుష్పవర్షంబుగురిపింప ప్రకాశించు చేతు
లు కలిగి రాక్షసవిరోధియై సూర్యవంశమునకు మణియైన రాముని
తలంతును.

25

శ్లో॥ వేద్యంశ్రీరామమంత్రం శ్రవణశుభకరం శ్రేష్ఠమజ్ఞానిమంత్రం

స్తవ్యంశ్రీరామమంత్రం సరకదుఃితదుర్వారనిర్ఘాతమంత్రం

భవ్యంశ్రీరామమంత్రం భజతుభజతుసంసారనిస్తారమంత్రం

దివ్యంశ్రీరామమంత్రం దివిభువివిలసన్మోక్షక్షైకమంత్రం. ౩౦

చ. శ్రవణశుభస్కరంబు పటుసంస్కృతితాప నివాకరంబురౌ
రవముని హేతుదుష్కృతినిబర్హముభవ్యరిపు ప్రతాపమున్
భువిదివిను ప్రకాశితము మోక్షదమున్ నువివేకకారణం
బపురఘురామనామక మహాంమనుజస్య మొనర్తునిత్యమున్. ౨౬

తా॥ చెవులకింపయినదియు విషష్టజానకరంజై నదియు సమస్తపా
పంబుల పోగొట్టునదియు సంసారమును తరింపచేయునదియు భూమి
యందలి నరులకు దేవతలకుగూడ మోక్షాబునిచ్చునదియగు రామ
మంత్రమున సదాస్మరింతును. 26

శ్లో॥ ఆజానుబాహుచరవిందదృశంశుభాంగం

రాజాధిరాజమఘరాజితమఃపతంగం

శ్రీజానకీముఖసరోరుహ మత్తభృంగం

శ్రీజానితంహృదిభజామిక్యపాంతరంగం. ౨౭

మ. అరవిందాయతపత్రనేత్రవరకల్యాణాంగుశ్రీజానకీ.

తరుణివ క్రస్తరోజనీరధుజందై దైత్యారినాజానుబా

హురమేశుంగళాపాంధకారవి నాదున్ సత్కృపాంబోధి మం

దరునిన్ రాజలలామురామవిభునానందంబునంగొల్చెదన్. ౨౮

తా॥ ఆజానుబాహుండును పద్మనేత్రండును శుభకరాంగుండు
ను రాజాధిరాజులచే పూజింపబడు పాదంబులుకలవాడును పాపంబుల
సంహరించువాడును దయాంతరంగుండును నగురామునిస్మరింతును. 27

మూ. ఏకేనబాణ మపరేణ కిరేణచాపం

హర్షంవహంతమ సమానజటాశిరస్కం

నీతాసహామనుజేన సహాయచరంతం

శ్రీరామచంద్రమనిశం కలయామిచిత్తై. ౨౯

చ. కరయుగళప్రదీప్త శరగార్ముకుడై రిపునాశకారియై

స్ఫురిజటాశిరస్కుడయి భూమినుతాయుతుడై శ్రీతార్కినం

హరుఁడయితారహిరధరుఁడై సహలక్ష్మణుఁడై చరించును
స్థిరురఘురాము సంస్మరణజేసియభీష్టను జెందుచిత్తమా. 21

తా॥ ఒకచేతియందు ధనువును రెండవచేతియందు బాణంబు
లను ధరించి సంతసించుచు జటావల్కలంబులను ధరించి నీతతోను
లక్ష్మణునితోను వనంబుల దిరుగుచుండు రాముని రాత్రింబవళ్లు నా
హృదయంబున తలంతును. 28

మూ. ఆమీలయందశశిరో వదనాంబుజాత

మన్మీలయజనకజా నయనోత్పలానాం

ఆనందయజనకజీవచేకోరరాశిం

శ్రీరామచంద్రమనిశం కలయామిచిత్తైః.

౨౯

చ. ఘనబలబాహుశౌర్యదశకం తముఖాంబుజముల్ మొగుడ్పుభూ

తనయవిశాలనేత్ర కుముదద్వయమున్ వికసింపసర్వ స

జ్జనవరచాతకావళిని సంభ్రమమొప్ప నముత్సహింపజే

సినరఘురామచంద్రనుతిచేసఫలత్వము నొందుచిత్తమా. ౨౯

తా॥ రావణుని నేత్రంబులకు కఠినముగను నీతనేత్రంబులకు
శుభకరుడుగను గానుపించుచు నీతతోగూడినవాడై యాశ్రితులకే
గాక సమస్తజీవకోటులకును నాధారభూతుండగు రాముని నాచిత్తం
బునసదా తలంతును. 29

శ్లో॥ రామ పురాణపురుషం రమణీయవేషం

రాజాధిరాజమకుటార్చిత పాదపీఠం

నీతావతించునయనం జగదేకవీరం.

శ్రీరామచంద్రమనిశం కలయామిచిత్తైః.

30

ఉ. రాముఁబురాణపూరుషుని రాజలలామకీరీటలసన్నధి

స్తోమవిరాజమానపరితో యరుహద్వయురమ్యవేషునిన్

దామరసాక్షుభూసతిను తారమణుజ్జగదేకవీరు శ్రీ

రామగుణాభిరామునినిరంతరమున్ స్మరియింపుచిత్తమా. 30

తా॥ పురాణపురుషుండును రమణీయవేషుండును రాజులకిరిట
ములందలి మణులచే కాంతించు పాదంబులుకలవాడును జగదేకవీరుం
డును సీతావల్లభుండును నగురాముని సదా స్మరింతును. 30

శ్లో॥ వై దేహ్యసహగమ్యరాజ్యమనిశం సౌవర్ణసింహాసనే
మందారదుమవాటికాంతరమహా శ్రీచంద్రకాంతాలయే
కై కేయివిజమాంజనేయమనిశం సౌమిత్రిణాసేవితం
మేఘశ్యామముదారహాసవదనం శ్రీరామచంద్రంభజే. 3౧

మ. స్థిరకల్పస్థలచంద్రకాంతవనతిన్ సింహాసనాసీనుడై
నిరతంబుంధరణినుతానహితుడై నీలోత్పలశ్యాముడై
ధరహాసాననుడై మరుత్సుత సుమిత్రాపుత్రకై కేయి స
ద్వీరపుత్రార్చితుడై నరామజననాధస్వామి బ్రార్థించెదన్. 3౧

తా॥ స్థిరకల్పస్థలంబగు చంద్రకాంత వేదికపై నిరంతరము సీ
తతోకూడ సింహాసనమున గూర్చుండువాడును నల్లకలువరీతి చామన
చాయవాడును చిటునవ్వుమొగంబున వెలయు భరతలక్ష్మణులచే సేవిం
పబడువాడును నగు రామచంద్రుని భజింతును. 31

శ్లో॥ వై దేహ్యపులకాంకురార్చిత తనుర్వాసలంబహస్తాంబుజః
హస్తే మోదితరత్నకంకణవరః కల్పదుమాణాంవనే
పాదాభ్యాంమణి పాదుకాద్యుతికరం ప్రేంఖన్నఖాభ్యాంచర
శ్శిష్టాలాపనుధారసోదిశతుమే శ్రీరామచంద్రోహరి. 3౨

మ. తతమందారవనాంతరంబునల సద్రత్నావళిపాదుకా
ద్యుతిజెన్నొందునభోజ్యలంఘ్రియుతుడై యోహనమాశ్లేషరం
జితరోమాంచితగాత్రుడై యలరునా శ్రీరామచంద్రుండుమా
కతికారుణ్యమునిచ్చునత్సరిస నల్లాపామృతం బెప్పడున్. 3౨

తా॥ మందారవనాంతరమున రత్నంబులకాంతివలె భాసిల్లు
గోళ్లచే భావమానంబగు పాదంబులతో సీతను గొగలించుకొనుటచే

పులకరించిన రోమంబులతోడి శరీరముకలవాడై యలరు రామచంద్రుడు సర్వదా నన్నురక్షించును. 32

శ్లో॥ వామాంశస్థితజానకీకుచయుగే విప్రస్తాంబుజం
ఉజ్జ్వంభాననివంశజంపరిల సద్విస్తృప్తబింబాధరం
సత్తా రేణవశిష్టకంకణరవే ఓంకారశబ్దాధరం
భాంతంశారదచంద్రహాసమనిశం వందేనదారాఘవం. 33

ఉ. దావలిపార్శ్వమందలరు ధాత్రి సుతాకుచకుంభయుగ్మసం
దీపితహస్తపంకజావనిమూలశారదచంద్రహాసునిన్
శ్రీపతివిద్రుమాధకుహరిం బ్రణవోజ్జ్వల కంకణస్వనున్
త్యోపతివిస్ఫుటాబ్జముఖు జానకీరాముభజింతునెప్పుడున్. 33

తా॥ ఎడమవై పుననున్న సీతకుచయుగంబున చేతులనుంచినవాడును నిర్మలమగు శరత్కాలచంద్రునినవ్వు చిటునవ్వుకలవాడును పగడమంటి క్రిందుపెదవియు ప్రణవరవంబుద్దీపించు ధ్వనియు గలిగియుండు రాముని సదాభజింతును. 33

మూ. వైదేహీసహితం సలత్కూణయుతం కైకానుతంసానుజం
సుగ్రీవశ్శవిభీషణానిలనుతౌసలంపలంచాంగదం
విశ్వామిత్రవసిష్టగౌతమ భరద్వాజానుసంసేవితం
రామంమారుతిసేవితంస్మరతుమాం సామ్రాజ్యసింహాసనే. 34

మ. జనకాత్మోద్భవ లక్ష్మణాశ్రయతుడై సామ్రాజ్యపీఠస్థుడై
దనుజేశ్వరకజశాయజాంగద భరద్వాజాత్రి బ్రహ్మాత్మనం
దనదాధేయవిరోధిఘాతిభరతుల్ నానాప్రకారంబుల
దినమున్ గొల్వఁజెలంగురామ విభునధిం గొల్తునిష్టాప్తికిన్. 34

తా॥ సీతాలక్ష్మణసమేతుడై సామ్రాజ్యసింహాసనమున గూరుచుండి విభీషణ సుగ్రీవాంగద హనుమదాదులు సేవించ విశ్వామిత్ర వశిష్టగౌతమభరద్వాజాదులు చుట్టును గొల్వనుండు రామవిభుని గొలిచెదను. 34

మూ. రామః ప్రాంజలిరగ్రతోనిలసుతస్సాభ్రాత్రమాదర్శయన్
 ఛత్రచామరయుగ్మభాసిత కరాన్పశ్చాత్ స్థలేపాశ్శ్వయోః
 వామాంకేచనిజాన్ విభీషణముఖాన్ సంభావయన్ భోధయన్
 ధీముద్రాకర తత్వరూపమవతాత సామ్రాజ్యసింహాసనే. 3౫

మ. వరబ్రదాననుడై సతీసహితుండై భ్రాతృసితచ్ఛత్రచా
 మరలన్ బల్చిరు సార్వభౌగమునం బ్రేమన్దాల్పసామిరి ముం
 దరకేగ్మోక్షవిభీషణామలకుభోధన్ దెల్పుచున్ భవ్యసు
 ధీముద్రాకరతత్వరూపియగునా శ్రీరామునేనించెడన్. 3౫

తా|| సీతాదేవితోగూడ భద్రసింహాసనమున గూరుచుండి తె
 ల్లగొడుగును లక్ష్మణుండు పట్ట భరతుండు చామరమువైవ హనుమం
 తుడు ముందరచేతులను ముకుళించి కొల్చియుండగా విభీషణాదులకు
 తత్వభోధ దెలుపురాముని నేనింతును. 35

మూ. పొగండేహితబాలకాఃపరివృతః పూర్ణేందుకాంతానః
 ప్రీత్యాబద్ధవిచిత్ర హేమవసనే సంసక్తకాంచీగుణః
 ఆజానుప్రవిలంబబాహుయుగళ శ్యామాంబుభృద్విగ్రహం
 భ్రాతృవ్యానుచరశ్చరాచరగురుః పామాత్సదారాఘవః. 3౬

మ. వటుపొగండవయస్కుండర్భక నిజభ్రాతృవ్యయుక్తుండు న
 త్కటిబద్ధాంచితహేమవస్త్ర విలసత్కాంచీగుణోల్లాసీ వి
 స్ఫుటనీలాంబుదవర్ణవిగ్రహుడు సంపూర్ణేందువక్తుండు దు
 ర్గుటగౌర్యుండువిలంబబాహుండగు శ్రీరాముడున్ బ్రోవుతన్ 3౬

తా|| విలంబబాహుండును కటియందు బంగారు పుట్టముం
 గట్టికొని రత్నస్థాపితమయిన మొలనూలును ధరించి నల్లనిమేఘమో
 యన నొప్పుచు నిజసోదరులచే నేనింపబడుచుండు రాముడు నన్ను
 తక్షించును. 36

మూ. వైదేహీరమణీయవక్త్ర వనజప్రద్యోతఖద్యోత సం
 కేళినద్మనిరత్నదీపకళి కాకాంతేవసంతంహరి

సారభ్యః ప్రసవప్రయుక్త విలసచ్ఛయ్యాంతరేశాయినం

శ్రీమంతంరఘువంశదీపకమణిం శ్రీరామచంద్రంభజే. 32

మ. స్థిరకేళీభవనాంతరవిత ద్వీపావృతంబైనభా

సురసారభ్యప్రసూనతల్పమున నాక్షోణీసుతావక్రతా

మరసాహస్కరుడై రహించుహరి శ్రీమంతున్ గా కుత్థాన్వితా

స్ఫురరత్నంబగు రామచంద్రుడలతున్ బూర్ణానుకంపానిధిన్. 32

తా|| సీతాదేవియొక్క రమణీయమగు ముఖపద్మంబునకు

సూర్యుని వంటిదగు కేళీగృహమునందలి రత్నవికారమయిన పూల

పాన్పున నుండువాడును కాకుత్స్థవంశరత్నంబును నగు రామచంద్రుని

భజింతును.

37

మూ. రామోబద్ధపయోధి నిర్గుణదధిర్లత్వాచచ్ఛారైరలం

లంకాం ప్రాప్యసకుంభకర్ణదనుజం హత్వా రణేరావణం

తత్రస్థాప్యవిభీషణం పునరగాత్సీతాపతిఃపుష్పకం

బాహుఃపునరాగతస్సభృతవాక్ ధాత్రీకుజఃగౌతుకః. 3౩

మ. బలముల్గాల్వంగవార్ధిగట్టిరి పుష్పో బ్రాపించిపాలస్త్యము

లమర్దించిక్యపక్విభీషణునకా యూరేలగావిచ్చి జె

న్నలర్కమైధిలితోడబుష్పకవిమా నారూఢుడై వచ్చిని

ర్మలసాకేతపురాభిషిక్తుడగు రామస్వామినన్ బ్రోవుతన్. 3౩

తా|| చతురంగబలంబులును గొల్వ సముద్రమునకు సేతువు

ను గట్టి శత్రువురంబగు లంకను జేరి రావణుని జంపి దయతో విభీ

షణునకు పట్టమును గట్టి సీతతో గూడ విమానంబున గూరుచుండి

వచ్చి సాకేతపురంబునకు వచ్చి పట్టాభిషిక్తుడగు రాముని

దలంతును.

38

మూ. రతోల్లసజ్వలితకుండలగండభాగం ।

కస్తూరికాతిలకశోభితపాలభాగం ।

కర్ణాంతదీర్ఘనయనం కరుణాకటాక్షం ।

శ్రీరామచంద్రముఖయాశ్మనిసన్నిదతా.

3౯

మ. కస్తూరితిలకావనమండునుహితా కర్ణాంతనేత్రుండు దే
వస్తోత్రాంఘ్రిసరోరుహుండు కరుణావాంగేక్షణుండంచిత
భస్తోదస్తకభాకలాపుడు మణిప్రస్ఫీతసత్కుండలుం
డస్తోకోజ్జ్వలకీర్తిరాముండు మదీయాత్మం బ్రసన్నుండగుక. 3౯

తా॥ రత్నములను స్థాపించిన కుండలంబులను ధరించినగండస్థ
లంబులుకలవాడును కస్తూరినినుదుటనుంచుకొనినవాడునునగు రామచం
ద్రుని సేవించును. 39

మూ. హేలాభగ్నశశాంక శేఖరదనుర్భూమండలాఖండల
కణిమాళిలసద్వినుత్నమణి భీరీప్తాంఘ్రిపంకేరుహః
కల్యాణాంజనయత్యఖ దవిభవః కల్యాణలీలోత్సవే
మూర్తాండాన్వయమందునశ్చభవతాం రామస్సరామస్సదాం.

మ. ధరణీపాలకీరీటరత్న విలసత్పాదాంబుజాతుండు శం
కరకాండానసఖండమండుధరణీ కన్యాసమేతుండు భా
స్కరవంశోద్భవమండనుండు నిజసత్కల్యాణలోత్సవా
కరుడప్రరాముడొసంగుమాకునదయన్ కల్యాణమెల్లప్పుడుక. ౪౦

తా॥ రాజుల కిరీటంబు లందలి రత్నంబులచే కాంతించు
పాదంబులును శివధనువును ఖండించి సీతను బరిణయంబయిన వా
డును సూర్యకులాలంకారుండును నగు రాముడు సదా నాకు కల్యా
ణంబుచేయును. 40

శ్లో॥ విద్యుత్స్ఫురన్మృకకకుండలదీప్తచారు

గండస్థలంమణికిరీటవిరాజమానం

వీతాంబరంజలదసీలముదారకాంతిం

శ్రీరామచంద్రమనిశం కలయామిచిత్రై.

౪౧

మ. పరవిన్మృద్ధుతిరత్నకుండల విభాస్వద్గండభాగుబయో
ధరసీలాభ్రమణిదగద్ధగిత సత్కల్యాణకోటిశుభా
స్కరచామీకరవిస్తృతాంబరు మునిస్తోత్రధరాపుత్రికా
వరుశ్రీరామునిరంతరంబు మనసావాంఛన్విలోకింపుమా. ౪౦

తా॥ మెరుపులవలె మెరయు మకరకుండలములచే విరాజిల్లు
గండస్థలంబులుకలిగి రత్నకిరీటమును గట్టినిండుమేఘమురీతినుండు రామ
చంద్రుని నాయెడదలంతును. 41

శ్లో॥ కరతలధృతచాపంకాలమేఘస్వరూపం ।

సరసిజదళనేత్రంచారుహాసంనుగాత్రం ।

విధిసుతవనవాసం విక్రమోదగ్రవేషం ।

ప్రణతరఘునాథం జానకీప్రాణనాథం. ౪౨

మ. ఘనకాలాంబుదసన్నిభాంగునకు భూకన్యామణిప్రాణనా
థునకున్ సారసపత్రనేత్రులకు నద్దోస్సాకికజారుహా
సునకున్ కాముకపాణికిక బ్రకటతేజోరాజికిన్ శౌర్యధు
ర్యునకున్ రామునకున్ వసించునకే సుత్రంతోమ్రొక్కెదన్. ౪౩

తా॥ కాలమేఘరూపుండును కరతలంబున చాపమును ధరించి
నవాడును సరసిజదళనేత్రుండును చారుహాసుండును బ్రహ్మచేవనవా
సంబు విధింపబడినవాడును మహాశూరుండును సగు రామునకువందన
మిడెదను. 42

శ్లో॥ యఃపృథ్వీభరహరణాయదివిజైస్సం ప్రార్థితశ్చిన్మయః

సంజాతపృథివీతలేరవికులే మాయామనుష్యావ్యయః

నిశ్చక్రంహతరాక్షసఃపునరగాద్రబ్రహ్మత్యమాదృష్టిరాం

కీర్తింపాపహరాంవిధాయజగతాం తంజానకీశంభజే. ౪౪

మ. ఆవనీధారనివారణార్థమున మర్త్యశ్రేణిసార్థింపగా
రవివంశంబున మర్త్యరూపతనుడై రక్షసులన్ ద్రుంచితై.

భువనవ్యాప్తయశస్కుడై నిజపదంబుంచేయవ్వ క్తమై

శివమైయక్షరమైయచింత్యమగునా నీతేశుబ్రాహ్మచర్యం. ౪౩

తా॥ దేవతలు ప్రార్థింపగా భూభారంబును దీర్చుచూర్వవంశ
మున మనుష్యుడై పుట్టి రాక్షసుల సనేకులనుజంపి మూడులోకంబులు
దు వ్యాపించిన కీర్తిగలవాడై వైకుంఠమును చేరినరుడై యుండురాఘ
వుని ప్రార్థింతును. 43

శ్లో॥ విశోద్భుతస్థితినియాదిషు హేతుమేకంచూయాశ్రయం ।

విగతమాయమచింత్యమూర్తిం । ఆనందసాంద్రమమలం

నిజబోధరూపం । నీతాపతిం విదిత తత్త్వమహం నమామి. ౪౪

మ. భువనోత్పత్తిసమృద్ధివాశనకరుక్ బోధస్వరూపున్ బ్రధా

నవిహిర్నువిమలుక్ బ్రధానయుతు నానందున్ భావపుత్రికా

ధనుసిద్ధ్వంద్వడచింత్యతత్త్వవిదుభ క్తత్రాణచారీణుమా

నవనాథాద్భుతు రామచంద్రుని జగన్నాథున్ బ్రశంసిం చెదన్. ౪౪

తా॥ లోకంబులపుట్టుకకు రక్షణకుచావునకు కారకుండును బో

ధస్వరూపుండును ప్రధానయుతుండును భువనానందుండును నీతాపతి
యును నచింత్యుండును జగన్నాంధుడునునగురామభద్రునిస్మరింతును.

మూ. శ్రీరామం నవరత్న కుండలధరం శ్రీరామరక్షామణిం

శ్రీరామంచ సహస్రభానుసదృశం శ్రీరామ చంద్రోదయం

శ్రీరామం శ్రుతకీర్తి సూకరమహం శ్రీరామముక్తిప్రదం

శ్రీరామం రఘునందనం భయహరం శ్రీరామచంద్రంభజే.

శ్లో. శ్రీరాముక్ నవరత్నకుండలధరుక్ శ్రీరామరక్షామణిన్

శ్రీరాముక్ శతకోటిభానుసదృశున్ శ్రీరామజంద్రాననుక్

శ్రీరాముక్ శ్రుతకీర్తి నాకరుపరున్ శ్రీరామముక్తిప్రదుక్

శ్రీరాముక్ రఘునందనున్ భయహరున్ శ్రీరామసేవిం చెదన్.

తా॥ నవరత్నకుండలములు ధరించి కోటిసూర్య ప్రభాభామూ

నుండై ముక్తిప్రదుండై యాదివరాహమూర్తియయి సంసారసాగరంబు
తీర్తింప సాధకుండయి శరణులకభయమిచ్చుటలో నగ్రగణ్యుడయిన
రామప్రభునిసదాస్మరింతును. 45

మూ. రామచంద్ర చరణారవిందయో

రంతరంగచరభృంగలీలయా

తత్ర సరితిచరసాశ్వతుర్చితుర్వి

ధామాకరందరసపవపంకజే. ౪౬

ఉ. శ్రీరఘురామపాదసరసీజములందలిమాడ్కిఁగాక్షబెం

పారగభక్తివనయంబుఁ జరింపుచునుండుచిత్తమా

యాయరగాఁ జతుర్విధఫలాప్తికమా నిరతంబులయినవం

కేరుహపాలియందుఁ బరికింపరసంబాకటై ప్రవర్తిల్లు. ౪౭

తా॥ ఓమనసా! రామచంద్రుని పాదారవిందములకు తుమ్మెద
రీతిగాభక్తియుక్తులతో సదాచరింపుచు చతుర్దిధప్రాప్తిసాధకభూతం
బగుశ్రీరామరసంబును సేవింపుము. 46

మూ. రామఃపాతునదై వమామరిభయా ద్రామంసదాభావయే

రామేనై నహృదం మహత్తరతయో రామాయనిత్యం నమః

రారామాన్నాస్తి పరంపదంసులలితా రామస్యపాదాభజే

దామేప్రీతిరచంచలాస్తు మమహే శ్రీరామమాంపాలయ. ౪౮

ఉ. రాముడుబ్రోచుశత్రుని కరంబులచేభయమందుకుండ

శ్రీరామునిసన్నుతింతురఘురామునిచేలయమందుచాపముల్

రామునకేనుమొక్కెదను రామునకంటె బరంబులేదుశ్రీ

రామునకేనుదాసుడను రామునపై గురినిల్పియుండెదన్. ౪౮

మూ. రామమిందీవరశ్యామం వారిజాయతలలోచనం

జ్యాఘోషనిర్జితారాతిం జానకీరమణంభజే. ౪౯

తా॥ రాముడునన్ను శత్రుభయములేకుండకాపాడును. ఆరా
మునినేను హృదయంబున భావింతును. రామునిచేతనేనేనుపవిత్రముచే

యబడితిమి. రామునికొఱకు నిత్యమునమస్కారము. రామునికంటెనా శస్యదైవంబులేడు. రామునియొక్కపాదంబులనే నేనింతును. రాముని యందునామనమచంచలముగాక నుండుగాక :— 47

మ. ఘననీలోత్పలపత్రగాత్రు చిలసత్కంజాత నేత్రుంధరా
తనయామఖ్యకళత్రు కార్ముకమహా ధ్యానాపహ్నదైవ్రికాం
చనజేలుక గరుణాలవాలుమినుతత్కౌపాలునదృక్పిపా
వననంశీలుయశోవిశాలునిరఘుస్వామిన్ బ్రశంసిం చెవన్. ౪౮

తా॥ ఇందీవరశ్యాముండును వారిజాయతలోచనుండును ధను
స్థోషచే శత్రువులను భయపెట్టినవాడును సగురామునిసేవించును. 48

మూ. నానాదివ్యాత్రుతేజస్సుదవమితభుజశ్శత్రుసంహరధీరః
గౌటిలోద్యోత మానభ్రుకుటియుత ముఖందారయష్టంబుదా
తూణీరద్యుత్సవేగోల్లసితశరవరం తాడయిత్యాదశాన్యం (భః
వీర శ్రీ బంధురాంగ శ్రీదశపతిసుతః పాతుమాంవీరరామః. ౪౯

మ. కుటిలఘ్రాకుటితాస్యఃకై కరలసత్కోదండవివ్యానుడై
చటులారిందముడై జడవు జతుడై శ్యామాంగుడై ధీరుడై
పటుతూణిరవిముక్త కాండపవినిర్భగ్న సురేంద్రాదియై
కటువృత్తింజయలక్ష్మిగొన్న ధరణీకాంతుండునన్ బ్రోహతక. ౪౯

తా॥ నానాదివ్యాప్తింబులచే ప్రకాశించు భుజాయుధము
శత్రుసంహరధీరుండును శ్యామాంగుండును కుటిలఘ్రాకుటితాస్యఃకై
జయలక్ష్మినిగొన్న రామచంద్రుండు నన్నురక్షించుగాత. 49

మూ. హత్యాయుద్దేశశాన్యం త్రిభువనవిషయంవామహస్తేపచావం
భూమావప్తభ్యతిష్ఠన్ విరతకరదృతంభూమయంతాగమేతం
ఆరక్తోపాంతనే త్రోశరదళితవపుఃకోటిసూర్యప్రకాశః
విర శ్రీ బంధురాంగ శ్రీదశపతిసుతః పాతుమాం విరరామః

మ. అరుణాంభోరుహనేత్రుడై శతసహస్రాదితసంకాశుడై
 సురయోగీంద్రమునీంద్రకంటకు దశాస్యున్ మంచిచిత్రాంగుడై
 ధరణిన్ గార్ముకముని బాణమొకచేతన్ ద్రిష్పచున్ నన్నుతా
 సురనాథుండుజయాభిరాముడగు రామస్వామినన్ బోవుతన్. ౫౦

తా. ఎఱ్ఱనిపద్మంబులవంటి నేత్రంబులును వేలకొలదిసూర్య
 కాంతికలవాడై దేవతలకు సాధులకుమునులకు కంటకుడయిన రావణుని
 చంపిధనస్సుపూజా బాణమొకచేతతిష్పచు సురనాథంబుచేయురాముడు
 నన్ను బోచెడిని. 50

మూ. సాకేత్యేన్దికేతనేసురతరోహ్యులనద్వేదికే

హైమేరత్నమయందధానమపరం హస్తాంబుజంజానుని
 సీతాంబార్వ్యగతాంసరోవరకరాం విద్యున్ని భాంరాఘవం
 పశ్యంతింపఁపూర్ణచంద్రవదనం భాస్వత్కిరీటంభజే. ౫౧

మ. ప్రకటాయోధ్యనుచందనాంతికమునన్ రత్నోజ్జ్వలద్దేహమం
 దకలంకంబగుజేదికన్ మణికిరీటాలంకృతుండై సము
 త్సుకతన్ జానువుమీదహస్తమిడి విద్యుద్భాసిపంకేరుహం
 తరతన్ మైథిలిబార్వ్యమందుగను సీతారాముభావించెదన్. ౫౧

తా. అయోధ్యలో చందనాంతికంబున రత్నోజ్జ్వలంబగు కే
 హంబున నకలంకంబగు వేదికపయిని మణికిరీటాలంకృతుండై యుత్సా
 హంబున మోకాలిపై హస్తంబు నిడుకొని సీతాపార్వ్యమునందు చరిం
 చుచుండ కాంతించు రాముని సదా స్మరింతును. 51

మూ. విద్రుద్వలోపమాంగీం వికచదళముఖం విద్రుమాబాధరోష్ఠీం
 వేదండాద్ధతకుంభప్రతికుచయుగళాం వేదిమధ్యావతంసాంసాం
 శ్యామాంసంపుల్లపద్మచ్ఛదనిభనయనాంచారుహంసాంసువా
 సీతాంశ్రీరామదేవీం శ్రితజనవరదాం చింతయేనంతమూర్తిం.

మ. తతసంపుల్లసరోజనేత్రిహరి వేదండాభకుంభస్తనిక
 శ్రితచింతామణివిద్రుమోష్ఠినవరాజేవాసనన్ జంచల

ద్యుతిగాత్రి హరిరాజమధ్యనిగమస్తాద్యుతాకారభా
సితనుస్యమనునాసికన్ గొలిచెదన్ శ్రీరామదేవిమర్దిక. ౫౨

తా॥ సంపుల్లసరోజనేత్రయు నికచనళముఖయువిద్రుమబింబా
ధరోష్ఠియువేదండాభకుంభస్త్రనియు రాజీవాసనయుసింహమధ్యమువంటి
మధ్యముకలదియు తెల్లనగునాసికయుగల రామచంద్రమూర్తి భార్య
యగుసీతను గొలుతును. 52

మూ. మాణిక్యమంజీరపదారవిందాం రామార్కవత్సులముఖారవిందాం
భక్తిప్రదాతృత్వోరవిందాం । దేవీంభజేరాఘవవల్లభాంతాం.

చ. అనుచమరామహానువికచాన నపంకజదోత్సరత్నకాం
చననివనూపురాంఘ్రినవసారస యుగ్మనిజాశ్రితేచ్ఛదా
ననవకరాంబుజాతసురగుణ ప్రకతాంబుధిగాముదేవి నె
మ్మనముననిష్ఠసిద్ధికిసమాహితబుద్ధిదాంతునెంతయుక. ౫3

తా॥ మాణిక్యములధ్వనిచేభాసమానమగు పదారవిందంబులు
ను ఎఱ్ఱనివద్దమువలెవికసించిన మొగంబును కలిగిభక్తులకుధాతృత్వ
మునుచేయుహస్తవద్దంబులుకలవాడును నగురామునిభార్యయగుసీతను
స్మరింతును. 53

మూ. జయతువిజయకారీ జానకీమోదకారీ
తపనకులవిహారీ దండకారణ్యచారీ
దశవననకుతారీ దైత్యవిచ్ఛేదకారీ
మణిమకుటధాత్రీ చండకోదండధారీ. ౫౪

ఉ. ధారుణిజానుతోషకరు దామరసాప్తకుల ప్రదీపకున్
ఘోరనిశాచరాంబురుహ కుంజరుండచ్యుతదండకాటవీ
చారుతరప్రచారుధృత చాపుదశాననమర్దనుక మణి
స్ఫారకిరీటధారిఘన త్తముడుచ్చిజయప్రదుండగున్. ౫౫

తా॥ సర్వదావిజయకారియుజానకికిసంతోషకారియు ఘోర్యకుల
నిహారియుదండకారణ్యసంచారియు రాక్షసనాశంకరుండును మణిమ

కుటదాశ్రీయుతుండును చండకోదండధారియునగురామునకు జయంబ
గుగాక:—

54

మూ. చేతస్థితంచింతితచింతనీయం | చింతాహరరచీంతితపారిజాతం మం
లచింతనీయంబహుచింతయేహం | త్వామేవరాముం భవనాభిరా

మ. సకలాత్మస్థితు సర్వచింతుతు నిదానప్రాంగణప్రాంత్య క
ల్పకమున్ శౌరినచింత్యునచ్యుతుఁబర బ్రహ్మంబుఁజింతాహరున్
బ్రకటానందకరున్ బరాత్పరుఁబరురామున్ ఘనశ్యాముఁమది దా
రకనామున్ రవిగోటిరాముతుది సశ్రాంతంబుఁ జింతించెదన్.

తా॥ సర్వచింతింతుండును చింతను హరించువాడును చింతిత
పారిజాతుండును నచింతనీయుండును భవనాభిరాముండును చేతస్థితుం
డును నగురాముని సదా స్మరింతును.

55

మూ. సాకేతేశరదిందుకుందధనశే సాధేమహామంటవే
పర్యస్తాగరుధూపధూపమండలే కర్పూరదీప్తోజ్జ్వలే
సుగ్రీవాంగద వాయువుత్రసహితం సామిత్రిణాసేవితం
లీలామానుషవిగ్రహం రఘుపతిం రామంభజేశ్యామలం. ౫౬

మ. ఘనసాకేతమునందుఁగుండ సుమరాకాచంద్రదీప్తంబు వా
నదిలన్ జెన్నగధూపధూమనిభిచ్ఛాదంబు కర్పూర దీ
పనిరూఢంబగు సాధమంటపమునన్ భ్రాతల్ కవుల్ గొల్వమిం
చిన లీలామనుజాకృతింబరగు శ్రీరాముఁజింతించెదన్. ౫౬

తా॥ సాకేతపురంబునందు తెల్లని మేడయందుమహామండపమున
కర్పూరాగరుధూపంబులతోను దీపంబులతోను నిండియుండి సోదరు
లును కవులును గొల్చిలీలకుమనుష్యరూపంబును దాల్చివెలుంగు శ్రీ
రాముని నుతింతును.

56

మూ. రామఃపితా రాఘవపవమాతా
తామైవబంధుశ్చ సఖాసఖివా

రామోగురుమేఁ పరమంచదైవం

రామంవినానాన్య మహంస్మరామి.

౫౭

స. రాముడుతండ్రి మజ్జనని రాముడెబంధుఁడు రామచంద్రుడే
రాముఁడుమిత్రుఁడు గురుఁడు రాఘవుడే పరదైవతంబగున్
రాముడేమాకుదిక్కెపుడు రామునిగొల్పెద సంతసంబు శ్రీ
రామునిదప్ప నన్యులనిరంతరమెంచదలంప నెమ్మదిన్.

౫౮

తా॥ రాముడేనాకుతండ్రి. రాముడేనాకుతల్లి. రాముడేనాకుం
భువు. అతడేన్నేహితుఁడు. అతడేనాకుగురుడు. అతడేదేవుడు. రాముని
తప్ప యితరదైవములను నేస్మరింపను.

57

మూ. యాకృతామనిసంతానే యాకృతాపినాయకే

యావిభీషణరక్షాయాం నారామమదీయతాం.

౫౯

ఉ. ఏదయవల్లతాపనుల నేలితొవానర శేఖరాభిపై
నేదయగల్గియుండునోరహిఁ దశకంఠరసాదరావసం
బేదయవల్లనయ్యెననునిష్పడు నాదయ బ్రోవుమయ్య దా
మోదరరామరాఘవ సముజ్జ్వలభూషణ భక్తపోషణ.

౬౦

తా॥ ఓరామా ! ఏదయనుచూపి నీవుమునులనుకాపాడి వానరు
లనురక్షించి విభీషణునకభయమొసంగి దేవతలమెప్పుపొందితివో అట్టి
దయనే నాయందుచూపుము.

58

మూ. దయానిధేరాఘవరామచంద్ర నిరన్యపాపానిమమాకులా ని
త్వయ్యేనభక్తింసుదృఢాం ప్రయచ్ఛసై నవప్రసూతాహ్యాఖిలాపభిష్టాక

ఉ. ప్రకటదయానిధివరదరాఘవరామమదీయకల్మష
ప్రకరములెల్లబాపి తమపాదసోఽఙ్ములందుభక్తిమా
మకహృదయంబునందుననుమానములేకయొనుగుమున్న నే
మకులకభీష్టసంపదలవారిగనంభ వమందునెప్పుడు.

౬౧

తా॥ ఓరాఘవా ! నమ సపాపంబులను హరించుము నీయం

దుదృఢమైనభక్తినినెఱిగొన్నదియనగు నీయందలిమమకారమును నా
హృదయమందు నిలుచునట్లు చేయుము. 59

శ్లో॥ అక్షణబాణతూణీర సమారూఢీకకార్ముకః

దశగ్రీవశిరోహంతా శ్రీరామశ్శరణంమమ

శ్రీరామమేత్వంహిపితాచయూతా

శ్రీరామమేత్వంహిసుహృచ్చబంధుః

శ్రీరామమేత్వంగురుశ్చగోష్ఠి

శ్రీరామమేత్వంహిసమస్తమేవ.

౬౦

ఉ. అక్షయబాణతూణధరుడై గుణగావముపిక్కటిల్లగా
రాక్షసరాట్టలంబులుగరుక్కునద్రుంచిననీ వెనిక్కునం
రక్షకుడుగురుండును వరప్రదుడంబయ తండ్రిదాతయున్
పక్షముభ్రాతయున్ సఖుడు బంధుడుసర్వమునీవెరాఘవా. ౬౦

తా॥ అక్షయంబులగు బాణంబులను అంబులపొదులను ధరిం
చినధనస్సుకలిగిగావణుని శిరంబులను నఱకినశ్రీరామచంద్రుడే నాకుర
క్షకుడు. రాముడేనాతండ్రి. రాముడేనాత్తల్లి. అతడేబంధువు. అతడే
న్నేహితుడు. అతడేగురువు. అతడేనాకుసర్వము. 60

మూ. పటుతరజలదభ్యాసమాదాయచాపం
పవనజవనవేగంబాణమాకృష్టతూణాతౌ
అభయవచనదాయీ సానుజస్సర్వతోరో
రణహరదనుజేంద్రోరామచంద్రస్సహాయః.

౬౧

మ. జలదభ్యాససమాసఘోరనిదజాయుక్తచాపంబునన్
జ్వలనాప్తోజ్వలవేగ బాణమువేడిన్ సంధించిదృష్టించిదో
ర్బలుపాలన్యువధించినిర్భయునిగాభక్తాల్లిగావించి దా
పలసామిత్రిజెలంగజెన్నఘురఘుస్వామేనహాయంబగున్.

౬౨

తా॥ మేఘగర్జనముతో సమానమైన ధ్వనికలధనువునందువాయు
వేగమును మించినవేగముకల బాణమునుధరించి శత్రువులకు గూడ

నభయంబు నొసంగుచుసోదరులతో కూడినవాడైన రాముడేనా కెల్లప్పుడును శరణ్యుడు. 61

మూ. కౌసల్యాలసదాలవాలజనితస్సీతాలతాలింగితః
సి క్తంవ జ్జీర థేనసోదరమహాశాభీరరత్నున్నతః
రక్ష స్తీక్షణిదావపాటనపటుచ్ఛాయాభిరానందకృ
ద్యన్నదాంఛితసత్పలానిభవతుశ్రీరామకల్పదురుః. ౬౨

శా. కౌసల్యాలసదావామిధిలా కన్యాలతాయుక్తముక్
దాసాన క్తమునాజిపోషితముసోదర్యవ్ర శాంఖంబుర
క్షున్నద్రాసునిదామితన్తజవరక్షదక్షిణక్షీణ ఛా
యానంపన్నమురామకల్పతరువిష్టాథంబుమాకీప్తతే. ౬౩

తా॥ సీతాదేవియనుతీగతో కూడినదియు కౌసల్యయనుపాదునం
దుపుట్టినదియు దశరథునిచే తిడుపబడినదియు సోదరులనుశాఖలతో
కూడినదియునగురామకల్పతరువు నాకుసంపదాదులనొసంగి కాపాడు
గాక. 62

మూ. నిగమశిశిరత్నం నిత్యమాశాస్యరత్నం
జననుతన్యపరత్నం జానకీరూపరత్నం
భువనంవలయరత్నం భూమిజా మేకరత్నం
రఘుకులవరత్నం పాతుమాంరామరత్నం. ౬౩

మ. నిగమాంతోజ్జ్వలరత్నసూర్యనుచమాణిక్యంబుసీతాపతీ
సుగుణప్రాంచితరత్నమర్కకులభాస్యద్దివ్యసద్రత్నముక్
జగదత్యద్భుతరత్నమున్ సకలరాజాస్థానరత్నంబు స
ర్వగతంబౌరఘురామరత్నమునికిన్ రక్షించున శ్రాంతముక్. ౬౩

తా॥ వేదంబులచే పొగడబడునదియు జనులచేపొగడదగినరాజ
రత్నంబును సీతారూపరత్నంబును భూమికంతకురత్నంబును రఘుకు
లంబునకు రత్నంబునునగు రామరత్నమునన్న సదాకాపాడుగాక. 63

మూ. విశాలనేత్రం పరిపూర్ణగాత్రం
 సీతాకళత్రం సురవైరిజైత్రం
 కారుణ్యపాత్రం జగతఃపవిత్ర
 శ్రీరామరత్నం ప్రణతోస్మినిత్యం.

౬౪

చ. వికసితపుండరీకదళవిశ్రుతనేత్ర సురారిజైత్ర సే
 వకనుతిపాత్రుసీలఘనవాసరత్నవిరాజగాత్ర తా
 రకుకమలాకళత్రుత్రిపురవ్రకటాసురజైత్రమిత్రునిన్
 సకలజగత్పవిత్రురగుసత్తమరత్నమునాశ్రయించెదన్.

౬౪

తా॥ విశాలమగు కన్నులును చక్కని శరీరంబును కలిగి సీత
 భార్యగా గలిగి రాక్షసులకు శత్రువై దయకు సముద్రుడయి సమస్త
 జగంబులను బవిత్రంబుచేయు రామరత్నంబునకు సదానమస్కరింతును.

మూ. శ్రీరామచంద్రశ్శ్రితపారిజాత
 స్సమస్తకల్యాణగుణాభిరామః
 సీతాముఖాభోరుహచంచకో
 నిరంతరంమంగళమాతనోతు
 ఇందీవరశ్యామపుండరీకనిభేక్షణః

ధృతకోదండతూణీరోరామవవగతిరమ్మ.

౬౫

మ. శ్రీతమందారుడు సర్వశోభనగుణశ్రీరామః (డానందుడం
 చితసీతావదనాబ్జపట్నదమురాజేవాయతాత్ముండుమా
 నితతూణీరధనుర్గతుండుపరుడు) సీలోత్పలాంబోదశో
 భితుడవు రామః (దుమాకుదిక్కయి శుభంబేనిచ్చలిచ్చు) గృపన్. ౬౫

తా॥ ఆ శ్రీతులకు కల్పతరువును సమస్తగుణంబులచే మనో
 హరుండును సీత ముఖపద్మంబునకు తుమ్మెదయు తెల్లతామరలవంటి
 నేత్రములును కలిగి నిరంతరము ధనుర్ధరుడయి యుండు రామునకు
 చందనము.

65

మూ. ఇచ్ఛామోహిమహాబాహుం రగురంబమహాబలం

గజేంద్రమహతాయాంతం రామంఘత్రావృతానం. ౬౬

మ. అనయంబుగతిసీవెయంచుమతిమోహభ్రాంతినొందించునా

ఘనబాహుబలుపుండరీకధరు మేఘశ్యామునాజానుబా

హునగోత్యున్నతగరాజ్ఞమనుసర్వోత్కృష్టరామున్ సనం

దనగమ్యున్ రఘువీరునేనెదుటసందర్శితుహర్షంబునన్. ౬౬

తా॥ ఘనబాహుబలుండును మేఘశ్యాముండును మోహాశివ
ఊకువేలాడు చేతులు కలవాడును సర్వగుణంబులచే నుత్కృష్టుండును
సగురఘురాముని సంతోషమున నేనేమితును. 66

శ్లో॥ రామోనామబభూవహుంతదబలా నీతేతిహుంతేపితు

ర్వాచాపంచవటీవనేవిరహతస్తామాహరద్రావణః

నిద్రార్థంజననీకథామితిహరేహుంకారతశ్శృణ్వత

స్సామిత్రేక్ష్యధనుర్ధనురితివ్యగ్రాగిరఃపాతునః. ౬౭

మ. తనయన్నిద్దరబుచ్చతల్లిబలికెంధాత్రీస్థలిరాఘవుం

దనజెన్నొందినభార్యగాదశరఘండంపన్వనింజేరనీ

తనుగొంపోయెదశాస్త్ర్యుడన్నవినినంతన్ వ్యగ్రుడై లక్ష్మణా

ధనువుం దెమ్మనుబాలరామునికటూక్తంబుల్ సనున్ బ్రోవుతన్. ౬౭

తా॥ కొమారునినిద్రబుచ్చుటకు తల్లిఅనగనగానొక రాముడని
యు నతనిభార్యసీతయనియు వారిద్దరును పంచవటీజేత్రంబున దశరఘ
ని యానతిచే నుండరావణుండను రాక్షసుడుదానిని హరించెను. వాడు
నిద్రనిమిత్తమై చెప్పయొకధనునినుచు హతాత్తుగాలేచి లక్ష్మణా నా
ధనువు నిటుతెమ్మను రామునిమాటలు నన్నురక్షించును. 67

శ్లో॥ శ్రీరామచంద్రేతిదయావరేతిభక్తప్రియేతిసువబంధవమోచరేతి
నాథేతినాగళయనేతినధాస్తుప సంమాహంహిభీతమవిశంక్యమణ

బృతఘ్నం. ౬౮

చ. హరిరఘురామచంద్రుడుదయావరఃప్రాశ్రితవత్సలుండును
స్వరభవబంధమోచనుడు సర్వశయానుమవిశేషాఘ్నం

చరసినిరంతరంబుహృదయంబుననెంచగనెంతవాడము

మృదుడుమలుబుడన్ మురితకర్మడ బ్రోవుమురామరాఘవా. ౬౮

తా! ఓదయాపరుడా! శ్రీరామచంద్రుడా! భక్తప్రియుడా!

సంసారబంధనమును నాశనమును జేయువాడా! నేషళాయీ! రా

మా! అనినదాస్తోత్రముచేయు నన్ను కాపాడుము. 68

శ్లో! రామచంద్రచరితామృతపానం । సోమపానశతకోటిసమానం

సోమపాంశ్చితకోటిభిరేవ । జన్మనేతిరఘునాయకనామ్నా. ౬౯

చ. అరయగరామచంద్రచరితామృతపానసమాతగుణ

గురుశరసోమపానశతకోటులుతద్విధసోమపానని

ర్భరుఃకుజన్మల్లువు రామసమాభ్యనిరంతరంబు ను

స్థితజపించువారల జేకురనేరవుజన్మకర్మముల్. ౬౯

తా! విచారింపగానూఱుచూగంబు లొనర్చితద్యాగంబులందు

ద్రావెడిసోమపానంబులకు రామచరిత్రమను అమృతపానముసమాన

మగును. ఆసోమపానముచేసినవారికి జన్మలున్నవి కానియీయమృత

మును ద్రావినవారికిజన్మలులేవు. 69

శ్లో! రామరామదయాసింధో రావణారేజగత్పతే

త్వత్పాదకమలాన కిర్భవేజ్జన్మజన్మని 20

చ. హరిహరిరామరామకరుణాంబునిధీజగదేకనాథదా

శరధిదళాననాద్రికులిశాయుధమామకవిన్న పంబునా

దరమునచిత్తగింపుక్రమతక్ భువిజన్మములెన్నిగల్గినన్

సరసభవత్పదాంబుజరజఃకణసేవయొనర్చునట్లుగన్. 20

తా! ఓదయానముద్రుడా! రావణువిరోధీ! జగంబులకు ప్రభు

వా! రామచంద్రా! ప్రతిజన్మయందును నాకునీపాదంబులందు భక్తి

కుదురునట్లుగా చేయుము. 70

శ్లో! శ్రీరాఘవంరామచంద్రం రావణారింరమాపతిం

రాజవలోచనంరామం తంవందేరఘునాయకం

ఉ. శ్రీరఘునామచంద్రనకుశ్రీకరమూర్తికిరావణాకిన్
శ్రీరమణీమణీపతికినేవితయోగిహృదబ్జవాసిక్
సారసవత్త్రనేత్రనకునన్నతమాని సువర్వకోటికిన్
శౌరికిరాఘవేంద్రనకుసంతతమేనునమస్కరించెదన్.

20

తా॥ రావణునకు విరోధియులక్ష్మీపతియు రాజీవలోచనుండు
రఘుకులమునుద్ధరించినవాడునునగునామచంద్రనకునమస్కరింతును. 71

శ్లో॥ యత్పాదపంకజరజశ్శృతిభిర్విమగ్నం
యన్నాభిపంకజభవఃకమలాససస్సాన్యత్
యన్నామసారరస్సికోభగవాన్ పురారి
స్తనరామచంద్రమనిశంహృదిభావయామి.

21

ఉ. ఎవ్వనిపాదపద్మరజమెల్లశృతులైదకంగనేరకుం
డెవ్వనినాభికంజమున నేర్పడసంభవమొందెగీర్వరుం
డెవ్వనినామసారముభజించిబుభాగ్రణియనయ్యేశంకరుం
డవిభురామభూధవునహర్నిశము న్మదిసంస్మరించెదన్.

22

తా॥ సమస్త వేదంబులుకూడ నెవని పాదరజంబును వెదకిగవ
జాలవోయెవని బొడ్డునందలిపద్మంబున బ్రహ్మజనించెనో, భగవంతు
డైనశివుడు యెవనినామమునందలితత్వమో యారామచంద్రనిమనం
బునసదాస్మరింతును.

72

శ్లో॥ యస్యావతాచరితానివిరించిలోకే
గాయంతినారదము భాభవపద్మజాద్యాః
అనందజాశ్రుపరిషిక్తకుచాగ్రసీమా
వాగీశ్వరీచతమహంశరణంప్రవద్యే.

23

మ. ప్రకటంబైనవిరించిలోకముననేభవ్యాత్మవివ్యాకతా
రకథలకీర్తనజేతురబ్జభవశర్వాణీశ ముఖ్యామర

ప్రకరంబార్యులునారదాదులునుగీర్వాచూమహానందబా
ష్పకణార్ద్రస్తనయైస్మరించునెపుడాత్మోజేశునేనించెదన్. 23

తా|| నారదాదిమహామునులు యెవనిచరిత్రంబును బ్రహ్మలో
కముననిరంతరమును గానముచేయుదురో, బ్రహ్మరుద్రాదిదేవతలు ని
త్యమును వినుచుందురో సరస్వతిస్మరించుచుండునో యారామచరితంబు
ను రాముడును నాకురక్షకులు. 73

శ్లో|| జాతిభ్రష్టోపాపీపరధనపరదారేషునిత్యోద్యదోవా
స్తేయూబ్రహ్మఘ్నుమాతాపితృవధనిరతోయోగిబృందాపకారీ
ధ్యేయంకర్ణామృతంయఃపఠతిహిసతతంరామచంద్రస్యభక్తః
యోగీంద్రైరప్యలభ్యంపదమపిలభతేపర్యదేవైశ్చసేవ్యం. 24

మ. పరబామాపరవిత్తసంగ్రహుండువిప్రఘ్నుండుచోరుండుదు
స్తరపాపాత్ముడుమాతృపితృహుడువంశభ్రష్టుడార్యోత్తమో
త్కరనిందాస్పదుడైనచోనియతుడై కర్ణామృతంబు పఠిం
పరహియోగులకందరానిపదముం ప్రాప్తించుగాధంబుగాన్. 24

తా|| జాతినుంచి తరిమివేయబడినవాడు బ్రహ్మహత్యాది పాపం
బులను జేసినవాడును పరధనంబును పరభార్యలను దొంగిలించినవా
డునుచోరుండును బ్రాహ్మణులన్సుశిశువులను గర్భిణీస్త్రీలను జంపినవా
డునుతల్లిదండ్రులను చంపినవాడును యోగులకపకారంబుచేయువాడు
ను రామచంద్రుని చరిత్రమునుపఠించినచో వాడుగొప్పతపశ్శాలురగు
యోగులకందరాని రామసాయుజ్యమును పొందును. 74

మ. శివసామ్యుండగునాదిశంకరులుమున్ శ్రీరామకర్ణామృతం
బవనింపంస్కృతమేర్పరించెనది మోక్షోపేక్షచేకూరు పం
శవరాధిచంద్రప్రసిద్ధకవినే శ్రద్ధంబెనుంగించి రా
ఘనపూడండగనిచ్చినాడగొనుమా కల్పంబుగానత్కృపన్. 25

మాలినీ. వనదనిభశరీరా వర్ణితామర్త్యవారా

కనకశిఖరదీరా కంధిగర్వాపహారా

దనుజఘనసమీరా ధాత్రిజాచిత్రచోరా
మునిజనసువిచారా మోక్షలక్ష్మీవిహారా.

గద్యరూపమగు, మత్తేధవృత్తము.

ఇది శ్రీరామపదారవిందమకరందేచ్ఛాత్మసన్నతప
ట్పదవిజ్ఞానపవాబ్జరేణుపటల ప్రాప్తోత్తమాఁగోలన
న్మదితాంతఃకరణుండు సిద్ధకవిమాన్యుండైనరామావస్థీ
శదయాలోకనజెప్పెమూడవగునాశ్వాసంబభిప్రేపికిన్.

తృతీయాశ్వాసము సంపూర్ణము.

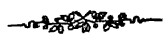

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ రామ కర్ణామృతము.

చతుర్థాశ్వాసము.

శ్లో॥ శ్రీరామంజనకాత్మజాకుచచటి శ్రీగంధపంగోల్లస
ద్బుద్ధోనిధిముదారనూ శ్రితముని ప్రాగుర్భవత్కల్పకం
బ్రహ్మేశానముఖానురస్తుదనుజం బ్రహ్మండభాండాధిపం
వందేకోసలకనంకాసుతమహం వారాశిగర్వాపహం.

శా. శ్రీసీతాకుచకుంభవృక్షతలన చ్ఛిన్నచందనాలంకృతున్
కాసల్యాత్మజమానికల్పము శ్రీకంఠాబ్జభూముఖ్యగో
దానస్తోత్రునముద్రగర్వహరణున్ బ్రహ్మండభాండాధిపున్
రాసూమనువితీర్నుజన్మరహితున్ రామప్రభుగొల్చెదన్.

తా॥ సీతాదేవికుచంబులందలి గంధంబుచే ప్రకాశించు వక్ష
స్థలంబుకలిగి మునులచే నాశ్రయింపబడుచు బ్రహ్మరుద్రాదులచే పొగడ
బడుచు నముద్రము గర్వమణచిన కాసల్యాదేవి పుత్రుడగు రాము
నికి వందనము.

శ్లో॥ నాకేతేమణినిర్మితేప్రవిలస త్కౌఠాయతానాంశతే
అంతిగేహమతీతభానునిలయే చంచత్పతాకోజ్జ్వలే
వాగ్నేభర్తృఘణం ఘణా ఘసరవద్భట్టశతైరావృతే
దోలాకిల్వపిహంఠంరఘుపతిం సీతాసమేతంభజే.

మ. తత్రప్రత్యగ్రమణీశతాశతాయతలసత్సేధప్రయాపోషశో
భితసాకేమునస్వతాకయతమైబెంపొందునలర్గహ

స్థితచారికారఘంటికారవముతశ్రీదోలికాశయ్యపై
ఓతిపుత్రీయుతకేళీశెన్నలగునా శ్రీరాముసేవించెదన్.

౨

తా॥ అనేకంబులయిన మాణిక్యంబులచే నిర్మించిన మేడలతో
నిండిన సాకేతపురంబునందు చలించు జండాలచే ప్రకాశించు నొక
దివ్యసాధంబున ఘణఘణమని ధ్వనిచేయు తూగుటుయ్యలవయునుచు
రామచంద్రుని నేగొలుతును.

2

శ్లో॥ సాకేతేసాధబద్ధధృజశతమహితేరాజమార్గేవిశాలే

ఘంటారావైరుపేతేకనకకుథయుగేగంధవాగేవసంతం

విద్యాకల్పజ్వలంగాం రథగజతురగై రాష్ట్రతంసుప్రసన్నం

రామంశ్వేతాతపత్రా వృతముఖకమలం చింతయామ్యంతరంగే.

మ. సరసంబై శతకోటికేళవనం సత్సేవాభిసాకేతన

త్ఫురిఘంటావధమార్గముందున మణిభూషాంచితుండైన లం

కరణేభేంద్రమునెక్కినై జతురంగంబుల్ ప్రవేష్టింప వి

స్ఫురితచ్ఛత్రసముజ్వలుండయిన రాముగొల్తునాత్మస్థితున్.

3

తా॥ సరసంబయి నూతించులుకల మణివికారంబులగు సాధం
బులచే నొప్పు నయోధ్యలో ఘంటావధమార్గమునందు మాణిక్యభూ
షణంబుల ధరియించి రథగజతురగంబునాతులు వెంటనుండ నొకభద్ర
గజంబునెక్కి ఛత్రచామరాదులచే సోదరులు సీతచేయుచుండ వెలు
గొందురాముని నేనునదా భజింతును.

3

మూ. సాకేతేమణికోటిభిన్నుఖచితే దివ్యాంబరాలంకృతే

హేమస్తంభనహస్రకోటిఘటితే తారావధాత్యున్నతే

రమ్యస్వర్ణమయేవిచిత్రభవనే దివ్యంతరిక్షేముదా

రామంస్మైరముఖాంబుజంరఘుపతిం సీతానమేతంభజే.

౪

మ. ప్రకటాయోధ్యమనూత్నరత్నమయమై రమ్యంబునై తారకా

నికరాత్యున్నతమైసావర్ణమణిసందీప్తాయుతస్తంభన

త్సుకరంబై విమలాంబరోజ్జ్వలితమా చోద్యాలయావాసుడై
నలక త్రుండుదరస్మితాన్యుడగునా త్మోజేశునేవించెదన్.

౪

తా॥ నూత్నరత్నమయంబయి రమ్యంబయి నక్షత్రగణంబుల
కంటునంతటి పొడుగయి బంగారమునందు. రత్నములను స్థాపించినస్తం
భంబులచే నిండినవయిన మేడయందు నీతాదేవితోకూడ చిరునవ్వు
మొగంబున వెలయకాంతించు రామునినేవింతును.

4

శ్లో॥ సాకేతేమణితోరణాంచితలన ద్వీధీశతప్రాంగణే

సానందంభరతాదిభిన్నహచ్చరై రత్యంతమోదాపరై

క్రీడంతంమణికందుకైఃకరగతై రన్యోన్యమత్యుజ్జ్వలైః

పారస్త్రీనయనాన్నవైఃప్రతిదినం పూజ్యంభజేరాఘవం.

౫

మ. తతసాకేతపురంబునందు మణిసంతానస్ఫురత్తోరణాం

చిలపీధీశతచత్వరంబుదమణి శ్రేష్ఠోజ్జ్వలితకందుక

స్థితహస్తుండయిసోదరాదియుతుడై స్త్రీచాలనేత్రోత్పరా

ర్చితుడయినిత్యము క్రీడలనైలగు నస్త్రీరామునేవించెదన్.

౫

తా॥ అయోధ్యయందు మాణిక్యముతో నిండినతోరణంబులు
గలవీధులందు చేతులందు మణివికారంబులయిన బంతులను బట్టుకొని
సోదరులతోకూడ స్త్రీలుమోహంబున జూచుచుండ నాటలనాడు
రామునివృంతును.

5

శ్లో॥ సాకేతేశనకాద్రిశృంగఘటితేకల్పదుమైరావృతే

వైచూర్యాదిమణీంద్రకాంతిటితే దేవేంద్రనీలోజ్జ్వలే

కుత్వంతంమణినాయకం మణిగృహే మాణిక్యవీరేభజే

శ్చుత్రైమన్మథనుందరాకుశలవా సంసేవంపాదాదిమా.

౬

మ. ప్రకటాయోధ్యమమేరుశృంగనిభమైభవ్యామరానోకహ
ప్రకరప్రావృతమైమణిస్థగితమైరంజిల్లునద్ధంబునం

దకలంకంబగురత్నవీరినుమశస్త్రాకారులై నట్టివు

త్రకయుగ్మార్చితపాదపద్మపగుశ్రీరామాధీపుగొల్పెదన్.

తా॥ సాకేతనగరంబున మేరుపర్వతముయొక్క శిఖరంబులతో
సమమయి యనేకములయిన మందారాదివృక్షములతో నిండి ప్రకా
శించుగృహంబున రత్నవీరంబునందు మన్మథావతారంబులగు కుశల
పులను యిద్దరకుచూరులచే నేవింపబడుచునుండు రాముని గొలిచె
దను.

6

మూ. సాకేతేపనసీకార్చితలసత్కస్తూరికానుందరే

మాత్రకజాలకంశశనిభం స్వర్ణాంకితివర్తులం

చూడాలబమనోజ్ఞహారకలితం బిభ్రాణమత్యుజ్జ్వలం

రామంకోసలపుత్రి కావరయుతం సీతాసమేతంభజే.

2

మ. నునుటకస్తూరిబొట్టుతల్లియును సన్నుకాలలామంబుప

ర్వదినె దూజ్వలమైనువర్ణ మయమైరంజల్లసాకేత న

తనననుండై రమణీయహారధృతుడై స్వస్థానుడై భక్తలో

కదయాభుండగుకొసలేయుగొలుతున్ లక్ష్మీశురామప్రభున్.

2

తా॥ తల్లినునుట కస్తూరిబొట్టుగావెట్టి మెడలోహారంబులను

వేసి ముద్దిడిపంపగా చంద్రునివలె ప్రకాశించుచు సాకేతనగరవీధులందు

మికారుచేయు రామునిభజింతును.

7

మూ. సాకేతేసరయూజలేతివిమలే ప్రోత్ఫుల్లపద్మాంకితే

దివ్యశ్రీశతకోటిసృత్యరుచిరే స్వగాఢపగానుందరే

పశ్యంతీషునురాంగనానుశపథంక్రీడంతమురీప్సితాం

బాహుబ్యాంవిమలోదకేనరుచిరం సీతాసమేతంభజే.

౮

మ. అమలంబై కవిచాబ్జమైదివిజకన్యాజాలిలారమై

యమరదీప్వపవతీసమానసరయూ హాదిసురస్త్రిసమూ

హములుంగాంచసభార్యుడై కరములం దంభోవిహారంబు చి

త్తమురంజిల్లగజేయు గాఢపున మోఢ్యానాధునేవించెదన్.

తా. అమోఘ్యో వద్మామలచే సుందరమయి గంగానదివలె
సుందరమయిన నదీజలంబునందు సీతతో కూడినవాడయి దేవతలుచూ
చుచుండ జలకేళిందేలు రామునినేలింతును. 8

హూ. కదాసురతరుస్థలేకనకమంటపేపుష్పగే

వరాసనముపేయుపం వసుదళారవిందోజ్జ్వలే

కరేహృదయస్యకృశాకలితముద్రచిస్మద్రికా

మమస్ఫురతువాసనామనసిద్ధవీననా.

మ. ఒకకాలంబునకల్పశాఖకడ జెన్నొప్పారుసావణ్ ర

త్నకసన్మందిరమద్య హేమదళవద్మభ్రాజితంబైన పు

ష్పకమధ్యంబునరత్నవీరనిజవత్సనస్యహస్తండు తా

రకచిస్మద్రికరాంబుజండువిబుధారాధ్యుండువీరాననుం

డకలంకుండగురామచంద్రుండుమదీయాత్మస్థలికాభాసిలున్.

తా. ఒకకాలంబునందు కల్పశాఖకడ సువర్ణరత్నవీరంబున బం
గారువద్మదళ మధ్యంబున పుష్పకమునందు సింహవీరంబున హస్తంబు
నుంచుకొని దేవతలచే నారాధింపబడువాడగు రాముని స్మరింతును. 9

హూ. నదీరమణబంధనంబులిరుతాముదారంధనం

జకద్విహితరంధనం సకలకామనివృందనం

విలివైహరించందనం విసుతయాతనంక్రందనం

భజామి రఘునందనం పవననందనస్యందనం॥

చ. చందనచర్చితుండు రఘునత్తము డంబుధిబంధనుండునం

క్రందనమందితుండు పవిత్రరాజయదారధనుండు సంతతా

నందుడుగంధవాహనస్త్రియనందనవాహనుడ్విప్తదామి

రందరసీలకర్ణుడు రామపదాబ్జము లాశ్రయించెదన్.

తా॥ సముద్రమును బంధించినవాడును దేవేంద్రునకు వందనీ
యుండును హరిచందనము బూసికొనినవాడును జగంబులకు మేలుచే
యువాడును హనుమంతునిపై నెక్కి విహరించువాడును నగు రాముని
భజింతును.

10

శ్లో॥ రక్తాంభోరుహలోచనంకువలయ శ్యామంకపోలంధనుః

కోటిన్యస్తకరాంబుంజంధృతతను త్రాణంజటామండితం

జేతారంఖరభూషణత్రిశిర సామాబంధగోళాంగుళీ

త్రాణంమాగణపూర్ణతూణయుగలంకోదండరామంభజే.

౧౧

మ. శరసంపూర్ణనిషంగియైకవదియై శ్యామాంగుడై విశ్వస్థ

ద్దురుడై శోణసోజనేత్రయుగుడై గోళా గుళిత్రాణుడై

ఖరముఖ్యాసురయాధనంహరణుడై కాండననాగస్ఫుర

ద్దురుహస్తుండగునాజలుం గొలిచెడన్ కోదండరామప్రభున్.

౧౧

తా॥ ఎఱ్ఱతామరలవంటి నేత్రంబులును నల్లకలువలవలె నల్లని
శరీరంబును ధనస్సునందు బాణములను ధరించినవాడును కవచంబు
ధరించి బ్రహ్మకు గురుక్షయి ఖరుడుమొదలగు రాక్షసులను హరించిన
కోదండరామ ప్రభుని సదాస్మరింతును.

11

శ్లో॥ శ్రీమత్కల్పద్రుమాలేనకలమణిమయే మండపేపుష్పకాశ్యే

తన్మధ్యేనూర్యబింబమృతిసరసీరుహేశోభమానాష్టపద్యే

సశ్యన్నిష్టాగజనకతనయాం వామభాగోపనేవ్యం

సౌమిత్రింభానుపుత్రం పవనసుతయుతం సాతుమాంరామచంద్రమ్.

చ. సురతరుమూలనూత్నమణిశోభితమంటపమధ్యపుష్పకాం

తరరవిదీపితాష్టనశతామరసాంతర తాసియైధా

వరసుతవామభాగమున భాసితలక్ష్మణవాయుబాది స

త్పురుషసమర్చితుడై సభూషతిరాముడు నన్ను బ్రోవునన్.

౧౨

తా॥ సురతరు మూలంబున మణిశోభితమంటపము మధ్యపు

ష్వకాంతరమున నష్టతామరదళమధ్యమున నీతవామభాగమున నుండ
లక్షణహనుమదాదులచే నేవింపబడు రాముని నుతింతును. 12

శ్లో॥ వినీలజలదోపమంవిమలచంద్రబింబాననం

వినిద్రమణికుండలంవికచపుండరీకేశ్మణం

విభిన్నదనుజాధిపంవిధృతబాణబాణాననం

విభీషణవరప్రదంవిజయరామమీడేనిశం. ౧౩

మ. హరినీలాంబుదగాత్రదామరసపత్రాక్షున్ శరశ్చంద్రభా

నురవక్త్రున్మణికుండలాంచితధనుస్తూణీరబాణోజ్జ్వలు

స్ఫురవిద్యేషణపోషణాంతకుమునిస్తుత్యున్ దశగ్రీవసో

దరసస్మృదవిధాయకున్వరదుసీతారాము జింతించెదన్. ౧౩

తా॥ నల్లనిశరీరంబును తామరసనేత్రంబులును శరత్కాలచం

ద్రునివంటిమొగంబును మణివికారకుండలంబులును బాణంబులను ధను

వును ధరించి రావణునిసంహరించిన రామునిసదాస్మరింతును. 13

మూ. రాజద్రాజీవనేత్రరఘుకులతలకం రంజితాశేషలోకం

వామాంకాలోకనీతం వరకరధనుషీ కుండలోద్భీష్టగండం

శ్యామంశాంతంప్రసన్యందరహాసితముఖం వజ్రసింహాసనం

రామరాజరీత్కరీటంరవిశదవిశదం రాజరాజేకమీడే. ౧౪

చ. సరసిజనేత్రుచాపధరు శాంతుప్రసన్ను దరస్మితాస్యభా

స్కరకురులోకరంజితుః క్రకాశకిరీటుసువర్ణకుండలున్

ధరణిసుతావలోకనుపతంగశ తోజ్జ్వలువజ్రపీఠకం

ధరనిభనీలురాజవరుదాశరధిన్ శరణంబువేడెదన్. ౧౪

తా॥ సరసిజనేత్రుండును చిలునవ్వు మొగంబున వెలయువాడు

ను భాస్కరలోకరంజితుండును సువర్ణకుండలుండును వజ్రపీఠండును

నగు రాముని నుతింతును. 14

శ్లో॥ భద్రవ్యాఖ్యానముద్రాంకరసరసిరుహే దక్షిణేధారయంతం

సవ్యేజానుస్యదారంకరమవిచముదా ధారయంతంస్ఫురతం

పశ్యంతేవామభాగే కరధృతకమలం చిత్రభూషావశేషాం
వైదేహీంకాంచనాద్వాంస్తనభరణమితాం భావయేరామచంద్ర.

మ. ఒకహస్తాబ్జముజూనువందునిచి వేరొక్కటవ్యాఖ్యానము
ద్రకరంబూనినువణావణాధృతపద్మన్ చిత్రభూషాన్వితున్
ప్రకటోష్ఠలజాతనమ్రయగుభార్యన్ దావలంగాంచు తా
రకనాముక్ రవిగోటిధాముడగు శ్రీరామున్ బ్రశంసించెదన్. ౧౫

తా॥ ఒకచేయి మోకాలియందుంచి వేరొకచోట వ్యాఖ్యాన
ముద్రను ధరించి సువర్ణనర్మపద్మంబున చిత్రభూషములతో కూడి విన
యవంతురాలగు భార్యదావలనుండ రవిగోటిధాముడగు శ్రీరామ
చంద్రప్రభుని కొనియాడుచును. 15

మూ. పిబుధవిటపిమూలే జానకీలక్ష్మణాభ్యాం
సహిత మనిలవేగంబాణమాదాయచాపం
బహుశరపటుతూణం రమ్యపుష్పోమహారం
విబుధభరణచిత్తం చింతయేరామచంద్రం. ౧౬

మ. అమరాంగస్థలధారుణి సుతసుమిత్రావత్యసంయుక్తుడయి
సుమదామాంచితుడై యనేకశరసంశోభానివంగాస్తుడై
యమరత్రాణధురీణుడై పవనవేగా జివ్వగాస్త్రాస్తుడై
కమనియాకృతియైన రామధరణీకాంతున్ మదిన్ గొల్చెదన్. ౧౭

తా॥ కల్పవృక్షమూలంబున జానకీలక్ష్మణులతోగూడ వాయు
వేగమువంటి వేగముకలబాణమును ధనువునధరించి రమ్యపుష్పవనవిహారం
బుసేయుచు నుండురఘురాముని సదానుతింతును. 16

మూ. జానాతిరామతవతత్త్వగతిం హనూమాన్
జానాతిరామతవసఖ్యగతింకపీశః
జానాతిరామతవయుద్ధగతిదశాస్యో
జానాతిరామధనదానుజ పవనత్యం. ౧౭

డి. తావకమిత్రభావనలు తామసాప్తనుతుండెరుంగుమీ
 పావనతత్వలక్షణము పావకమిత్రనుతుండెరుంగుధా
 శ్రీవరసీదుసంగరగతిండశకంతు డెరుంగు భక్తలో
 కావనసీదుసత్వముదశాన్యనితమ్ముడెరుంగురాఘవా.

౧౭

తా! ఓరామా! సీతత్వమార్గంబును హనుమంతుడెఱుంగును.
 సీపావనతత్వలక్షణమును సుగ్రీవుండెఱుంగును. సీయుద్ధతత్వంబును రా
 వణుండెఱుంగును. సీసత్వతత్వంబును విభీషణుండెఱుంగును.

17

ఘా. హేరామ హేరమణ హేజగదేశవీర

హేనాథ హేరఘుపతేకరుణాలవాల

హేజానకీరమణ హేజగదేశబంధో

మాంపాహిదీనమనిశం కృపణంకృతఘ్నం.

౧౮

కా. ఓరామాజగదేశవీరరమణో యోజానకీనాయకా

యోరాజేంద్రకృపాలవరదా యోవిశ్వవిశ్వవనా

యోరాజవదళేక్షయోరఘుపతే యోనాథమన్నింపునా

నేరంబేనుకృతఘ్నుడ స్కృపణుడన్ నిన్నేమదిన్ నమ్మితిన్.

౧౯

తా! ఓరామా! జగదేశశూరుడా! జగదేశబంధుడా! దయా

పముద్రుడా! జానకీరమణా! నన్నునీవేరక్షింపుము.

18

మా. అయోధ్యానాథరాజేంద్ర సీతాకాంతజగత్పతే

శ్రీరామపుండరీకాక్ష రామచంద్రనమోస్తుతే.

౧౯

మ. స్థిరసాకేతపురాధినాథునకు ధాత్రీపుత్రికాభరతున్

ధరణీజేంద్రునకున్ జగత్పతికిదైత్యధ్వంసికిన్ నవ్యవి

స్ఫురితాంభోరుహ పత్రనేత్రునకు దేశోరాశికిన్పావని

స్తోకిస్థీరఘురామచంద్రునకున్ శాంతంబునే మ్రొక్కెదన్.

౧౯

తా! అయోధ్యాపతియు రాజేంద్రుండును సీతనాథుండును జగ
 త్పతియును పుండరీకాక్షుండును రామచంద్రభ్యాసినొందినవాడును
 పావ రాముని నుతింతును.

19

మూ. దక్షిణేలక్షణోధన్వీవామతోజానకీశుభా

పురతోమారుతిర్యస్యతం నమామిరఘూత్తనుం.

౨౦

డి. దాపటజానకీపతిముదంబుననుండగరక్షణంబునం

జాపముదాల్చిలక్షణుడునన్ను తిజేయపురోపకంఠమున

దాపవనాత్మజుండు వినయంబున గొల్వజెలంగునట్టిభా

శ్రీ పరిపాలశీలునకు శ్రీరఘురామునకేను మ్రొక్కెదన్.

౨౦

తా॥ ఎడమవైపునసంతోషంబునసీతయు కుడివైపున ధనువును
ధరించి లక్షణుండును ముందుభాగమున ననుస్కారముచేయుచు హను
మంతుడును వినయంబున గొల్వనుండురఘురామునకు నదానమన్న
రింతును.

20

మూ. రామంరాక్షసమర్దనంరఘుపతిం శక్రావిధ్వంసినం

నుగ్రీవేప్పితరాజ్యదంసురపతేః పుత్రాంతకంశాఙ్గిణం

భక్తానామభయప్రదంభయహరం పాపాఘవిధ్వంసినం

సీతాసీతపాదపద్మయుగళం రామంభజేశ్వమలం.

౨౧

శా. రాముక్రాక్షసమర్దనంరఘుపతిక్ రాజేంద్రపాపహరన్

శ్యామాంగుక్ రవిజేష్టితున్ వరదుభక్తార్తిఘ్న శాఙ్గిపరం

ధాముక్ వాలివిమర్దనున్ ధరణిజాతాసీతాంఘ్రిద్వయక్

శ్రీమంతున్ భయసంహరుక్ గొలిచెదన్ శ్రీరామచంద్రప్రభున్.

తా॥ రాక్షసమర్దనండును యింద్రశత్రుసంహారియు నుగ్రీవుని
యిష్టప్రకారము రాజ్యమొసంగినవాడును వాలినిజంపినవాడును భక్తు
లభయమొసంగువాడును భయంబును పోగొట్టువాడునునగు రామచు
ద్రప్రభునినదావినుతింతును.

21

మూ. భవభయహరమేకం భానుకోటిస్త్రకాశం

కరధృతశరచాపం కాలమేఘానభాసం

కనకరుచిరవస్త్రం రత్నవక్త్రుండలాఢ్యం

కమలవిశేదనేత్రం సానుజంరామమిదే.

౨౨

చ. భవభయమోచనుక వికచపంకజలోచను కాంచనాంబరుక
రవిశతకోటితుల్యమణి రంజితకుండలకర్ణయుగ్మురా
జపరలలాముహస్తధృతచాప శిలీముఖకాలమేగభా
శివిమలుసానుజున్ వరదుశ్రీరఘు రామునమాశ్రయించెడక.

తా॥ భవభయహరుండును వికసించినపద్మములవంటి నేత్రం
బులుకలవాడును సూర్యకోటిప్రకాశమానుండును బంగారుకుండలము
ధరించినవాడును తమ్ములతోకూడి యుత్సాహవంతుడయి యుండువా
డునునగురామప్రభుని స్మరింతును. 22

మూ. రామంశ్యామపయోదనీలమమల రాజీవనేత్రంసదా
హల్యాశాపనివారణప్రణయ పాదాంభోజముర్విశ్వరం
విద్యుతోక్తిసహస్రదీదితీల సగోక్తిరమస్తోజ్వలం
ధ్యాయేత్తారకనామమీశ్వర సంఖందైతేయవంశావహం. 23

మ. మునికాంతాగతశాపమోచన పదాంభోజాశుప్రావృడ్ధనా
ఘనగాత్రున్ వికచాబ్జనేత్రుగిరిజా కాంతాపుడై త్యాగిసా
వనవిద్యుచ్ఛతకోటిదీప్తమకుట భ్రాజోత్తమాంగున్ జనా
ర్దనునిన్ తారకనాముగామునియతిన్ ధ్యానింతునశ్రాంతము. 23

తా॥ రాజీవనేత్రుండును నీలమేఘశ్యాముండును లహల్యాశా
పవిమోచనుండునుభక్తులకు వరంబులనొసంగువాడునుతారకప్రసిద్ధనా
ముండునునగు రామచంద్రునిధ్యానింతును. 23

మూ. దశరథసుతమీశందండకారణ్యవాసం

శతమఖమణినీలం జానకీ ప్రాణలోభం

సకలభువనమోహం సన్నతాంభోదదేహం

బహుశనుతసముద్రంభావయే రామభద్రం. 24

చ. శతమఖరత్ననీలఘన సన్నిభగాత్రుని దండకాటవి
స్థితుజనకాత్మజాధిపునధీసతి సన్నతవిశ్వమోహనున్.

క్షీతివతినీశ్వరేశ్వరుని చిన్మయుదాశరథిన్ దయానిధిన్

విలతచరిత్రునత్పురఘువీరుపదాబ్జము లాశ్రయించెదన్. ౨౪

తా॥ యింద్రనీలమాణిక్యములకు సమానమైన దేహుండును
దండకారణ్యనివాసియు జానకీప్రాణవాధుండును సమస్తభువనంబులను
సంతోషపెట్టువాడునునగు రాముని సదాస్మరింతును. 24

మూ. సరయాతీరవనేలతానివసనే సద్రత్నవేదీతటే

సునుపర్యంకతలేవిదేహతనయాహ్వార్థంపరీక్షితా

సూరీఘనసారచందనమిశ్గట ధోల్లనత్పావనీ

పాయాన్మూర్తిరనానుయారఘువశేర్పద్రాత్మికానోనిశం. ౨౫

మ. సరయాతీరవనిల్లతాగృహమునన్ సద్రత్నవేదీస్థలిన్

విరిశయ్యన్ జనకాత్మజానహితుడై వేష్మలకచ్ఛందక

స్తురిసంయుక్తనుగంధలేపమునన్ శోభిల్లికీడించు నుం

దరనన్మూర్తియనామయుండు రఘువాధవామి నన్ బ్రోవుతన్. ౨౫

తా॥ సరయాతీరవనంబున లతాగృహంబున రత్నంబులతోకట్టి
నవేదికవయిని పూలపాన్పునూద నీతతోకూడికస్తూరికలపినమంచి గంధ
మునొంటినిండనలదికొని కీడించునుందరస్వరూపుండగు శ్రీరామమూర్తి
నన్నురక్షించును. 25

మూ. వై దేహీప్రియవల్లభంవిజయినం వాతాత్మజాధీశ్వరం

వాణివారధినానరాధినినుతం సందారుమందారకం

విశావ్విమిత్రవశిష్టవాసవశివా వాగీశశ్వన్నుతం

దేవేశంవినతాత్మజాభినినుతం వందేనదారాఘవం. ౨౬

మ. ధరణిజాప్రియవల్లభున్ జయకరున్ దాసామరానోకవచున్

గరుడాంబోధిసరస్వతీప్లవగ సంఘస్తోత్రబ్రహ్మేశని

ర్జరనాథాత్రివశిష్టగార్జ్యముని విశావ్విమిత్రసంసేవితున్

వరదున్ రాఘవువా యుపుత్ర విభుగీర్వాణేశ్వరున్ గొల్చెదన్. ౨౬

తా! సదా జయశీలుండు సీతకుబ్రియుండును హనుమంతునిచే
గొలువబడువాడును గరుత్మంతునిచే సముద్రునిచే సరస్వతిచే కపికోటు
లచే ప్రోతంబుచేయబడువాడును వసిష్టాత్రిగార్ధ్యండు మొదలగు
మునులచే సేవింపబడువాడు నగురామునిగొల్తును. 26

మూ. విశాలనేత్రంపరిపూర్ణగాత్రం
సీతాకళత్రంసురవైరిజైత్రం
జగత్పవిత్రంపరమాత్మతంత్రం

శ్రీరామచంద్రప్రణమామిచిత్రే.

౨౭

చ. వికసితపుండరీకదళవిస్తృతనేత్రజగత్పవిత్రంసే
వకనుతితిపాత్రు నీలఘనగాత్రసురారిజైత్రుఁడా
రకుబరమాత్మతంత్రురఘురాముధరాధిపతిన్విదేహభూ
వకతనయాకళత్రునదపంకజసేవయొనర్చుచిత్రమా.

౨౮

తా! విశాలమైననేత్రంబులును పరిపూర్ణగాత్రంబును గలిగి
సీత భార్యగానొప్పి రాక్షసవంశనాశంకరుండై జగజత్పవిత్రుండయి పర
మాత్మియాపుండయిన రామచంద్రునకు వందనమిడెదను. 27

మూ. సామిత్రిమానార్ణవపూర్ణచంద్ర
సీతాలసల్లోచనపూర్ణచంద్ర
సురారివక్త్రంబుజపూర్ణచంద్ర
సంరక్షమాంరాఘవరామచంద్ర.

౨౯

చ. ధరణికుమారునేత్ర కుముదప్రమదప్రదపూర్ణచంద్రుడా
సురవిసరాసనాంబురుహసోముడు లక్ష్మణభవ్యమానసా
గరిపరిపూర్ణచంద్రుడు జగత్పరిపూరితకీర్తిసాంద్రుడు
బరమణివంశచంద్రుడనమానుడురామనుడురాముడునన్ను బ్రోవుతన్.

తా! సీతాదేవినేత్రంబులకును లక్ష్మణునిమానమను సముద్ర
మునకును దేవేంద్రునిముఖపద్మంబునకును చంద్రునివంటివాడవయిన
శ్రీరామచంద్రా! నన్ను సీవే యెల్లవేళల రక్షించుచుండుము. 28

శ్లో॥ యస్యకించిదపినోహరిణీయం

చర్మకించిదపినోచరనీయం

రామనామచనదాస్మరనీయం

లీలయాభవజలంతరనీయం.

౨౯

ఉ. ధారుణీనేమహాత్ము నవతారసుకర్మలుబోరిడంగరా

దేరికివన్యకర్మములనించుకనేయుటపాడిగాదుదు

ర్వారధురంతపాపజలరాశితరింపగహేతువైనయా

శ్రీరఘునామముస్మరించదగున్ పరచూత్మసిద్ధికి.

౩౦

తా॥ భూమియందేమహాత్ముని దళవతారంబులందలి కర్మలు
ను యితరులకునాచరింపసాధ్యము కానివియో యెవని నన్యకర్మంబులిం
చుకయునితరులు చేయలేనివియో యామహాత్ముడగు రామచంద్రుని
నామంబుస్మరించినంతమాత్రముననే సంసారసముద్రమును దాటిజన్మలే
నివాడగును.

29

శ్లో॥ రంగమాణమభితోగృహంగణే

భృంగసీలమలకావృతాననం

మంగళప్రదమమంగళాపహం

స్యంగృణేదశరథాత్మజంహృది.

30

చ. అభినముదానుసీలచికురావృతవక్త్రపరోజుడై సము

జ్వలభవనాంగణప్రకటసంతతో సంచరణామృతై యమం

గళపరిహారుడై లలితకాంచన భూషణభూషితాంగుడై

యలరినరాఘవ్రన్ దశరథాత్మజ చిత్తమునందునిల్చెదన్.

30

తా॥ తుమ్మెదగుంపురీతి నల్లనగుముంగురులతో వ్యాప్తమగు
మొగంబుతో గృహంగణమందు సదాచరించుచు నమంగళంబులపోగా
ట్టుచు శుభంబులనువృద్ధిచేయుచు బంగారునగలచే నలంకరింపబడినవా
డయియుండు రాముని నాచిత్తమున తలంతును.

80

శ్లో॥ వీతాంబరాలంకృతమధ్యకాయ
పితామహేంద్రమర వందితాయ
పిత్రేస్వభక్తస్య జనస్యమాత్రే
నమోస్తురామాయసలక్ష్యణాయ.

30

మ. అరవిందాసనశైలనిర్దళనముఖ్యాదిత్యపూజాంఘ్రిపం
కరుహద్యందువనకున్ లక్ష్మణునకున్ త్మూభర్తకున్ గాంచనాం
బరసందీప్తకటిప్రదేశునకురామస్వామికిన్ సేవకో
ర్తరమాతాపితృనన్నిభాత్మునకునదృక్కిన్ వెనమై క్కెదన్. 30
తా. బ్రహ్మాండది దేవతలచే పొగడబడువాడును వీతాంబ
రమును ధరించినవాడును తనభక్తులను తల్లిదండ్రులట్లచూచువాడును
నగు రామునకును లక్ష్మణునకును వందనము లిచ్చుచున్నాను. 31

శ్లో॥ నమోనమస్తేఖలపూజితాయ
నమోనమస్తేందునిభాననాయ
నమోనమస్తేరఘువంశజాయ
నమోస్తురామాయసలక్ష్యణాయ.

31

చ. సకలజగజ్జనార్పితలసత్పదపద్మునకున్ పయోరుహః
ప్రకులసముద్రచందునకుపంకజనేత్రునకున్ ధరాధినా
యకునకులక్ష్మణాన్వితున కాస్యతిరస్కృతపద్మవై రికిన్
ప్రకటయశోవిశాలునకు రామునకేను నమస్కరించెదన్. 32

తా॥ నమస్తజనంబులు నమస్కరింపదగిన పాదపద్మంబులును
చంద్రబింబమువంటి మొగంబును కలిగి రఘువంశము నుద్ధరించుటకా
పంశమున లక్ష్మణునితోగూడ జనించినరామునకు వేయివందనములు.

శ్లో॥ ఇమానిరత్నాని త్రిసంధ్యం యఃపఠేన్నరః
సర్వపాపవిర్ముక్త స్సయాతిపరమాంగతిం॥

చ. అనుదినముం త్రికాలముంయందతిభక్తినిపఠచరత్నము
లనులుపఠించినం దురితజాలవిమోచనులై యహంబునం

దనయముసౌఖ్యసంపదలసందిముదంబునుజెందియంతము

దనుపమమోక్షమున్ కరతలామలకంబుగ గాంతురెంతయున్. 33

తా॥ ఉదయమధ్యాహ్న సాయంకాలములందు శ్రీరామచంద్రుని దివ్యచరిత్రమును పఠించిన మానవులు సమస్తపాపంబులునుండి విముక్తులై యంతమున రామునిసాన్నిధ్యమునకేగుదురు. 33

శ్లో॥ శ్రీరామకల్పవృక్షోమేని రామస్సకరావడః

అభిరామస్త్రిలోకానాం రామఃక్షేమంకరోతునః. 34

చ. సరసిజమిత్రధాముండునిశాచరభీముండురాఘవుండున

ద్వీరభువనాభిరాముండునుపర్వమహీరుహమేదదీయదు

స్తరవిసదోత్కరంబులహతంబానరించినిరంతరంబును

స్థిరతరసౌఖ్యసంపదలుజ్ఞేమ మొనర్చికృతార్థజేయుతన్. 34

తా॥ రాక్షసులపాలిటికి భీముండును సూర్యుడులోచనంబుగా గలవాడును లోకంబులందు సభిరాముండును నగు శ్రీరాముండను కల్పవృక్షమునాసమస్తపాపంబులను హరించి నాకుజ్ఞేమముచేయుగాక.

శ్లో॥ హృదయసదయచిత్తం సుత్రనాథంగుణానా

ముదధిముదిత నిమ్నంనిన్నగాలంకృతాంఘ్రి

జనకపతితనూజాస్వాంతకాంతోత్పలస్య

స్పృరణకరణచంద్రరామచంద్రభజేహం. 35

చ. త్మోరమణీనుతాహృదయకై రవమిత్రభవ్యబృం

దారకవాహినీజననవ్యవదాంబుచిత్తనాథుగం

భీరగుణామృతోదధియమేయగుణాకరుభక్తవత్సలున్

శ్రీరఘురామభూభుజుభజింతునిరంతరమిష్టసేధికన్. 35

తా॥ సీతహృదయంబును కలువకుచంద్రునివంటివాడును గంగా దేవి తనపాదంబునందు వుట్టుటచేత భవ్యుండును గంభీరగుణుండును భక్తవత్సలుండును సమేయగుణుండునునగు రామచంద్రునిభజింతును.

శ్లో॥ వదతువదతువాణి రామమేతినిత్యం

జపతుజపతునిత్యం రామపాదారవిందం

వదతువదతుదేహం చింతయేద్ద్రాచుచంద్రం

సభవతుమమపాపంజన్మజన్మాంతరేషు.

3౬

చ. సతతమురామరామయని సంస్మరియింపుచునుండుగాకనం

తతమునురామపాదననినద్వయమున్ దపియించుగాకన

మృతిరఘురామచింతనము మానకొవర్చునుకాకమద్వచ

ప్రతిలిటులై నజన్మపాపసమాజమునన్ను బొందునే.

3౭

తా॥ నావాక్యము లెప్పుడును రామరామయనియే యనుచుం

చుగాక ! నేనెల్లప్పుడును రామరామమునే జపింతుగాక ! నాదేహమెప్పు

డును రామచంద్రునివేరకే వినియోగింతునుగాక ! లట్లుచేసిననాపాపం

బులన్నియు హరించినను పవిత్రుండనగుచును.

38

శ్లో॥ చాపబాణధరస్సీతాకామదః కాంతిమాన్మదరః

సీతాలక్ష్మణసంయుక్తః పాతుమాంరాఘవేశ్వరః.

32

మ. జనకావత్య మనోరథ ప్రదుండు భాస్వన్మర్త్యనద్విగ్రహం

దనగుండ్రు శరాసనాంచిత మహాహస్తుండు సామిత్రిభూ

శకిసంకాశిత పార్శ్వభాగుముమహీజాని సమారాధ్యన

ద్వనజవ్యంధ్యండురామభూధవుండు నిత్యంబున్ననుంబ్రోవుతన్.

32

తా॥ సీతామనోహరుండును ధనుర్భాణంబుల ధరించినవాడును

కాంతివంతును జగంబుల తాపంబునుబాప మనుష్యరూపమును

ధరించినవాడును సీతాలక్ష్మణులతోకూడిన వాడును నగు రాముడు

నన్ను మన్నించుగాక.

37

శ్లో॥ ప్రాతస్సరామి రఘునాథముఖారవింద

మందస్మితంమధురభాషితవిశాలఫాలం

కర్ణావలంబితల కుండలగండభాగం

కర్ణాంతదీర్ఘనయనం నయనాభిరామమ్.

3౮

ఉ. సుందరమందహాసపరశోభితమై మధురోక్తియుముక్తమై

కుండనసస్యకీఘటితకుండలమండితమై విశాలకా

ర్దేందునిభాళితంబై రహితతనేత్రయుగాభిరాయమే

యందముగుల్కురామువదనాబ్జముకల్యమనన్ స్మరించెదన్. 39

తా॥ మధురముగా మాటలాడువాడును విశాలమగు నుదురుండువాడును చెవులవఱకు వ్యాపించిన కుండలంబులును దీర్ఘనేత్రంబులునుకలిగి మనోహరుండైన రాముని ప్రాతఃకాలమున స్మరింతును.

శ్లో॥ ప్రాతర్భజామిరఘునాథపదారవిందం

రక్షోగణాయభయదం వరదనిజేభ్యః

యదాజనంపదివిభిద్యమహేశచాపం

సీతాకరగ్రహణమంగళమావనద్యః 3౯

చ. జనకసభాస్థలిన్ భవునిచాపముఖండన మాచరించియా

జనకసుతాకరగ్రహణసాఖ్యత తత్త్వణమొందినట్టి న

జ్జనవరదున్ నిశాటగణసాధ్యసదున్ రఘుచంద్రు పా

వనచరణారవిందములు భక్తిభజింతునహర్ముఖంబున్. 3౯

తా॥ జనకుని సభామండపమున శివునిధనువునువిడిచి సీతను పెండ్లాడినవాడును భక్తులకు వరంబులనొనంగువాడును రాక్షసనాశంకరుండునునగు రామునిపాదపద్మంబులను ప్రాతఃకాలమున స్మరింతును. 39

శ్లో॥ ప్రాతరత్నమామిరఘునాథుపదారవిందం

పద్మాంకుశాదిశుభ రేఖశుభావహంమే

యోగీంద్రమానస మధువ్రతసేవ్యమానం

శాసాతహంసపదిగౌతమధమ పత్న్యః. ౪౦

మ. అరవిందాకుంశశంఖముఖ్య శుభరేఖాలంకృతంబుల్లనో
హరముల్వోగిమనోమధు చ్రతనిషేవ్యంబుల్ యహల్యానతీ
దురీతాంతోపలరూపశాపపలనిధూత ప్రభావప్రభా
కరమారామపదాంబుజద్వయియుమఃకాలంబునన్ మ్రొక్కెదన్.

తా॥ పద్మముశంఖము మొదలగు శుభకరములయిన రేఖలు
కలిగి యహల్యను పవిత్రముచేసి యోగులహృదయంబులందు నిరంతర
ముదాగియుండురామునిపాదద్వయంబును ప్రాతఃకాలముననే స్మరింతును.

శ్లో॥ సజానజానకీజానే రామేతత్పవప్రభా

ధీఃకుర్యాద్వమదూతా యోసరస్తత్తత్పమిహతే.

౪౦

చ. ధరణిమతాధినాథుడగుదాశరథిన్ రఘురాముచిత్తమం

దెరుగకయున్న సయ్యనకులేశ్వరుతత్వమునందు కాంక్షును

స్థిరమతిగల్గువారలు ప్రసిద్ధముగాయమదూతలన్ తిర

స్కరణముజేతురట్టి త్రిజగత్సభునెంచిభజింతునిత్యమున్.

౪౧

తా॥ సీతాదేవిభర్తయగు రామునిచిత్తమందు స్మరింపక పోయి,
సను నారామభూవిభుచిత్తమునందు కాంక్షగల్గుగువారలు యమదూ
తలకు తిరస్కరించి విష్ణులోకంబునకేగుదురు.

41

శ్లో॥ రామోమేహృదిసన్నిధిరమయతాం రామంభజేదుష్కృతం

రామోపహృషంసమోభగవతే రామాయరామాత్యుభం

లక్ష్యశ్రీరఘుచందనస్యసుకృతే రాధాసోస్మ్యహంసర్వదా

నిత్యంకోసలకన్యకాప్రియనుతే రామేమనోవర్తతాం.

౪౨

డి. రాముడునిల్చుహృత్స్థలిని రామునహర్నిశముస్థజింతు, శ్రీ

రామునిచేనఘంబుణగు రాముచిత్ర సతులేనొసర్తు శ్రీ

రామునివల్లభద్రమచెరాములకున్నరిచర్యజేసెదన్

రాములయందువాసుదినిరంతర మేరుకన్ బ్రవర్తిలున్.

౪౩

తా॥ రాముడునాహృదయంబున నుండుగాక. రామునినేభజిం
తును. నాహృదయము రామునిచేహరింప బడినది. రామునికోటకువం
దనములు. రామునికంటెయితరుని తలపను. రామునకునేనుదానుడను.
రామునందునుసీతయందును నామనముసర్వదా యుండునుగాక. 42

శ్లో॥ కోదండనిర్మక్తశరాగ్రఖండనం

ప్రచండవిశ్వదృష్టజడండమండనం

ప్రచండచండాశుసమానభండనం

భజామిరామంరణరంగమండనం

౪౩

చ. సమదభుజాబలాధ్యులగు శత్రులనై జ ధనుర్విముక్తబా

ణములవధించిదీక్షిరణ ప్రవిభాసితచండమూర్తియై

ననురధరాభిరాముడయి సజ్జనబృందనువర్వభూజమై

యమరినరామభూధవునహర్నిశము నృజియింపుచుండెదన్. ౪౩

తా॥ ధనువునందు బాణమునుబ్రయోగించినవాడును కోటిమా
ర్కప్రభాభాసమానుండును రాక్షసులనుయుద్ధమున వధించినవాడను
రణమునకలంకారుండును సగురామునిస్మరింతును. 43

శ్లో॥ సింహాసనస్థంముని సిద్ధసేవ్యం

రక్తోత్పలాలంకృతపాదపద్మం

సీతాసమేతంశశినూర్యనేత్రం

రామంభజేరాఘవరామచంద్రం.

౪౪

ఉ. రవిజైవాత్మకనేత్తుడై మునిపర్వశ్రేణినంసేవ్యుడయి

నవరత్నోజ్జ్వలపీఠకోల్లసితుడయి నవ్యన్మటారాభోజుడయి

రవసంపూజితపాదపద్మవయిగో రామానతాయుడై

భువనేశుండగురామభూద్రుజహృదాంభోజిబునంసేవ్యుడయి.

౪౫

తా॥ మునిసిద్ధులచే నేవింపబడు వాడును ఎఱ్ఱకలువలవలె నున్న
పాదపద్మంబులకలవాడును సూర్యచంద్రులనేత్రములుగా గలవాడును
భక్తులచాలిటి కల్పవృక్షంబును నగురామునినేవీనితును. 44

శ్లో॥ దయానూపేభూపేరఘకులకలాపే సుహృదయే

భుజాసంభేదంభేతరవిజయగుంభేవిరహతాం

మహావిరేధీరేదశరధకుమారేపరిసర

ద్గుణారామేరామేశముఖవిరామేమనుమనః

౪౫

మ. సదయుండై ధరణీశుడై సుహృదుడై సర్వాత్ముడై ధీరుడై

మదత్తారిఖండచండభుజుడయి మార్తాండవంశాబ్ధి ప్రా

గుదితాబ్జుండయివాజినూనుడయి నాద్యుండయిదశాస్యాదిభీ

ద్భీదుంరబౌరగురామనందెపు నావేశించుమత్స్వంతమున్. ౪౫

తా॥ దయానూపుడయి సార్వభౌముండయి యార్తులకుసహృ
దయుండై రఘువంశమునకు మణియయిమదించిన శత్రులనుసంహరిం
చుపఖండభుజబలంబు కలిగిసూర్యవంశమును సముద్రమునకు చంద్రుని
వంటివాడయి దశరథునికుమారుడయి రావణునకుమారకగ్రహ మైన
రామచంద్రునిస్మరింతును. 45

శ్లో॥ గతేష్వనేకేషుభవేషుపావ్యతే

వ్యసరా రేషువయోగతీతేః

విశ్రాంతసర్వేషున్మణాంకులేశే

సంజాతతేభక్తిరసంతమీడ.

౪౬

మ. అయోగవ్రతచీర్థయాత్రరహితంబై కల్మభాసక్తమై

యివపశ్యుబలనేకముల్జరిగెనేనేకాలముకొరాఘవ్రత

దంపత్యేరకపోడినివృడయిసందానానుదానుండనై

గొలుసుండ ద్రఘురామచంద్రునిమదింగొర్ములే ఫలింపన్వేసన్. 46

తా॥ అనేకంబులయిన వ్రతంబులనై చేయుచుతిర్థయాత్రల
నిజానకు దూరాభ్యాసంబు లండేయుచునేక జన్మములందుచునేను

యింతదనుక రామచంద్రమూర్తి నామమును స్మరింపనైతిని. ఇప్పుడా రామునకు దాసాను దాసుండనయి కొలిచెదను. 46

శ్లో॥ శ్రీరామభద్రాశ్రీతయోదివర్య

పాదాబ్జయుగ్మంసతతం భజేహం

యచ్చక్షుషీధామనజ పవేశం

తచ్చక్షుషీపశ్యతియన్యచేతః

౪౭

ఉ. శ్రీరఘురామపాదనరసీజములెప్పుడూనాశ్రయించు న

త్పూరములయినయోగిజనవుంజన వుంజవదంబుంగొల్పియ్యాశితా

కాయనిశ్చితామృతమునదాపసేంపుడురెట్టనూపుచే

రారమునుండునాహృదయమందునిరంతరమట్టిచూపునన్. ౪౮

తా॥ శ్రీరామచంద్రుని పాదపద్మంబులను జపించితరించిన

యోగిజనులను నామనంబునస్మరింతును. ఆయోగిబృందమెట్టి చూపు

లచేనామహామహుని చూచుచుండురో యానర్వేళ్వరునినే నాచూ

పులతోడనే చూతును.

47

శ్లో॥ నగ్రస్తస్తమసానబాహ్నిమలినోదశ్చేననోకర్షితో

నైవాస్తంగతవాన్ నచాంకితతనుర్నోచాక్షికశ్రీరపి

లోకాలోకనగేంద్రలంఘనవిధోనోపంగుభావంగతో

నిర్దోషాగుణసాగరాద్రుతతిస్తేజోయశశ్చంద్రమాః.

౪౯

మ. ఒకపక్షంబుననే ప్రకాశిండు రాహుగ్రస్తుడుంగాడు ద

ర్శికృశింపడు కళంకముంగనడు యేకీతింపగల్గి ప్రిభో

వకయుండున్వరచక్రవాళమెగరం పంగుండుగాడస్తమిం

పరయుండాజిజసిగుణాద్భిభవ శుంభత్కిర్తియాత్రేయుడుకా.

౪౯

తా॥ ఒకపక్షంబుననే కాంతించువాడును రాహువుచే మ్రింగ

బడువాడును కాడు. అచూవాన్యకుగృశింపడు. కళంకములేదు. ఎప్పుడు

ను పగలుకాంతి దక్కకయుండును. పంగుడుగాను మహాకీర్తిపంతుడు.

శ్లో॥ వాగానామయతంతరలననియుతం స్థానంరథారాశితం

పాదాతాశ్చతకోటియుద్ధదళితాన్మత్సన్మబందోరణే

ఏవంకోటిబంధనతకనవిధౌ చంచచ్చులద్భుంఢికా

యామార్ధంపరమాత్మనోరఘుపతేఃకోదండగంటారవః.

౪౯

మ. ఆలరన్నేయుగజంబులుందశసహ స్రాశ్వంబులుస్వస్వందనం

బులునూటేబడినూరుకోట్లనుభటులే భూమింబడందట్టమై

లలిపక్తంచరకోటివేలువరుసన్నర్తింప శ్రీరాముచే

విలుఘంటారవమొప్పనట్లు మెరసెన్విఖ్యాతియామార్ధమున్.

౪౯

తా॥ శ్రీరామచంద్రమూర్తి రావణుని జంపునప్పడు వేయి
యేనుగులును పదివేలగుట్టంబులును నూటయేబదిరథంబులును నూరు
కోట్లభటులును భూమిపై పడగా వేలకొలది రాక్షసులు భయంబుచే
నాట్యముచేయుగా రామచంద్రుని ధనస్సు అర్ధజాముకాలము మహా
భయ తీసివది.

49

శ్లో॥ ధతేహంనదారామమిందీవరాభం

దావారణ్యవానలాభాభిధేయం

ధవానీహృదాభావితానందరూపం

ధవాభావహేతుం భవానీప్రసన్నం.

౫౦

మ. కలుషారణ్యదవానలాహ్వయులుమాక్రాంతాత్మనంభావితో

క్షృణపాక్షాతగారునుత్పలాభుని బవాభావాదిహేతున్విని

ద్భులువానందమయున్ శ్రీతార్తిహరుసన్మాణిక్యభూషుందినే

ట్కులవార్ధిందునిరామచంద్రునిమదింకోర్కుల్ దీరభావించెదన్.

౫౦

తా॥ పాపంబులను నశింపజేయువాడును పార్వతీహృదయప
ద్భులుచే వారాధింపబడినవాడును సంసారనాశనమునకు గారణుండును
కలుషారణ్య ప్రసన్నుడయినవాడును నగురాముని తలంతును.

51

శ్లో॥ సురానీకదుఃఖౌ ఘనాశైకహేతుం

నరాకారదేహం నిరాకారమిడ్మం

పరేశంపరానంద రూపంవరేణ్యం

హరింరామమిశంభజేభారనాశం.

౫౨

మ. ధరణీభారనివారణం దివిజసంతావార్తివిచ్ఛేదనున్

హరిమాయామనుజాకృతింపరు పరానందస్వరూపుం పరా

త్పరురూపాహ్వాయశూన్య కేవలపరంధాముస్వరేణ్యంపరే

శ్వరునిన్ శ్రీరఘురామభద్రుమదిసంభావించినేవించెదన్.

౫౩

తా॥ దేవతలదుఃఖములను నశింపజేయుటకు మానవరూపము ను ధరించినవాడని నిరాకారండును పరానందస్వరూపుండును నగు రాముని భజింతును.

52

శ్లో॥ ప్రపన్నాఖిలానందబోఆప్రపన్నం

ప్రపన్నార్తినిశ్చేషనాశాభిధానం

తపోయోగయోగీశభావాభిభావ్యం

కపీశాదిమిత్రంభజేరామచంద్రం

౫3

మ. సుజనార్తిఘ్నసమాహ్వాయున్మునిజనస్తోమార్చితన్యోగిరా

ధ్వజహృద్భావితును ప్రసన్నశ్రితవర్యశ్రేణికానందునం

బుజమిత్రాత్మజముఖ్యునారసఖుంభూపుత్రికాధీశ్వరుం

భజియింతున్నిరతంబురాఘవపరబ్రహ్మంబునిష్ఠాప్తికిన్.

54

తా॥ సమస్తజగదానందుండును ఆశ్రితుల పాపంబులను భ

యంబును పోగొట్టువాడును యోగిహృదయంబులనుండు వాడును

సుగ్రీవాది మిత్రుండును నగురాముని స్మరింతును.

55

శ్లో॥ స్ఫురద్రత్న కేయూరహారాభిరామం

ధరాభారఘాతాసురానీకదానం

శరచ్చంద్రవక్త్రంలనత్పద్మనేత్రం

దురాసాధ్యసారంభజేరామచంద్రం.

56

మ. వసజాతాయతనేత్రచంద్ర విలసద్వక్త్రం మరాసాశ్యనా

నిధాత్రీతలబారదైత్యగణ నిర్ధూతాగ్నిసాదృశ్యకాం

చనమాణిక్వకీరీటకంకణవిరాజత్కుండలాలంకృతుం

ఘనవద్దురఘురామభూభుజుని కాక్షంగొల్తునశ్రాంతమున్. 54

తా! రత్నమయంబయి! ప్రకాశించు హారంబులతో నొప్పు
వాడును భూభారమునుదీర్చ రాక్షసులను జంపినవాడును శరత్కాల
చంద్రునివంటి మొగంబును పద్మనేత్రుండునునగు రాముని భజింతును.
శ్లో! మరాధీశనీలాభ నీలాంగకాంతిం

విరాధాదిరక్షోగణానీకనాశం

కీరీటాదిశోభంపురారాతిలాభం

భజేరామచంద్రం రఘురామధీంద్రం.

౫౫

చ. సురవరనీలరత్న పరిశోభితగాత్రు విరాధముఖ్యము

ష్కరధనుషాంధకార హృతసారసమిత్రమురాసెఘ్న క

ర్పరమకుటాద్యలంకరణ పుష్కరరత్న కులాభిచంద్ర శ్రీ

కరరఘురామభద్ర మదికాంక్షలుదీర భజింతునిత్యమున్. ౫౬

తా! ఇంద్రునిమాణిక్యంబులచే కాంతించు శరీరంబుకలిగి
విరాధాదిరాక్షసులకు నాశంకరుడయి కీరీటాదికాంతులచే ప్రకాశింపు
చుండు రాముని భజింతును.

55

శ్లో! సదాభోగబాహు సుదూరేవ్యబాతం

ముదాయోగబాహు మదూదేవిబాతం

చిదానందకందం సదారామవేశం

విదేహాత్మజానంద కందంప్రసద్యే.

౫౭

మ. తరిభోగాను విషాదచిత్తులకు పొందందూరమై భక్తిసం

యితయోగీంద్రుల కెల్లదానగుచు వేమ్యుండై చిదానందుడై

ఉతివుత్రీ హృదయప్రమోదకరుడై జెల్వొందు శ్రీరాము

ష్కరతంబురణంబువేడెదను మోక్షశ్రీరమాకాంక్షినై. ౫౮

తా॥ నదా భోగములనుబొందువాడును దూరముగా కాంతిం
చువాడును సంతోషముచే యోగంబులను పొందువాడును చిదానంద
కరుండును వనఃప్రసంగంబు సల్పువాడును నగు రామునిస్మరింతును. శ్లో
శ్లో॥ మహాయోగమాయావిశేషాను

యుక్తావిభాశిక లీలానరాకారవృత్తిః

త్వదానందలీలా కథాపూర్ణకందా

నమోనందయా భవంతివాలోకే

౫౬

మ. లలితంబయిన భవత్కథామృతము చాలంగ్రోలుచున్నట్టిని
శ్చలులానంద మనస్సుకొనుచున్నప్పుడు నిశ్చలులానందస్వ
త్వలలీలా మనుజుకృతీ ప్రకృతియోపాయుక్తకాకుత్స్థవం
శలనద్వార్ధి శశాంకరామధరణీశావేదవేదోత్తమా.

౫౬

తా॥ రామా ! నీకథామృతమును గ్రోలు నిశ్చలులానందస్వ
రూపులై యీలోకంబున సమస్తసుఖంబు లనుభవింతుచు బరలోకం
బున నీసాయుజ్యమును పొందుదురు.

శ్లో

శ్లో॥ యస్య ప్రాణ నివారణావనకృతే స్యాంతానిదానావిభో

రైంద్రధన్వంతపతే కృపాజలనిధౌ కోపప్రసాదాముదే

భూయ్యాద్వాసవ నీలసన్నిభత నుర్వామాంక సేవ్యద్యధూః

సోయందుష్టనిశాటపాటనవటు శ్శ్రీరాఘవోవస్నదా.

౫౭

మ. తతప్రాణా వనశిక్షహేతుడయి గోపధ్వంసినమ్మంధగ

ర్వితకాసురు నందుక్రోధుడయి యర్ధింపం బ్రసాదాత్ముడై

శతమన్యువలపర్ణుడై సదయుడై త్కృపుత్రికాయుక్తుడై

హతదుష్టాసురుడై నరాఘవుడు నన్న శ్రాంతముం బ్రోవుతా.

౫౮

తా॥ కాకాసురుని ప్రాణంబులను దీయనమకట్టి కోపంబుకల
వాడయి యతనికి వేటుదిక్కులేక తననే ప్రార్థింప నారాక్షమని కరు
ణించి నీతతోకూడ సుఖుడయి యున్న రాముడు నన్ను కాపాడును.

శ్రీ! దుష్టవాకలుషాత్కరోపిషిశునా దుర్మార్గసంచారివా
 మాతృఘోషిపిత్తఘ్న వర్ధనరతో సన్మానినిందాపరః
 యోయంస్మృత్య మృతంహితం మధురసంవక్తాచ శ్రోతాలిలిఖ్యే
 ప్రాప్నోతినిరంతరై హికనుఖం నిర్వాణ సౌఖ్యంతతః. ౫౮

మ. కలుషాత్కుంఠను మాతృపిత్తహుడు దుష్కర్మండునై మానివ
 ర్యులనిందించునతండు దుష్టుడుమహా క్రోధాందుడై నందినం
 బులుకర్ణామృతము లిఖింప శ్రుతుం గ్రోలన్ పఠింపన్మహిక్
 కలకాలంబు సుఖంబులం గనిమహా నందంబునొందున్మదిన్. ౫౯

తా! ఓరామా! మహా పాపాత్కుండయినను దుర్మార్గముగా
 వంచించువా డయినను తెల్లని జంపినను తండ్రిని జంపినను మునుల
 నిందించినను నీనామంబు నొక్కసారి స్మరించినంత మాత్రమున
 యీలోకమున సమస్తసుఖంబులను బొంది చివర నీకడకుజేరి జన్మలేని
 వాడయి సుఖించును. 68

మ. శివపామ్యుండగు నాదిశంకరులుముక్త శ్రీరామకర్ణామృతం
 భవతిన్ సంస్కృత మేర్పరించె నదిమోక్షావేక్ష చేకూరువం
 శవరాధీంద్ర ప్రసిద్ధకవినే శ్రద్ధా దెనుంగించిరా
 మసపూదండగ నిచ్చినాడగనుమా కల్పంబుగానత్కృపన్. ౫౯

మాలిని. రఘుకులవరనాథో జానకీ ప్రాణనాథః
 పితృవచనవిధాతా కీశరాజ్యప్రదాతా
 కృతనిశీచరనాశం ప్రాపరాజ్యప్రవేశః
 విహితభువనరతుః పాతుపద్మాయతాక్షః. ౬౦

గద్యరూపమగు మత్తేభవృత్తము.
 ఇదిశ్రీరామవదారవిందమకరందేచ్ఛాత్మసన్మృతవ
 ట్పదవిజ్ఞానపదాబ్జరేణుపటల ప్రాప్తోత్తమాంగోల్లస
 న్ముదితాంతఃకరణుండుసిద్ధకవిమాన్యుడైనరామావనీ
 శదయాలోకనజెప్పెనాలుగవయాశ్వాసంబభీష్టాపికిన్.

శ్రీరామకర్ణామృతము సంపూర్ణము.